KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 22.3.2023 r.
COM(2023) 166 final

2023/0085 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych i informowania o nich (dyrektywa w sprawie oświadczeń środowiskowych)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

W marcu 2022 r. Komisja wystąpiła z wnioskiem dotyczącym aktualizacji unijnego prawa ochrony konsumentów, aby zapewnić im ochronę i umożliwić aktywny udział w transformacji ekologicznej[1]. W niniejszym wniosku przewidziano bardziej szczegółowe przepisy (*lex specialis*) i uzupełniono proponowane zmiany w dyrektywie o nieuczciwych praktykach handlowych[2] (*lex generalis*). Oba wnioski mają na celu rozwiązanie wspólnego zbioru problemów w drodze wdrożenia różnych elementów tego samego preferowanego pakietu strategicznego określonego w ocenie skutków opublikowanej wraz z inicjatywą dotyczącą wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej[3].

1.1. Przyczyny i cele wniosku

- **Rola konsumentów w przyspieszeniu transformacji ekologicznej**

W Europejskim Zielonym Ładzie[4] Komisja zobowiązała się do wzmocnienia pozycji konsumentów, tak aby mogli oni dokonywać bardziej świadomych wyborów i odgrywać aktywną rolę w transformacji ekologicznej. Dokładniej rzecz ujmując, w Europejskim Zielonym Ładzie zawarto zobowiązanie do wyeliminowania wprowadzających w błąd oświadczeń środowiskowych dzięki zapewnieniu nabywcom dostępu do wiarygodnych, porównywalnych i weryfikowalnych informacji, aby mogli podejmować bardziej zrównoważone decyzje i w celu ograniczenia ryzyka pseudoekologicznego marketingu. Potrzebę zajęcia się problemem pseudoekologicznego marketingu uznano następnie za priorytetową zarówno w ramach Nowego planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym[5], jak i Nowego programu na rzecz konsumentów[6]. W niedawno przyjętym planie przemysłowym Zielonego Ładu[7] ponownie podkreślono potrzebę umożliwienia konsumentom dokonywania wyborów w oparciu o przejrzyste i wiarygodne informacje na temat zrównoważonego charakteru, trwałości i śladu węglowego produktów, oraz zwrócono uwagę, że przejrzystość rynku jest narzędziem ułatwiającym upowszechnienie produktów neutralnych pod względem emisji, które wyróżniają się pod względem technologicznym i środowiskowym.

Parlament Europejski i Rada wezwały Komisję, aby rozważyła możliwość podjęcia dalszych działań w tym obszarze. W grudniu 2020 r. w swoich konkluzjach pt. „Ku ekologicznej odbudowie opartej na obiegu zamkniętym”[8] Rada wyraziła uznanie dla zamiaru zapewnienia przez Komisję, aby uzasadnienia oświadczeń środowiskowych opierano na wpływie na

---

1 Komisja Europejska, Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2005/29/WE i 2011/83/UE w odniesieniu do wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej poprzez lepsze informowanie i lepszą ochronę przed nieuczciwymi praktykami (COM(2022) 143 final), dostępny na stronie internetowej: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/pl/TXT/HTML/?uri=CELEX:52022PC0143&from=EN

2 Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”), Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22, ze zmianami.

3 SWD(2022) 85 final; EUR-Lex - 52022SC0085 - PL - EUR-Lex (europa.eu)

4 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640.

5 COM(2020) 98 final, 11 marca 2020 r.

6 COM(2020) 696 final, 13 listopada 2020 r..

7 COM(2023) 62 final, 1 lutego 2023 r.

8 Konkluzje Rady 14167/20.

środowisko w całym cyklu życia produktów. W swojej rezolucji w sprawie nowego planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym[9] Parlament Europejski zdecydowanie poparł zamiar przedstawienia przez Komisję wniosków regulujących stosowanie oświadczeń środowiskowych poprzez ustanowienie solidnych i zharmonizowanych metod obliczeniowych obejmujących cały łańcuch wartości.

Konsumenci chcą być lepiej informowani o wpływie ich konsumpcji na środowisko oraz dokonywać lepszych wyborów. Propozycje Konferencji w sprawie przyszłości Europy[10] obejmują wezwanie do większej przejrzystości w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju i śladu środowiskowego produktów – zawarto je w szczególności w propozycji nr 5 dotyczącej zrównoważonej konsumpcji, pakowania i produkcji oraz w propozycji nr 20 dotyczącej określenia norm w UE i poza nią w polityce ochrony środowiska. Wniosek dotyczący oświadczeń środowiskowych jest odpowiedzią Komisji na to wezwanie[11].

Uzupełnienie ram legislacyjnych UE wspierających bardziej zrównoważoną konsumpcję przyczyni się do osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju 12.6, który zakłada zachęcanie przedsiębiorstw, w szczególności dużych i międzynarodowych, do wdrażania praktyk w zakresie zrównoważonego rozwoju i uwzględniania informacji na ten temat w swoich cyklicznych raportach.

Dalsze działania UE w tym obszarze będą miały również pozytywny wpływ na globalne łańcuchy wartości obejmujące procesy produkcji w państwach trzecich. W rezultacie zachęci to przedsiębiorstwa z państw trzecich do udziału w transformacji ekologicznej, w szczególności przedsiębiorstwa prowadzące działalność handlową na rynku wewnętrznym UE. Wspierana będzie ponadto wielostronna współpraca z państwami trzecimi mająca na celu zapewnienie należytego zrozumienia nowych ram regulacyjnych i wynikających z nich korzyści. Rozdziały dotyczące handlu i zrównoważonego rozwoju zawarte w dwustronnych umowach handlowych UE oraz umowach handlowych między regionami mogą dodatkowo stworzyć możliwości współpracy zgodnie z ogólnymi celami UE dotyczącymi zwiększenia wymiaru zrównoważonego rozwoju w jej polityce handlowej.

- **Bariery utrudniające zwiększenie potencjału zielonych rynków w UE przez mocną pozycję konsumentów.**

Pomimo chęci konsumentów do wnoszenia wkładu w codziennym życiu w bardziej zieloną gospodarkę o bardziej zamkniętym obiegu[12], ich aktywną i skuteczną rolę w tej transformacji ekologicznej utrudniają bariery w dokonywaniu zrównoważonych środowiskowo wyborów konsumpcyjnych w punktach sprzedaży, a w szczególności brak zaufania do wiarygodności oświadczeń środowiskowych i rozpowszechnienie nieuczciwych praktyk handlowych związanych ze zrównoważeniem środowiskowym produktów.

Dowody zebrane na poparcie oceny skutków[3] towarzyszącej wnioskowi w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej, która towarzyszy także wnioskowi dotyczącemu oświadczeń środowiskowych zarówno w ramach wstępnej oceny skutków[13] jak i konsultacji publicznych[14] wraz z dodatkowymi konsultacjami

---

9 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie nowego planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym (2020/2077(INI)).

10 Konferencja w sprawie przyszłości Europy – sprawozdanie z wyników końcowych, maj 2022 r.

11 COM(2022) 404 final

12 Komisja Europejska, Behavioural Study on Consumers' engagement in the circular economy [Badanie behawiorystyczne w zakresie zaangażowania konsumentów w gospodarkę o obiegu zamkniętym], 2018 r., s. 10.

13 Komisja Europejska, Wstępna ocena skutków: Umożliwienie konsumentom zielonej transformacji, 2020 r.

publicznymi przeprowadzonymi w 2020 r.[15], wskazują, że nieuczciwe praktyki, takie jak pseudoekologiczny marketing oraz brak przejrzystości i wiarygodności oznakowania ekologicznego, występują na różnych etapach konsumpcji: na etapie reklamy, na etapie zakupu czy podczas użytkowania produktów.

a) *Konsumenci spotykają się z praktyką składania niejasnych lub słabo uzasadnionych oświadczeń środowiskowych („pseudoekologiczny marketing”)*

We wniosku w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej *oświadczenie środowiskowe* zdefiniowano jakokażdy komunikat lub oświadczenie – które nie są obowiązkowe na mocy prawa Unii ani prawa krajowego, w tym oświadczenie w postaci tekstu, ilustracji, graficzne lub symboliczne, w dowolnej formie, w tym oznakowania, nazwy handlowe, nazwy przedsiębiorstw lub nazwy produktów, w kontekście komunikacji handlowej – które stwierdza lub sugeruje, że produkt lub przedsiębiorca ma pozytywny wpływ na środowisko lub nie ma na nie żadnego wpływu, jest mniej szkodliwy dla środowiska niż, odpowiednio, inne produkty lub przedsiębiorcy, lub że oddziaływanie produktu lub przedsiębiorcy poprawiło się z czasem[1].

Komisja przeprowadziła dwa spisy oświadczeń środowiskowych: jeden w 2014 r.[16], a drugi w 2020 r.[17] W badaniach tych przeanalizowano próbę 150 oświadczeń środowiskowych dotyczących szerokiego zakresu produktów pod kątem zgodności z zasadami określonymi w dyrektywie o nieuczciwych praktykach handlowych[2], tj. jasnością, jednoznacznością, dokładnością i weryfikowalnością. W badaniu z 2020 r. stwierdzono, że **znaczna część oświadczeń środowiskowych (53,3 %) zawiera niejasne, wprowadzające w błąd lub bezpodstawne informacje** na temat właściwości środowiskowych produktów w całej UE i w wielu kategoriach produktów. W ramach spisu oświadczeń środowiskowych w 2020 r. przeanalizowano również uzasadnienie takich oświadczeń pod kątem jasności, dokładności oraz stopnia, w jakim są one poparte dowodami, które można zweryfikować. Z analizy wynika, że **40 % oświadczeń było nieuzasadnionych**.

Wyniki te zostały także potwierdzone w trakcie akcji kontrolnej UE przeprowadzonej w listopadzie 2020 r. przez organy współpracy w zakresie ochrony konsumentów[18]. **W przypadku ponad połowy (57,5 %)** z 344 oświadczeń dotyczących zrównoważonego rozwoju, które poddano ocenie, organy uznały, że **przedsiębiorca nie przedstawił wystarczających elementów, które pozwoliłyby na ocenę prawdziwości oświadczenia**. W wielu przypadkach organy miały trudności z ustaleniem, czy oświadczenie dotyczyło całego produktu, czy tylko jednego z jego elementów (50 %), czy dotyczyło przedsiębiorstwa, czy tylko niektórych produktów (36 %) oraz którego etapu cyklu życia produktów dotyczyło (75 %)[19].

---

14 Podsumowanie otwartych konsultacji publicznych jest dostępne na stronie internetowej Komisji Europejskiej „Wyraź swoją opinię”: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12467-Empowering-the-consumer-for-the-green-transition

15 Uzasadnione twierdzenia dotyczące ekologiczności produktów i przedsiębiorstw (europa.eu)

16 *Consumer Market Study on Environmental Claims for Non-Food Products [Badanie rynku konsumenckiego dotyczące oświadczeń środowiskowych dla produktów niespożywczych]*, Komisja Europejska, 2014 r.

17 Environmental claims in the EU:Inventory and reliability assessment Final report [Oświadczenia środowiskowe w UE – spis i ocena wiarygodności. Sprawozdanie końcowe], Komisja Europejska, 2020 r. Dostęp pod adresem: https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/2020_Greenclaims_inventory.zip

18 2020 – sweep on misleading sustainability claims [Akcja kontrolna UE w zakresie wprowadzających w błąd oświadczeń dotyczących zrównoważonego rozwoju – 2020 r.], Sweeps (europa.eu)

19 Przegląd stron internetowych pod kątem pseudoekologicznego marketingu:brak dowodów w przypadku połowy oświadczeń środowiskowych, dostęp na stronie internetowej: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/ip_21_269

Z zauważalnym wyjątkiem przedstawicieli branży, większość zainteresowanych stron, z którymi przeprowadzono konsultacje, zgodziła się ponadto, że **pseudoekologiczny marketing stanowi problem**. Ponad połowa z nich zetknęła się z wprowadzającymi w błąd oświadczeniami i wyraziła mniejsze zaufanie do deklaracji środowiskowych i logo ekologicznymi zarządzanymi przez przedsiębiorstwa lub podmioty prywatne[19]. Większość respondentów ukierunkowanych konsultacji wskazała ponadto, że konsumenci nie są świadomi wpływu produktów na środowisko, ponieważ informacje te nie są przekazywane lub są niedostępne[20].

Co do zasady **zaufanie konsumentów do oświadczeń środowiskowych jest dość niskie**. Podczas otwartych konsultacji publicznych w 2020 r.[15], ogół społeczeństwa nie zgodził się ze stwierdzeniem, że ma zaufanie do deklaracji środowiskowych dotyczących produktów (1,57/4,00)[21]. Poziom zaufania był wyższy w przypadku oświadczeń dotyczących przedsiębiorców[22], jednak wciąż niski (2,25/4,00).

b) *Konsumenci mają do czynienia ze stosowaniem oznakowań dotyczących zrównoważonego charakteru, które nie zawsze są przejrzyste i wiarygodne*

Oznakowanie ekologiczne stanowi podzbiór oświadczeń środowiskowych. Oznakowanie to ma postać znaku zaufania, znaku jakości lub znaku równoważnego, który wyodrębnia i promuje produkt, proces lub przedsiębiorstwo w odniesieniu do ich aspektów środowiskowych. Oznakowanie to jest czasami oparte na systemach certyfikacji (systemach oznakowania ekologicznego), które stanowią poświadczenie, że produkt, proces lub przedsiębiorstwo spełnia wymogi określone przez system oraz zapewnienie monitorowania zgodności.

Oznakowanie ekologiczne istniejące na rynku wewnętrznym UE podlega różnym poziomom rzetelności, nadzoru i przejrzystości, tj. różnym modelom zarządzania. Przewiduje się, że przyczynę dodatkowej dezorientacji będzie stanowić coraz większa liczba oznakowań ekologicznych, które obejmują różne aspekty, w odniesieniu do których przyjęto różne podejścia operacyjne i które podlegają różnym poziomom kontroli (np. otwartość procesu opracowywania lub poziom oraz niezależność audytu i weryfikacji)[23].

W badaniu przygotowawczym mającym na celu zebranie dowodów na temat sposobów wzmocnienia pozycji konsumentów, aby odgrywali aktywną rolę w procesie przechodzenia na zieloną gospodarkę[24], w ocenie 232 aktywnych oznakowań ekologicznych w UE, dotyczącej także ich aspektów związanych z weryfikacją i certyfikacją, prawie **w połowie przypadków stwierdzono niedostateczną weryfikację oznakowań lub jej brak.** Konsumenci nie są ponadto świadomi różnicy między oznakowaniem podlegającym systemom certyfikacji osób trzecich a oznakowaniem podlegającym „certyfikacji własnej", tj. niezweryfikowanej przez żadną osobę trzecią.

---

20 SWD(2022) 85 final, załącznik 2, s. 66

21 Odpowiedzi udzielono w 5-stopniowej skali Likerta. Przeliczono je na punkty, by ułatwić spójną prezentację i dobrze odzwierciedlić stopień zgodności. Odpowiedzi „nie wiem" otrzymały 0 punktów, odpowiedzi „w ogóle mnie to nie interesuje" lub „w ogóle nieskuteczne" – 1 punkt; na drugim końcu skali odpowiedzi „jestem bardzo zainteresowany" lub „zawsze" otrzymały 4 punkty.

22 Oświadczenie dotyczące przedsiębiorcy dotyczy każdego oświadczenia złożonego przez przedsiębiorcę w odniesieniu do niego samego jako organizacji, w przeciwieństwie do oświadczenia złożonego przez przedsiębiorcę w odniesieniu do jednego z jego produktów (towarów lub usług).

23 Badanie przygotowawcze mające na celu zebranie dowodów na temat sposobów wzmocnienia pozycji konsumentów, aby odgrywali aktywną rolę w procesie przechodzenia na zieloną gospodarkę, październik 2021 r. Dostępne na stronie internetowej:Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej oraz załącznik (europa.eu).

Podczas konsultacji dotyczących wstępnej oceny skutków[24] oraz w trakcie ukierunkowanych konsultacji zainteresowane strony z większości grup zainteresowanych stron **za istotny i powracający w całej UE problem uznały także mnożenie się oznakowań i logo dotyczących zrównoważonego charakteru**. Podobnie ponad jedna czwarta (27 %) uczestników otwartych konsultacji publicznych wskazała „**mnożenie się lub brak przejrzystości, zrozumienia bądź wiarygodności** logo lub oznakowań dotyczących zrównoważonego charakteru na produktach i usługach" **jako istotną przeszkodę** we wzmocnieniu pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej[15].

To mnożenie się oznakowań w połączeniu z ich zróżnicowanymi modelami zarządzania oznacza, że przy wyborze konkretnego oznakowania dotyczącego zrównoważonego charakteru producenci i sprzedawcy detaliczni mogą stosować różne strategie. Bardzo często przekłada się to również na eksponowanie przez przedsiębiorstwa różnych oznakowań, które mają potwierdzać zrównoważony charakter ich produktów. **34 % przedsiębiorstw uznało „mnożenie się lub brak przejrzystości, zrozumienia bądź wiarygodności logo lub oznakowań dotyczących zrównoważonego charakteru" za przeszkodę[15].** Przedsiębiorstwa, które dokładają starań, aby przestrzegać lub opracować wiarygodne systemy oznakowania ekologicznego, znajdują się w gorszej sytuacji niż przedsiębiorstwa, które stosują niewiarygodne oznakowania ekologiczne, ponieważ konsumenci nie są w stanie dostrzec między nimi różnicy. Problem ten został spotęgowany przez szybkie pojawienie się szeregu (prywatnych lub dobrowolnych) systemów oznakowania na szczeblu krajowym lub państw członkowskich, **co w coraz większym stopniu utrudnia konsumentom porównywanie różnych produktów**.

Informacje zwrotne od zainteresowanych stron wskazują na szczególnie **silne poparcie dla działań UE** które mogą doprowadzić do wypracowania wspólnego podejścia do przedstawiania konsumentom informacji na temat zrównoważonego rozwoju, **zwiększenia równych szans dla przedsiębiorstw** oraz ograniczenia mnożenia się oznakowań i wprowadzających w błąd oświadczeń środowiskowych na jednolitym rynku[14.]

Przedsiębiorstwa, które oferują rzeczywiście zrównoważone produkty znajdują się w niekorzystnej sytuacji w porównaniu z tymi, które tego nie robią. Mogą one **również ponosić niepotrzebnie wysokie koszty przestrzegania przepisów**, ponieważ państwa UE zaczynają wprowadzać różne krajowe rozwiązania w celu rozwiązania problemów opisanych powyżej[25].

1.2. Spójność z istniejącymi przepisami w tej dziedzinie polityki

- **Inicjatywa UE mająca na celu umożliwienie konsumentom zielonej transformacji**

Dyrektywą o nieuczciwych praktykach handlowych reguluje się nieuczciwe praktyki i zaniechania wprowadzające w błąd za pomocą przepisów ogólnych, które można stosować do oświadczeń środowiskowych w transakcjach między przedsiębiorcami i konsumentami, jeśli mają one negatywny wpływ na decyzje dotyczące transakcji podejmowane przez konsumentów. Wezwano w niej organy ochrony konsumentów w państwach członkowskich do oceny tych praktyk w każdym przypadku na podstawie testu decyzji dotyczącej transakcji

[24] Komisja Europejska, Wstępna ocena skutków: Umożliwienie konsumentom zielonej transformacji, 2020 r. – przegląd konsultacji w załączniku 2 do oceny skutków, s. 69.

[25] Więcej informacji na temat konsekwencji tych problemów dla rynku konsumenckiego i środowiska naturalnego zawarto w załączniku 12 do dokumentu SWD(2022) 85 final.

(oceny konkretnego przypadku)[26]. Ustalono w niej także czarną listę praktyk handlowych[27], które należy uznać za nieuczciwe w każdych okolicznościach bez konieczności oceny konkretnego przypadku. Dochodzenia niezgodności z wymogami dyrektywy dokonuje konsument zgłaszający roszczenie lub właściwy organ działający z własnej inicjatywy.

We wniosku dotyczącym zmiany dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych[1] częściowo rozwiązano problemy, o których mowa w sekcji 1.1 (pseudoekologiczny marketing i nieprzejrzyste oznakowanie dotyczące zrównoważonego charakteru). Wdraża on szereg środków dotyczących oświadczeń środowiskowych wynikających z preferowanych wariantów strategicznych, w tym:

(1) W art. 6 ust. 1 dyrektywy 2005/29/WE zmieniono wykaz **cech produktu, co do których przedsiębiorca nie powinien wprowadzać konsumenta w błąd**, dołączając do tego wykazu „**skutki środowiskowe** lub społeczne", „trwałość" i „możliwość naprawy".

(2) W art. 6 ust. 2 dyrektywy 2005/29/WE zmieniono wykaz **działań, które należy uznać za wprowadzające w błąd** jeżeli powodują lub mogą **spowodować** podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej transakcji, której w przeciwnym razie by nie podjął, dołączając do tego wykazu *formułowanie oświadczenia środowiskowego związanego z przyszłą efektywnością środowiskową bez jasnych, obiektywnych lub weryfikowalnych zobowiązań bądź celów i bez niezależnego systemu monitorowania.*

(3) Wykaz **praktyk handlowych uznawanych za nieuczciwe w każdych okolicznościach,** znajdujący się w załączniku I do dyrektywy 2005/29/WE, rozszerzono o cztery praktyki związane z pseudoekologicznym marketingiem:

- Umieszczanie oznakowania dotyczącego zrównoważonego charakteru, które to oznakowanie nie jest oparte na systemie certyfikacji ani nie zostało ustanowione przez organy publiczne.
- Formułowanie ogólnego oświadczenia środowiskowego, dla którego przedsiębiorca nie jest w stanie wykazać uznanej wysokiej efektywności środowiskowej istotnej dla tego oświadczenia.
- Formułowanie oświadczenia środowiskowego w odniesieniu do całego produktu, gdy w dotyczy ono tylko pewnego aspektu.
- Przedstawianie wymogów nałożonych przez prawo na wszystkie produkty należące do odnośnej kategorii produktów na rynku unijnym jako cechy wyróżniającej ofertę przedsiębiorcy.

Wniosek w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej odnosi się zatem w sposób bardziej uogólniony do szerokiego zakresu praktyk, produktów i metod sprzedaży. Przewiduje się w nim istotne zabezpieczenia chroniące

[26] Art. 6 i 7 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywę 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych") (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22).

[27] Załącznik I do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych") (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22).

konsumentów przed wprowadzającymi w błąd oświadczeniami środowiskowymi i niewiarygodnym oznakowaniem.

- **Inne akty UE zachęcające do zrównoważonej konsumpcji w drodze przekazywania informacji o środowisku**

Oprócz ram ochrony konsumentów istnieją ramy legislacyjne UE, które dotyczą przekazywania informacji o środowisku i określają wymogi metodologiczne dotyczące pomiaru i obliczania wpływu na środowisko, takie jak unijne metody certyfikacji usuwania dwutlenku węgla opracowane na podstawie rozporządzenia w sprawie certyfikacji usuwania dwutlenku węgla[28] (po jego przyjęciu), lub informacji i oznakowania dotyczącego wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej produktu lub przedsiębiorcy. Na przykład dyrektywa w sprawie ekoprojektu[29] ustanawia ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią w celu zwiększania ich efektywności energetycznej i projektowania pod kątem obiegu zamkniętego oraz wspierania nowych modeli biznesowych. W marcu 2022 r. Komisja przyjęła także nowe rozporządzenie w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów[30], aby w znaczący sposób poprawić obieg zamknięty, charakterystykę energetyczną budynków, wpływ na środowisko i inne aspekty zrównoważenia środowiskowego określonych priorytetowych grup produktów. Umożliwi ono określenie minimalnych wymogów dotyczących efektywności i wymogów informacyjnych w odniesieniu do niemal wszystkich kategorii dóbr fizycznych wprowadzanych na rynek UE. Zawarte w Planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym i polityce produktowej niektóre inne wnioski przedstawione przez Komisję obejmują wymogi informacyjne, na przykład w ramach proponowanych rozporządzeń w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych[31] oraz w sprawie baterii i zużytych baterii[32].

Istnieją ponadto akty prawne dotyczące oznakowania opracowanego na szczeblu UE, zarówno obowiązkowego, jak i dobrowolnego, takiego jak oznakowanie ekologiczne UE. Oznakowanie ekologiczne UE, które ustanowiono w 1992 r., jest oficjalnym dobrowolnym znakiem Unii Europejskiej potwierdzającym doskonałość środowiskową produktów w UE wykazujących najwyższą efektywność. W rozporządzeniu w sprawie oznakowania ekologicznego UE[33] określono zasady tworzenia i stosowania tego programu opartego na dobrowolnym uczestnictwie. Inne powiązane przepisy prawa UE dotyczące oznakowań obejmują przepisy dotyczące systemu ekozarządzania i audytu[34], rozporządzenia w sprawie

28 COM(2022) 672 final

29 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią, L 285/10

30 COM(2022) 142 final.

31 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5).

32 COM(2020) 798 final.

33 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1).

34 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1).

oznakowania rolnictwa ekologicznego[35], etykietowania energetycznego[36] i oznakowania CE[37].

- **Uzupełnienie zbioru przepisów UE dotyczących oświadczeń środowiskowych**

Aby nadal eliminować zidentyfikowany problem pseudoekologicznego marketingu i niewiarygodnych oznakowań ekologicznych, korzystne byłoby wprowadzenie w obecnych ramach bardziej szczegółowych wymogów dotyczących nieuregulowanych oświadczeń, czy to w odniesieniu do określonych grup produktów, konkretnych sektorów, czy też określonego wpływu na środowisko lub aspektów środowiskowych. **Niniejszy wniosek dotyczący uzasadniania oświadczeń środowiskowych i informowania o nich uzupełnia jako *lex specialis* istniejący zbiór przepisów UE dotyczących ochrony konsumentów.** Wniosek ten umożliwi pełne wdrożenie preferowanych wariantów strategicznych określonych w ocenie skutków, opisanych w sekcji 3.2.

Kluczowymi celami wniosku dotyczącego oświadczeń środowiskowych są zatem:

– podniesienie poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do przyspieszenia zielonej transformacji w kierunku zielonej i neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym w UE;

– ochrona konsumentów i przedsiębiorstw przed pseudoekologicznym marketingiem oraz umożliwienie konsumentom przyczynienia się do przyspieszenia zielonej transformacji dzięki podejmowaniu świadomych decyzji o zakupie opartych na wiarygodnych oświadczeniach środowiskowych i oznakowaniu ekologicznym;

– zwiększenie pewności prawa w odniesieniu do oświadczeń środowiskowych i równych szans na rynku wewnętrznym, zwiększenie konkurencyjności podmiotów gospodarczych, które podejmują działania w celu zwiększenia zrównoważenia środowiskowego swoich produktów i działań, oraz stworzenie możliwości oszczędności kosztów dla podmiotów, które prowadzą handel transgraniczny.

Zakres niniejszego wniosku, jako *lex specialis*, jest zgodny z odpowiednim *lex generalis*. Zmieniona dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych obejmuje wszystkie dobrowolne praktyki handlowe stosowane przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów przed zawarciem transakcji handlowej dotyczącej produktu, w trakcie jej zawierania oraz po jej zawarciu. Zakres niniejszego wniosku obejmuje uzasadnianie **dobrowolnych oświadczeń *środowiskowych*** i informowanie o nich.

Podobnie wniosek w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej dotyczy oznakowania dotyczącego zrównoważonego charakteru, które obejmuje *aspekty środowiskowe lub społeczne lub oba te aspekty.* Niniejszy wniosek ogranicza się jednak wyłącznie do **oznakowania *ekologicznego*** tj. oznakowania obejmującego głównie aspekty *środowiskowe* produktu lub przedsiębiorcy.

Jak wspomniano, wniosek dotyczący oświadczeń środowiskowych **ma stanowić siatkę bezpieczeństwa dla wszystkich sektorów, w których oświadczenia środowiskowe lub**

---

35 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 1).

36 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 1).

37 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (wersja przekształcona) (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

oznakowanie ekologiczne nie są uregulowane na szczeblu UE. Nie ma on na celu zmiany istniejących lub przyszłych zasad sektorowych. Przeciwnie – wymogi dotyczące oceny i informowania określone w innych przepisach Unii będą miały pierwszeństwo przed wymogami określonymi we wniosku, a zatem należy je stosować w celu uzasadniania oświadczeń środowiskowych i informowania o nich w tych konkretnych obszarach.

1.3. Spójność z innymi politykami Unii

Wniosek dotyczący oświadczeń środowiskowych wspiera cele Europejskiego Zielonego Ładu i przyczynia się do rozwiązania trzech kryzysów: zmiany klimatu, zanieczyszczenia i utraty różnorodności biologicznej. Przyczynia się on do walki z pseudoekologicznym marketingiem, którą uznano za priorytet w nowym Planie działania Komisji dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym[5] i Nowym programie na rzecz konsumentów[6]. Wniosek wzmocni także nadrzędne strategie, takie jak plan działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń [38] czy unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030[39] oraz uzupełni strategie ukierunkowane na określone sektory, takie jak strategia „Od pola do stołu”[40], lub kwestie, takie jak wezwania w Strategii w zakresie przystosowania do zmiany klimatu do zwiększenia efektywnego gospodarowania wodą i jej ponownego wykorzystania[41].

Jak opisano wyżej, niniejszy wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie oświadczeń środowiskowych oraz wniosek zmieniający dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych łącznie ustanawiają spójne ramy polityki wspierające Unię w procesie transformacji ekologicznej poprzez przekształcanie modeli konsumpcji w bardziej zrównoważonym kierunku. Mają one na celu przyczynienie się do bardziej ekologicznego rynku wewnętrznego dzięki zachęcaniu do obniżenia śladu środowiskowego produktów zużywanych w Unii. Przyczynią się one także do osiągnięcia celu Europejskiego prawa o klimacie polegającego na osiągnięciu najpóźniej do 2050 r. równowagi między emisją a pochłanianiem gazów cieplarnianych w Unii dzięki zajęciu się kwestią oświadczeń dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych i neutralności klimatycznej.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

2.1 Podstawa prawna

Podstawą niniejszego wniosku jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który ma zastosowanie do środków mających na celu ustanowienie lub zapewnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego i w którym jednocześnie przyjęto jako podstawę wysoki poziom ochrony środowiska.

Różne wymagania nakładane w ramach krajowego prawodawstwa lub prywatnych inicjatyw w zakresie regulowania oświadczeń środowiskowych stanowią niepotrzebne obciążenie dla przedsiębiorstw, które prowadzą handel transgraniczny, ponieważ muszą one zapewnić zgodność z różnymi wymogami obowiązującymi w każdym kraju. Wpływa to na ich zdolność do prowadzenia działalności na rynku wewnętrznym oraz do korzystania z rynku wewnętrznego. Jednocześnie uczestnicy rynku mają trudności z identyfikacją wiarygodnych oświadczeń środowiskowych oraz z podejmowaniem optymalnych decyzji o zakupie na rynku wewnętrznym.

---

38 https://ec.europa.eu/environment/strategy/zero-pollution-action-plan_en

39 COM(2020) 380 final.

40 COM(2020) 381 final.

41 COM(2021) 82

Niniejszy wniosek ma zatem na celu zapewnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego dla podmiotów gospodarczych działających na rynku wewnętrznym i konsumentów polegających na oświadczeniach środowiskowych. Środki zaproponowane w niniejszej dyrektywie przyczynią się do podniesienia poziomu ochrony środowiska, prowadząc jednocześnie do dalszej harmonizacji regulacji oświadczeń środowiskowych, oraz pozwolą uniknąć fragmentacji rynku spowodowanej rozbieżnymi podejściami krajowymi, które wprowadzono lub które zostałyby wprowadzone w przypadku braku przepisów na szczeblu UE.
Wymiar rynku wewnętrznego w osiąganiu celu środowiskowego jest dominujący – dlatego art. 114 pozostaje odpowiednią podstawą prawną.

2.2 Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Wprowadzenie wspólnego zbioru zasad na rynku wewnętrznym UE ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia podmiotom gospodarczym równych szans. Jeżeli państwa członkowskie będą działać indywidualnie, poziom ochrony środowiska będzie niedostateczny i istnieje ryzyko, że stosowane będą konkurujące ze sobą różne systemy oparte na różnych metodach i podejściach.

We wniosku w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej nie określono, co przedsiębiorstwa powinny zrobić, by odpowiednio uzasadnić swoje oświadczenia środowiskowe. To z kolei może prowadzić w całej UE do znacząco rozbieżnych podejść do uzasadniania oświadczeń. Doprowadziłoby to do fragmentacji rynku wewnętrznego przejawiającej się zakłóceniem warunków konkurencji i koniecznością zmiany lub modyfikacji oświadczeń przy każdym przekroczeniu granic wewnętrznych. To z kolei spowoduje niepewność prawa, zwiększy koszty przestrzegania przepisów i nieuczciwą konkurencję na jednolitym rynku oraz osłabi skuteczne funkcjonowanie rynku.

UE jest dobrze przygotowana do wspierania dalszej harmonizacji wymogów metodologicznych w zakresie oceny wpływu produktów, usług i organizacji na środowisko na całym jednolitym rynku – opiera się na doświadczeniach państw członkowskich i prywatnych inicjatywach w tym obszarze. **UE może wnieść istotną wartość dodaną**, a dalsza koordynacja przyniosłaby oszczędności kosztów rządom i sektorowi prywatnemu.

Informacje zwrotne od zainteresowanych stron wskazują na szczególnie silne poparcie dla działań UE, które mogą doprowadzić do wypracowania **wspólnego podejścia** do przedstawiania konsumentom informacji na temat zrównoważonego rozwoju oraz **ograniczenia mnożenia się oznakowań i wprowadzających w błąd oświadczeń środowiskowych.** Gdyby państwa członkowskie miały działać indywidualnie i bez ram przewodnich, istniałoby duże ryzyko powstania wielu różnych konkurujących ze sobą systemów, co doprowadziłoby do fragmentacji rynku wewnętrznego, zwłaszcza w przypadku usług transgranicznych (na przykład usług cyfrowych).

Działanie UE jest uzasadnione i konieczne, ponieważ zharmonizowany i dobrze funkcjonujący w odniesieniu do oświadczeń środowiskowych rynek wewnętrzny UE przyczyniłby się do podniesienia poziomu ochrony środowiska i zapewniłby równe warunki działania dla przedsiębiorstw działających w UE. Niniejszy wniosek służy także zmniejszeniu trudności, z jakimi borykają się organy krajowe w kwestii egzekwowania istniejących opartych na zasadach przepisów dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych w tak złożonych obszarach jak wprowadzające w błąd oświadczenia środowiskowe. Dalsza koordynacja na szczeblu UE oznacza oszczędności kosztów zarówno dla rządów, jak i zaangażowanych podmiotów prywatnych, a także wzmacnia wpływ na powiązane globalne procesy, w tym globalne łańcuchy wartości.

2.3 Proporcjonalność

Środki przewidziane w niniejszym wniosku nie wykraczają poza to, co jest konieczne, aby umożliwić konsumentom podejmowanie świadomych decyzji o zakupie i promowanie zrównoważonej konsumpcji w oparciu o wiarygodne i zweryfikowane informacje.

Wprowadzenie jednolitych wymogów, których przedsiębiorstwa powinny przestrzegać przy składaniu takich oświadczeń, zapewnia proporcjonalność ogólnych kryteriów dotyczących oświadczeń środowiskowych stosowanych w przypadku sprzedaży skierowanej do konsumentów. W niniejszym wniosku nie przewidziano wymogu stosowania żadnej szczególnej metody oceny dotyczącej uzasadnienia konkretnych oświadczeń środowiskowych – opiera się na ogólnych wymaganiach, które są dla konsumentów źródłem wiarygodnych informacji. Wniosek ten zapewni także właściwym organom krajowym jednolite kryteria. **Pomogą im one w ocenie rzetelności wszystkich oświadczeń środowiskowych, przy zapewnieniu wysokiego stopnia pewności prawa i ułatwieniu działań w zakresie egzekwowania przepisów.** Stanowi on także wynik dokładnego przeanalizowania uwag zainteresowanych stron, w szczególności przedsiębiorstw, w tym MŚP.

Proporcjonalność wymogów dotyczących oznakowania ekologicznego dotyczy uczciwości eksponowania w przypadku sprzedaży konsumentom. Istnieje jedynie ograniczona liczba jednolitych wymogów zapewniających przejrzystość i wiarygodność takiego oznakowania dla użytkowników. Dzięki tym jednolitym wymogom podmioty stosujące oznakowania ekologiczne, oraz przedsiębiorstwa ubiegające się o te oznakowania, nie ponoszą nieproporcjonalnych kosztów. Jednocześnie zapewnią one przedsiębiorstwom wysoki stopień pewności prawa. Zapewniając właściwym organom krajowym jednolite kryteria oceny rzetelności stosowania wszelkich oznakowań ekologicznych, środek ten ułatwi także działania w zakresie egzekwowania przepisów i zapewni wysoki poziom ochrony konsumentów.

2.4 Wybór instrumentu

Niniejszy wniosek jest niezależnym instrumentem prawnym, który nie zmienia obowiązującego prawodawstwa. Określono w nim ramy uzasadniania dobrowolnych oświadczeń środowiskowych. Biorąc pod uwagę, że ma on na celu zapewnienie ochrony konsumentów w obszarze podlegającym przepisom dyrektyw, taka forma prawna wpisuje się lepiej w istniejące unijne i krajowe ramy prawne oraz mechanizmy egzekwowania prawa ustanowione przez państwa członkowskie. Uznaje się zatem, że najodpowiedniejszym instrumentem jest dyrektywa.

3. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENY SKUTKÓW, ZGODNOŚĆ Z ZASADAMI LEPSZEGO STANOWIENIA PRAWA I PRAWA PODSTAWOWE

3.1. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

W procesie przygotowywania niniejszego wniosku Komisja konsultowała się z zainteresowanymi stronami w drodze:

– Szeregu konsultacji publicznych w kontekście wniosku w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej[15,42].

42 Przegląd wszystkich konsultacji przeprowadzonych w kontekście oceny skutków przedstawiono w załączniku 2 do dokumentu COM(2022) 85 final.

– Konsultacji publicznych w sprawie ram polityki produktowej w odniesieniu do gospodarki o obiegu zamkniętym z sekcją poświęconą potencjalnym przyszłym wariantom strategicznym opartym na metodach oznaczania śladu środowiskowego (od 29 listopada 2018 r. do 24 stycznia 2019 r.)[43]. Spośród 291 respondentów niektórzy wskazali, że przedsiębiorstwa powinny mieć swobodę wyboru sposobu generowania informacji środowiskowych na temat produktów i usług, pod warunkiem że spełnią minimalne kryteria, aby uniknąć pseudoekologicznego marketingu. Respondenci podkreślili także potrzebę elastyczności w odniesieniu do środka przekazu – stosowanie oznakowania lub kodu QR w celu przekazania informacji nie powinno być obowiązkowe, ponieważ rodzaj informacji i poziom szczegółowości może zależeć od grupy docelowej. Respondenci podkreślili także potrzebę zaoferowania MŚP narzędzia lub wsparcia ze strony Komisji Europejskiej w zakresie wdrażania.

– Ukierunkowanych konsultacji internetowych, w których uczestniczyły najważniejsze zainteresowane strony związane z metodami oznaczania śladu środowiskowego (od 12 listopada 2018 r. do 18 grudnia 2018 r.), z udziałem 124 respondentów[44].

– Otwartych konsultacji publicznych w sprawie inicjatywy dotyczącej oświadczeń środowiskowych, które odbywały się w dniach 27 sierpnia – 3 grudnia 2020 r., w ramach których otrzymano 362 uwagi[16].

  - Niektóre *stowarzyszenia przedsiębiorców* sugerowały wykorzystanie niezależnych organizacji certyfikujących lub weryfikujących, które działają zgodnie z normą ISO14025.
  - *Duże przedsiębiorstwa* podkreśliły, że ramy UE powinny umożliwiać elastyczność w odniesieniu do środka przekazu wykorzystywanego do składania oświadczeń.
  - *Organizacje pozarządowe zajmujące się ochroną środowiska* stwierdziły, że pojedyncze oceny środowiskowe w żadnym wypadku nie powinny być sposobem na ukrycie kompromisów i należy ich unikać.
  - *Pozarządowe organizacje konsumenckie* wskazały także, że oświadczenia środowiskowe można uzasadniać za pomocą istniejących narzędzi, takich jak oznakowanie ekologiczne typu 1, Eco Lighthouse, system ekozarządzania i audytu oraz norma ISO14001.
  - Kilku przedstawicieli *organów publicznych* uznało, że powinna istnieć możliwość uzasadniania oświadczeń za pomocą „oficjalnego” oznakowania ekologicznego, takiego jak Nordic Swan czy oznakowanie ekologiczne UE. Administracja publiczna w niewielkim stopniu preferuje niezależną certyfikację i weryfikację.
  - W przypadku *obywateli* wariantem preferowanym jest niezależna certyfikacja lub weryfikacja przeprowadzana przez akredytowane organizacje.

Warsztaty z udziałem zainteresowanych stron, podzielone na kilka sesji, odbyły się w listopadzie 2020 r. i poświęcone były ogólnym informacjom zwrotnym, informacjom zwrotnym na temat możliwości przekazu, praktycznych wyzwań dotyczących uzasadniania

43 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/1740-Towards-an-EU-Product-Policy-Framework-contributing-to-the-Circular-Economy_pl

44 https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/EF_stakeholdercons19.pdf

oświadczeń środowiskowych stojących przed przedsiębiorstwami, wiarygodności informacji oraz konsekwencji dla oznakowań ekologicznych – w każdej sesji uczestniczyło średnio 200 zainteresowanych stron[45].Warsztaty potwierdziły, że należy zająć się kwestią pseudoekologicznego marketingu oraz że istnieje potrzeba zharmonizowanego podejścia na szczeblu UE. Szereg zainteresowanych stron wskazało na potrzebę dalszego stosowania oznakowania ekologicznego UE i innych wiarygodnych oznakowań ekologicznych typu 1.

3.2 Ocena skutków

3.2.1 Określenie problemu i preferowany wariant strategiczny

Niniejszy wniosek opracowano na podstawie oceny skutków opublikowanej wraz z wnioskiem Komisji w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej[46]. 5 lutego 2021 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej (RSB) Komisji po raz pierwszy wydała negatywną opinię wraz ze szczegółowymi komentarzami. Po dogłębnej rewizji pierwotnego projektu dnia 17 września 2021 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała pozytywną opinię z dalszymi komentarzami[47]. W załączniku I do oceny skutków wyjaśniono, w jaki sposób zostały rozpatrzone komentarze Rady ds. Kontroli Regulacyjnej.

W ocenie skutków zidentyfikowano dwa problemy, które zostały podzielone na kilka problemów cząstkowych. Niniejszy wniosek koncentruje się na jednym z tych dwóch problemów i powiązanych z nim dwóch problemach cząstkowych.

Problem nr 2: konsumenci mają do czynienia z nieuczciwymi praktykami handlowymi związanymi ze zrównoważonym charakterem produktów.

Problem szczegółowy 2.2: konsumenci spotykają się z niejasnymi lub słabo uzasadnionymi oświadczeniami środowiskowymi firm („pseudoekologiczny marketing”);

Problem szczegółowy 2.3: konsumenci mają do czynienia z oznakowaniami dotyczącymi zrównoważonego charakteru, które nie zawsze są przejrzyste i wiarygodne[48].

W odniesieniu do każdego z tych problemów cząstkowych rozważono szereg wariantów strategicznych. Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych oraz jej zmiana mają funkcjonować jako*lex generalis*. W związku z tym postanowiono, że niektóre elementy preferowanych wariantów strategicznych, które wybrano w ocenie skutków w celu rozwiązania problemu szczegółowego 2.2 i problemu szczegółowego 2.3 nie zostaną wdrożone w ramach inicjatywy dotyczącej wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej, lecz w ramach specjalnego i uzupełniającego *lex specialis* wniosku dotyczącego oświadczeń środowiskowych.

Na podstawie analizy uwzględniającej wiele kryteriów, uzupełnionej analizą kosztów i korzyści oraz jakościową oceną proporcjonalności różnych rozważanych wariantów, zaproponowano połączenie dwóch preferowanych wariantów strategicznych[49] w celu rozwiązania tych problemów:

---

45 Więcej informacji można znaleźć pod adresem: https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/initiative_on_green_claims.htm

46 SWD(2022) 85 final.

47 SEC(2022) 165.

48 Niniejszy wniosek nie koncentruje się na cyfrowych narzędziach informacyjnych, o których mowa we wniosku w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej.

49 SWD(2022) 85 final, sekcja 7: Preferowane warianty strategiczne, s. 59.

(1) Zakaz stosowania oświadczeń środowiskowych, które nie spełniają minimalnego zestawu kryteriów[50] (w celu rozwiązania problemu szczegółowego 2.2)

Preferowany wariant zapewniłby konsumentom ochronę przed pseudoekologicznym marketingiem, ponieważ podmioty formułujące takie oświadczenia będą musiały spełniać określone standardy. Ułatwiłoby to również egzekwowanie przepisów przez organy ochrony konsumentów.

(2) Zakaz umieszczania oznakowania dotyczącego zrównoważonego charakteru, które nie spełnia minimalnych wymogów dotyczących przejrzystości i wiarygodności [51] (w celu rozwiązania problemu szczegółowego 2.3)

Preferowany wariant zapewniłby ochronę konsumentów przed wprowadzaniem ich w błąd za pomocą takich oznakowań i narzędzi.

W trakcie przygotowywania niniejszej inicjatywy określono ponadto następujące dodatkowe środki mające na celu zwiększenie skuteczności i efektywności przepisów UE dotyczących oświadczeń środowiskowych:

– **ustanowienie mechanizmu weryfikacji** w celu ułatwienia wdrożenia i egzekwowania przestrzegania minimalnych kryteriów uzasadniania oświadczeń, stworzenia równych szans na rynku UE oraz zapewnienia większej pewności prawa i mniejszych obciążeń dla przedsiębiorstw działających na jednolitym rynku;

– **wykorzystanie zagregowanych wyników dotyczących wpływu na środowiskoograniczone** do oświadczeń środowiskowych, w tym oznakowania, ustanowionych **wyłącznie na szczeblu UE,** w celu zapewnienia **wdrożenia** wniosków wyciągniętych z prac nad wspólną znormalizowaną metodą na szczeblu UE (zob. ramka poniżej);

– możliwość **wyłączenia mikroprzedsiębiorstw** z wymogów dotyczących uzasadniania **i** powiązanych zasad informowania w celu uniknięcia nieproporcjonalnego wpływu na najmniejszych przedsiębiorców;

– **skuteczne ograniczenie mnożenia oznakowań ekologicznych** i ukierunkowanie działań na zwiększenie wdrażania istniejących systemów publicznych oraz na opracowanie wymogów dotyczących oznakowania na szczeblu UE dla jednolitego rynku;

  – państwa członkowskie powinny zatwierdzić utworzenie nowych systemów prywatnych wyłącznie pod warunkiem, że systemy te oferują wartość dodaną, oraz

  – należy zakazać tworzenia nowych systemów publicznych na szczeblu krajowym lub regionalnym. Nowe systemy publiczne należy opracowywać wyłącznie na szczeblu UE.

Wnioski wyciągnięte z prac prowadzonych nad standardową metodyką uzasadniania oświadczeń dotyczących wpływu na środowisko

Wstępnie przygotowując się do inicjatywy dotyczącej oświadczeń środowiskowych, Komisja Europejska rozpoczęła prace i konsultacje w sprawie możliwości wykorzystywania

50 SWD(2022) 85 final, s. 29–30

51 SWD(2022) 85 final, s. 31–32

standardowej metodyki uzasadniania oświadczeń środowiskowych. Zakres tych prac obejmował głównie wykorzystywanie metod oznaczania śladu środowiskowego produktu i organizacji do uzasadniania oświadczeń środowiskowych. W zależności od kategorii produktu metody te[52] umożliwiają dokonywanie pomiaru efektywności środowiskowej produktu lub organizacji w całym łańcuchu wartości, począwszy od pozyskania surowców do końca przydatności do użycia. Celem metod oznaczania śladu środowiskowego jest zapewnienie rzetelnych i wyróżniających się metodyk, które zostały opracowane przy zachowaniu pełnej przejrzystości w stosunku do zainteresowanych stron i oparte na dowodach naukowych.

Podczas prac przygotowawczych Komisja uznała, że jednym z takich wariantów jest ustanowienie unijnych ram prawnych, które nałożą na przedsiębiorstwa obowiązek formułowania oświadczeń związanych z wpływem uwzględnionym w metodach oznaczania śladu środowiskowego[53] na potrzeby ich uzasadnienia za pomocą tych metod. Nawet jeżeli metody oznaczania śladu środowiskowego pomagają przedsiębiorstwom w określeniu obszarów, w których powinny one poprawić wpływ swojej działalności na środowisko oraz jej efektywność środowiskową, i umożliwiają odpowiednie uzasadnienie określonych oświadczeń dotyczących kilku kategorii produktów, nie obejmują one jeszcze wszystkich odpowiednich kategorii wpływu dla wszystkich rodzajów produktów (np. w odniesieniu do rybołówstwa morskiego – zrównoważony charakter stad ryb objętych połowem; w odniesieniu do żywności i produktów rolnych – różnorodność biologiczna i ochrona przyrody na poziomie gospodarstwa oraz różne praktyki rolnicze; w odniesieniu do tekstyliów – uwalnianie mikrodrobin plastiku) i w związku z tym mogą przedstawiać niepełny obraz kwalifikacji środowiskowych produktu w kontekście oświadczeń środowiskowych. Ponadto wiele oświadczeń środowiskowych dotyczy również aspektów środowiskowych (np. trwałości, możliwości ponownego użycia, możliwości naprawy, zdolności do recyklingu, zawartości materiałów z recyklingu, wykorzystania zasobów naturalnych), w odniesieniu do których metody oznaczania śladu środowiskowego są niewłaściwe i nie mogą służyć jako jedyna metoda uzasadniania. Stosowanie w odniesieniu do bardzo szerokiego i szybko zmieniającego się obszaru oświadczeń środowiskowych tylko jednej metody ma swoje ograniczenia. Uznanie jednej metody, na przykład metody oznaczania śladu środowiskowego, jako standardowej metodyki uzasadniania wszystkich oświadczeń środowiskowych byłoby niewłaściwe i może stwarzać dla przedsiębiorstw ryzyko, że nie będą one mogły informować o odpowiednich aspektach środowiskowych lub efektywności środowiskowej swoich produktów lub działań.

Z tych powodów oraz na podstawie wyników konsultacji i wewnętrznej oceny skutków pod względem obciążenia przedsiębiorstw i dalszej wymiany informacji z zainteresowanymi stronami nie przeforsowano wariantu wykorzystywania *jednej standardowej metodyki* do uzasadniania oświadczeń środowiskowych. Zamiast tego za właściwe uznano bardziej elastyczne podejście oparte na preferowanym wariancie strategicznym zidentyfikowanym w ramach oceny skutków, która została opracowana na potrzeby inicjatywy na rzecz wzmacniania pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej.

---

52 Więcej informacji na temat przedmiotowych metod i etapu pilotażowego, podczas którego były one testowane, można znaleźć pod adresem: https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/

53 Zmiana klimatu, zubożenie warstwy ozonowej, działanie toksyczne dla ludzi – działanie rakotwórcze, działanie toksyczne dla ludzi – działanie inne niż rakotwórcze, pył zawieszony, promieniowanie jonizujące – zdrowie człowieka, fotochemiczne powstawanie ozonu – zdrowie człowieka, zakwaszenie, eutrofizacja lądowa, eutrofizacja wód słodkich, eutrofizacja wód morskich, ekotoksyczność wody słodkiej, użytkowanie gruntów, zużycie wody, wykorzystywanie zasobów – minerały i metale, wykorzystywanie zasobów – surowce kopalne.

3.2.2. Skutki preferowanego wariantu strategicznego

Preferowany wariant strategiczny, wynikający z analizy kosztów i korzyści przeprowadzonej w ramach oceny skutków, został przełożony na szereg przepisów zarówno we wniosku dotyczącym wzmacniania pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej, jak i we wniosku dotyczącym oświadczeń środowiskowych. Wymienione poniżej skutki dotyczą preferowanego wariantu strategicznego jako całości i w związku z tym obejmują przepisy obu wniosków.

Przedmiotowy wniosek obejmuje środki, które są istotne w kontekście podejścia Komisji „jedno więcej – jedno mniej" w celu ograniczenia obciążenia administracyjnego i które zostały wcześniej zgłoszone i uwzględnione w ocenie skutków dołączonej do wniosku dotyczącego wzmacniania pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej.

- **Przewidywane skutki ustalonego zakresu**

W przedmiotowym wniosku wprowadzono minimalne wymogi dotyczące uzasadniania oświadczeń środowiskowych i informowania o nich, które to oświadczenia podlegają weryfikacji przez osobę trzecią, która musi zostać przeprowadzona przed wykorzystaniem oświadczenia w informacjach handlowych. Chociaż oczekuje się, że środek ten przyczyni się do wyeliminowania wprowadzających w błąd lub fałszywych oświadczeń, oraz mimo że pomoże on w zapewnieniu właściwego egzekwowania, spowoduje również dodatkowe koszty dla przedsiębiorców, którzy będą chcieli złożyć takie oświadczenia. Oczekuje się, że wpływ na mniejsze przedsiębiorstwa będzie proporcjonalnie większy niż na duże przedsiębiorstwa. Z tego powodu oraz w celu zapewnienia, aby te dodatkowe koszty administracyjne nie wywarły nieproporcjonalnego wpływu na najmniejsze przedsiębiorstwa (np. małe gospodarstwa rodzinne sprzedające produkty bezpośrednio konsumentom), w przedmiotowym wniosku zwolniono mikroprzedsiębiorstwa (czyli przedsiębiorstwa zatrudniające mniej niż 10 osób, których obroty roczne nie przekraczają 2 mln EUR[54]) z obowiązków określonych w niniejszym wniosku w odniesieniu do uzasadniania wymogów związanych z oceną uzasadnienia i informowania o nich. Jeżeli jednak te najmniejsze przedsiębiorstwa mimo to będą chciały otrzymać certyfikat zgodności oświadczenia środowiskowego uznawany w całej Unii, powinny spełnić wszystkie wymogi określone w przedmiotowym wniosku.

Wszyscy przedsiębiorcy, w tym najmniejsze przedsiębiorstwa, pozostają jednak objęci zakresem dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych. Oznacza to, że zawarte w tej dyrektywie ogólne zasady dotyczące oświadczeń środowiskowych będą nadal obowiązywać, a konsumenci poszkodowani w wyniku nieuczciwych praktyk handlowych w dalszym ciągu będą mogli wnosić skargi do właściwych organów i dochodzić roszczeń w sądach krajowych i unijnych.

W przedmiotowym wniosku zwrócono się również do państw członkowskich o przedsięwzięcie odpowiednich środków mających na celu udzielenie pomocy małym i średnim przedsiębiorstwom w stosowaniu wymogów określonych we wniosku. Oczekuje się, że ułatwiony dostęp do środków takich jak wsparcie finansowe oraz pomoc organizacyjna i techniczna zachęci te przedsiębiorstwa do udziału w zielonej transformacji.

- **Przewidywane skutki wymogów dotyczących uzasadniania oświadczeń**

[54] Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

W wyniku zakazania oświadczeń, które nie spełniają minimalnych kryteriów, przedmiotowy środek przyczyni się do **zwiększenia wiarygodności informacji** przekazywanych konsumentom i w związku z tym wywrze **pozytywny wpływ na decyzje konsumentów**, ułatwiając konsumentom wybór produktów oferujących lepszą efektywność środowiskową, a tym samym poprawiając ich dobrobyt. Biorąc pod uwagę, że niektórzy konsumenci będą kupować produkty, które będą rzeczywiście lepsze dla środowiska, szacuje się, że **wpływ na środowisko będzie bardzo pozytywny.**

Jeżeli chodzi o **wpływ na przedsiębiorstwa**, oświadczenia niespełniające wspomnianych minimalnych kryteriów będą musiały zostać usunięte. Usunięcie oświadczeń będzie wymagało dostosowania opakowań produktów, ulotek itp., ale koszt dostosowania będzie jednorazowy[55].

Ponadto **przedsiębiorstwa będą musiały ponieść koszty uzasadnienia oświadczeń**. Koszty te będą zależały w dużej mierze od rodzaju oświadczenia środowiskowego, które przedsiębiorstwo będzie chciało złożyć dobrowolnie, oraz od liczby produktów objętych oświadczeniem. Oświadczenia dotyczące wpływu produktu na środowisko w całym cyklu życia (np. ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia oraz w łańcuchu wartości) będą wymagały znacząco większych inwestycji niż oświadczenia koncentrujące się na konkretnym aspekcie środowiskowym (np. zawartość materiałów z recyklingu w opakowaniu). Powiązane koszty uzasadnienia oświadczenia mogą znacząco różnić się w zależności od charakteru i złożoności oświadczenia. Na przykład szacuje się, że koszty uzasadnienia prostego oświadczenia, np. dotyczącego materiałów wykorzystywanych w produkcji, wyniosą 500 EUR[56]. Jeżeli przedsiębiorstwo zdecyduje się na przykład na złożenie oświadczenia dotyczącego śladu środowiskowego jednego ze swoich produktów i będzie chciało przeprowadzić badanie z wykorzystaniem metody oznaczania śladu środowiskowego produktu, takie oświadczenie będzie kosztowało około 8 000 EUR (kwota ta może zostać zmniejszona do 4 000 EUR, jeżeli będą istniały zasady dotyczące kategorii śladu środowiskowego produktu). W przypadku gdy wybrane oświadczenie będzie dotyczyło np. śladu środowiskowego samej organizacji, zastosowanie metod oznaczania śladu środowiskowego organizacji do uzasadnienia oświadczenia może kosztować 54 000 EUR (w przypadku braku zasad sektorowych)[57].

To jednak przedsiębiorstwa decydują, czy uwzględnić (bądź nie) oświadczenia środowiskowe w swoich *dobrowolnych* informacjach handlowych. Oznacza to, że **przedsiębiorstwa mogą kontrolować swoje koszty** za pomocą ustalenia zakresu oświadczenia (o ile chcą złożyć takie oświadczenie), uwzględniając oczekiwany zwrot z inwestycji. W skrócie, koszty uzasadnienia mają dla przedsiębiorstw charakter dobrowolny, ponieważ uzasadnienie jest elementem

---

55 W przypadku bardzo niewielkiej liczby produktów znajdujących się w magazynie zakłada się, że przed zatwierdzeniem wariantu sprzedawca usunie oświadczenia (na przykład zasłaniając je nalepką). W ciągu pierwszych dwóch lat wdrażania wariantu będzie to wiązać się z pewnymi kosztami w odniesieniu do niewielkiej liczby produktów znajdujących się w magazynie i zakładamy, że po upływie tego czasu wszystkie te produkty zostały sprzedane.

56 Są to szacunki wewnętrzne odnoszące się do konkretnego oświadczenia dotyczącego indywidualnego wpływu (np. procentowa zawartość materiałów pochodzenia biologicznego (lub pochodzących z recyklingu) w produkcie), który można łatwo udowodnić, tj. oświadczenia, które można uzasadnić na podstawie łatwo dostępnych informacji/dokumentów dotyczących materiałów wykorzystywanych w produkcji.

57 Są to szacunki wewnętrzne, które odnoszą się do zatwierdzenia oświadczenia dotyczącego śladu środowiskowego całej organizacji. Średnie wartości opierają się na dodatkowym, ukierunkowanym badaniu przeprowadzonym przez DG ENV, w którym uwzględnione zostały informacje dostarczone przez siedmiu głównych konsultantów, którzy pomagali w opracowywaniu PEFCR/OEFSR, i zweryfikowane przez porównanie z innymi informacjami zaczerpniętymi z literatury.

strategii marketingowej przedsiębiorstwa, i w związku z tym trudno jest w wiarygodny sposób oszacować całkowite koszty dla rynku unijnego.

Jeżeli chodzi o **koszty egzekwowania i inne koszty**, właściwe organy będą musiały ocenić, na ile dane oświadczenie spełnia kryteria określone w ramach tego wariantu, tj. czy przedsiębiorstwo formułujące oświadczenie posiada certyfikat zgodności wydany przez akredytowanego weryfikatora. Szereg konsultowanych organów ds. ochrony konsumentów wskazało jednak, że wariant ten może prowadzić do oszczędności, ponieważ jego zastosowanie sprawi, że do uzasadnienia oceny „pseudoekologicznego marketingu" potrzebnych będzie mniej zasobów.

- **Przewidywane skutki wymogów dotyczących informowania o oświadczeniach**

Oczekuje się, że zasady informowania przyczynią się do zwiększenia jasności i przejrzystości oświadczeń i tym samym **poprawią dobrobyt konsumentów.** Jeżeli chodzi o koszty dla przedsiębiorstw, po przeprowadzeniu oceny w celu uzasadnienia oświadczenia dodatkowe koszty zapewnienia zgodności z wymogami dotyczącymi informowania będą niewielkie i zwykle będą uwzględnione w kosztach uzasadnienia.

- **Przewidywane skutki wymogów dotyczących systemów oznakowania**

Wprowadzenie minimalnych kryteriów w odniesieniu do wszystkich oznakowań ekologicznych przyczyni się do zwiększenia przejrzystości i wiarygodności oznakowań (oraz spowolni mnożenie oznakowań lub nawet odwróci obecną tendencję ich mnożenia), a także umożliwi konsumentom podejmowanie wyższej jakości decyzji. Konsumenci będą mieli pewność, że produkty posiadające oznakowanie dotyczące zrównoważonego charakteru spełniają minimalne wymogi dotyczące przejrzystości i wiarygodności, co przełoży się na zwiększenie zaufania konsumentów i lepsze zrozumienie oznakowań. Oczekuje się, że te dodatkowe wymogi dotyczące zarządzania systemami oznakowania przyczynią się do zmniejszenia liczby oznakowań, ponieważ nierzetelne systemy zostaną wyeliminowane. Należy zauważyć, że warunki przystąpienia do systemów oznakowania ekologicznego mające zastosowanie do małych i średnich przedsiębiorstw są proporcjonalne do wielkości i obrotów przedsiębiorstw.

Oczekuje się, że wprowadzenie minimalnych kryteriów oceny sprawiedliwości oznakowań dotyczących zrównoważonego charakteru, jak przewidziano w ramach wariantu 2.3.B, spowoduje poprawę **dobrobytu konsumentów**. Jeżeli chodzi o **wpływ na przedsiębiorstwa**, oczekuje się, że środek ten przyczyni się do powstania równych warunków konkurencji między produktami opatrzonymi oznakowaniem, ponieważ wszystkie produkty będą musiały spełniać takie same wymogi minimalne. Oprócz tego środek ten przyczyni się również do powstania równych warunków konkurencji między organizacjami stosującymi oznakowania.

Ponadto oczekuje się, że środek ten przyczyni się do ograniczenia przeszkód utrudniających handel transgraniczny przez uniknięcie niezharmonizowanych podejść krajowych stosowanych przez państwa członkowskie, które borykają się z problemem mnożenia nieprzejrzystych lub niewiarygodnych oznakowań/logo. To z kolei spowoduje mniejszą niepewność prawa i spadek kosztów w przypadku przedsiębiorstw, ponieważ będą one musiały przestrzegać podobnych zasad na rynku wewnętrznym.

Oczekuje się, że podmioty wystawiające oznakowania/logo i zarządzające oznakowaniami/logo będą musiały ponieść pewne **koszty administracyjne**[58]. Podmioty te

[58] Szczegółowe informacje na temat podziału kosztów administracyjnych można znaleźć w SWD(2022) 85 final, s. 200.

będą musiały ponieść również znaczne **koszty przestrzegania przepisów** wynikające z wdrożenia niezbędnych zmian do ich wewnętrznych procesów, w tym będą musiały przeprowadzić certyfikację dokonywaną przez osoby trzecie dla poszczególnych zastosowań (jeżeli nie zrobiły już tego na etapie podstawowym). Koszty poniesione przez podmioty wystawiające oznakowania i zarządzające oznakowaniami, określone ilościowo w ocenie skutków, zostaną przerzucone na producentów i sprzedawców wnioskujących o oznakowanie.

Jeżeli chodzi o **koszty pośrednie**, przewiduje się wzrost kosztów wnioskowania o oznakowanie. Z drugiej strony większa harmonizacja może przyczynić się do ograniczenia potrzeby wnioskowania o kilka oznakowań.

Oczekuje się, że w odniesieniu do administracji publicznej **koszty egzekwowania**, które zostały oszacowane w ocenie skutków, nie będą wysokie, ponieważ zgodnie z zaproponowanymi kryteriami minimalnymi wymaga się, aby wszystkie odpowiednie informacje były udostępniane online oraz aby oznakowania były poddawane weryfikacji przez osobę trzecią.

Dalsze środki dotyczące oznakowania, opracowane dodatkowo poza oceną skutków, zapewnią silne wsparcie na rzecz osiągnięcia celu, jakim jest powstrzymanie mnożenia systemów oznakowania ekologicznego w całej UE, oraz przyczynią się do poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego. Dzięki powstrzymaniu pojawiania się nowych systemów publicznych organy regionalne i krajowe nie będą mogły opracowywać oznakowań i systemów oznakowania, które będą musiały zostać poddane przeglądowi lub odrzucone bezpośrednio po wprowadzeniu równoważnego oznakowania na szczeblu UE. Okres między przyjęciem tego środka i jego wdrożeniem zapewni czas na zaplanowanie działań i pozwoli uniknąć tych dodatkowych kosztów obciążających organy publiczne. Sporządzanie oznakowań na szczeblu UE dla tej samej grupy produktów zapewni również efektywniejsze wykorzystywanie zasobów, niż gdyby oznakowania były sporządzane na szczeblu krajowym.

Ograniczone zostanie również niekontrolowane ustanawianie nowych systemów oznakowania opracowanych przez podmioty prywatne. Organy państw członkowskich będą musiały zatwierdzić możliwość opracowania takich systemów na podstawie ich wartości dodanej. Oczekuje się, że przyczyni się to do ograniczenia mnożenia systemów. Trudno jest oszacować **w odniesieniu do organów publicznych koszty administracyjne** związane z opracowaniem i wdrożeniem procedury zatwierdzania, ponieważ nie ma żadnej pewności co do możliwej liczby wniosków. Oczekuje się, że środek ten spowoduje obciążenie **przedsiębiorstw kosztami administracyjnymi** związanymi z dostarczaniem informacji dołączonych do ich wniosku organom państw członkowskich na potrzeby opracowania prywatnego systemu oznakowania. Te koszty administracyjne nie zostały jeszcze zgłoszone i są one istotne w kontekście podejścia „jedno więcej – jedno mniej” w celu ograniczenia obciążenia administracyjnego. Oczekuje się jednak, że koszty te nie będą wysokie, ponieważ należy spodziewać się stosunkowo niewielkiej liczby takich dostarczanych informacji ze względu na wcześniejsze zawiadomienie o ograniczeniach dotyczących ustanawiania tego rodzaju systemów, które wynika z odstępu czasu między datą przedstawienia przedmiotowego wniosku a datą transpozycji (która nastąpi prawdopodobnie za około cztery lata).

Ograniczenie możliwości umieszczania na oznakowaniach oceny lub wyniku opartych na zagregowanym wskaźniku wpływu na środowisko wyłącznie do oznakowań opracowanych na szczeblu UE ma na celu ograniczenie dezorientacji konsumentów i informacji wprowadzających w błąd, jak również ogólne ograniczenie mnożenia oznakowań. Istnieje ryzyko, że charakter zagregowanego wskaźnika mógłby zostać wykorzystany do obniżenia negatywnego wpływu określonych parametrów produktu w wyniku uwzględnienia w szerszym zakresie pozytywnego wpływu innych parametrów, a także do przekazania

konsumentowi wprowadzających w błąd informacji na temat faktycznego zasadniczego wpływu produktu. Istotne jest, aby powstrzymać stosowanie potencjalnych systemów z agregowaną oceną punktową na szczeblu regionalnym lub krajowym w celu zapewnienia harmonizacji na rynku wewnętrznym. Ponadto tego rodzaju oznakowania zazwyczaj opierają się na różnych metodykach stosowanych w odniesieniu do tej samej grupy produktów, co może prowadzić do sytuacji, w której ten sam produkt otrzyma inną ocenę w zależności od zastosowanego systemu.

- **Przewidywane skutki weryfikacji *ex ante***

Weryfikacja *ex ante* przeprowadzana przez niezależne organy akredytowane ułatwi i będzie wspierać **egzekwowanie wymogów określonych w przedmiotowym wniosku** bez nadmiernego obciążania zasobów właściwych organów. Certyfikat zgodności umożliwia właściwym organom lokalnym łatwe sprawdzenie wiarygodności oświadczenia na rynku. Skargi zgłaszane w stosunku do oświadczeń, w przypadku których istnieje ważny certyfikat zgodności, można byłoby rozpatrywać szybciej, co przyczyni się do **oszczędności kosztów egzekwowania** w porównaniu z dotychczasowym scenariuszem postępowania.

Przedsiębiorstwa składające oświadczenia środowiskowe **odnoszą korzyści z procesu certyfikacji** oświadczeń, ponieważ certyfikat zgodności uznawany w całej UE zapewni pewność prawa i będzie wymagał tylko jednej certyfikacji w UE, dzięki czemu proces certyfikacji będzie tańszy i łatwiejszy dla podmiotów prowadzących działalność handlową na rynku wewnętrznym.

Jeżeli chodzi o **koszty administracyjne w odniesieniu do przedsiębiorstw**, przed złożeniem oświadczenia środowiskowego przedsiębiorstwa będą musiały dostarczyć „weryfikatorowi" wniosek *ex ante* o wydanie certyfikatu zgodności. Przedmiotowe koszty administracyjne będą zależeć od zakresu każdego dobrowolnie złożonego oświadczenia oraz od spodziewanej liczby oświadczeń, co utrudnia wiarygodne oszacowanie ogólnych kosztów dla rynku unijnego. Z tego powodu koszty te nie zostały jeszcze zgłoszone, chociaż są istotne w kontekście podejścia „jedno więcej – jedno mniej" w celu ograniczenia obciążenia administracyjnego.

- **Oczekiwane postępy w kierunku osiągnięcia odpowiednich celów zrównoważonego rozwoju**

Jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 12 polegający na zapewnieniu wzorców zrównoważonej konsumpcji i produkcji, oczekuje się, że wdrożenie preferowanego wariantu strategicznego w ramach przedmiotowego wniosku oraz w ramach wniosku dotyczącego wzmacniania pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej doprowadzi do zwiększenia liczby nabywanych produktów, które nie wprowadzają konsumenta w błąd w kwestii ich wpływu na środowisko. Oczekuje się, że przedmiotowe inicjatywy przyczynią się do lepszej ochrony konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, takimi jak pseudoekologiczny marketing lub nieprzejrzyste dobrowolne oznakowania dotyczące zrównoważonego charakteru, które to praktyki są niezgodne z transformacją ekologiczną. Jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 13 dotyczący działań w dziedzinie klimatu, oczekuje się, że przedmiotowe inicjatywy przyczynią się do ograniczenia emisji ekwiwalentu CO_2 o 5–7 Mt w okresie wynoszącym 15 lat[59].

[59] SWD(2022) 85 final.

3.3. Sprawność regulacyjna i uproszczenie

Niniejszy wniosek jest nową inicjatywą, której celem jest uzupełnienie ogólnych dyrektyw dotyczących ochrony konsumentów, a w szczególności – jako *lex specialis* – wniosku dotyczącego wzmacniania pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej. Bezpośrednim celem niniejszego wniosku jest ograniczenie obciążeń regulacyjnych dzięki wzmocnieniu funkcjonowania rynku wewnętrznego w odniesieniu do ekologicznych produktów i przedsiębiorstw oraz określeniu minimalnych kryteriów dotyczących oświadczeń środowiskowych. Przyczyni się to do zmniejszenia ryzyka rozdrobnienia prawnego jednolitego rynku oraz do zwiększenia pewności prawa. Oczekuje się, że to z kolei pozwoli zaoszczędzić koszty przedsiębiorstwom, które chcą sformułować takie oświadczenia, oraz właściwym organom odpowiedzialnym za egzekwowanie prawa ochrony konsumentów. Ponadto w niniejszym wniosku przewidziano klauzulę przeglądową dotyczącą sporządzenia oceny po sześciu latach od wejścia dyrektywy w życie, czy osiągnięte zostały cele dyrektywy oraz czy potrzebna jest dalsza harmonizacja w odniesieniu do uzasadniania oświadczeń środowiskowych i informowania o nich, z myślą o skuteczniejszym osiągnięciu tych celów.Przedmiotowy wniosek dotyczy oświadczeń środowiskowych składanych zarówno w otoczeniu fizycznym, jak i cyfrowym, i w związku z tym należy uznać, że jest on przystosowany do środowiska cyfrowego.

3.4. Prawa podstawowe

Przedmiotowy wniosek jest zgodny z art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zgodnie z którym UE jest zobowiązana do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Aby osiągnąć taki poziom ochrony konsumentów, należy zapewnić wiarygodność, porównywalność i weryfikowalność oświadczeń środowiskowych oraz zaradzić problemowi pseudoekologicznego marketingu i wykorzystywania niewiarygodnych i nieprzejrzystych oświadczeń środowiskowych i oznakowań ekologicznych. Niniejszy wniosek przyczynia się również do ochrony prawa do wysokiego poziomu ochrony środowiska oraz do poprawy jakości środowiska zgodnie z art. 37 Karty. Dzięki zwalczaniu pseudoekologicznego marketingu wniosek ten przyczyni się ponadto do zapewnienia równych warunków działania dla przedsiębiorstw wprowadzających do obrotu swoje „zielone" produkty i w związku z tym gwarantuje wolność prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z prawem Unii oraz ustawodawstwami i praktykami krajowymi.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Całkowity budżet przeznaczony na przedmiotową inicjatywę wynosi około 25 mln EUR do 2027 r. (tj. w ramach obecnych WRF).

Jak wskazano w ocenie skutków finansowych regulacji, w ramach inicjatywy przewidziano zasoby ludzkie i wydatki administracyjne niezbędne do wdrożenia dyrektywy oraz przygotowania aktów delegowanych i wykonawczych.
W jej ramach przewidziano również środki, które zostaną w pełni sfinansowane w drodze przeniesienia środków przydzielonych na program LIFE. Jak wskazano w tabelach przedstawionych w sekcji 3 oceny skutków finansowych regulacji, kwota ta obejmuje uzyskanie informacji na temat śladu środowiskowego oraz innych wymaganych zbiorów danych w celu wsparcia przedsiębiorstw, w szczególności MŚP, w zapewnieniu zgodności z wnioskiem dotyczącym oświadczeń środowiskowych. Zapewnienie MŚP, dużym przedsiębiorstwom, agencjom publicznym i wszystkim zainteresowanym stronom publicznego dostępu do tych informacji faktycznie przyczyni się do ograniczenia kosztów opracowania i utrwalenia ich własnych metodyk oraz potencjalnie może pomóc w obniżeniu kosztów w przypadku użytkowników opracowanych metodyk. Dostęp do zbiorów danych

dotyczących śladu środowiskowego będzie również stanowił wsparcie we wdrażaniu innych strategii politycznych UE dotyczących zrównoważenia środowiskowego i pomoże konsumentom w podejmowaniu właściwych wyborów, jak np. w przypadku wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów. W rozporządzeniu w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów wprowadzono możliwość ustanowienia obowiązkowych wymogów informacyjnych, które mogą być również powiązane z wymogami dotyczącymi oznakowania, przez co rozporządzenie to przyczyni się do poprawy przepływów informacji za pośrednictwem cyfrowych paszportów produktów. Zbiory danych dotyczących śladu środowiskowego pomogą również w obliczaniu i ustalaniu wymogów informacyjnych i wymogów dotyczących efektywności w aktach delegowanych powiązanych z rozporządzeniem w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów, np. w odniesieniu do śladu węglowego i środowiskowego, na podstawie zharmonizowanego zbioru wysokiej jakości danych wtórnych. Dzięki połączeniu tych danych z opartymi na dowodach strategiami politycznymi konsument będzie lepiej poinformowany i będzie mógł zaufać informacjom dotyczącym środowiska, które zostały dostarczone przez przedsiębiorstwa.

5. INNE ELEMENTY – PLANY WDRAŻANIA I MONITOROWANIE, USTALENIA DOTYCZĄCE OCENY I SKŁADANIA SPRAWOZDAŃ

Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie oceny osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy nie później niż sześć lat po jej wdrożeniu.Państwa członkowskie są zobowiązane do regularnego monitorowania stosowania niniejszej dyrektywy na podstawie przeglądu oświadczeń środowiskowych, które zostały zgłoszone organom egzekwowania prawa. Państwo członkowskie mają przekazywać te informacje Komisji co rok. Europejska Agencja Środowiska ma co dwa lata publikować sprawozdania zawierające jej ocenę zmian w zakresie oświadczeń środowiskowych i systemów oznakowania w poszczególnych państwach członkowskich.

6. DOKŁADNE OBJAŚNIENIA PRZEPISÓW SZCZEGÓŁOWYCH WNIOSKU

6.1. Zakres wniosku

W art. 1 określono zakres wniosku. Wniosek zawiera minimalne wymogi dotyczące uzasadniania dobrowolnych oświadczeń środowiskowych i oznakowań ekologicznych oraz informowania o nich w ramach praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów bez uszczerbku dla innych przepisów Unii określających warunki dotyczące oświadczeń środowiskowych w odniesieniu do określonych produktów lub sektorów (jak wskazano w sekcji 1.2).

6.2. Wymogi dotyczące uzasadniania oświadczeń środowiskowych

Art. 3 wniosku dotyczy głównie elementów, które nie zostały włączone do przepisów dotyczących ochrony konsumentów, w szczególności w odniesieniu do uzasadniania oświadczeń, i w niektórych przypadkach zawiera dodatkowe wyjaśnienia. We wniosku zawarto wymóg, aby uzasadnianie wyraźnych oświadczeń środowiskowych opierało się na ocenie spełniającej wybrane kryteria minimalne w celu uniknięcia wprowadzającego w błąd charakteru oświadczeń, a mianowicie, aby ocena stanowiąca podstawę uzasadnienia oświadczeń:

– opierała się na uznanych danych naukowych i najnowszej wiedzy technicznej;

– przedstawiała znaczenie wpływu, aspektów i efektywności z perspektywy cyklu życia;

– uwzględniała wszystkie istotne aspekty i skutki umożliwiające ocenę efektywności;

– wskazywała, czy dane oświadczenie zawiera dokładne informacje na temat całego produktu, czy tylko jego części (na temat całego cyklu życia, czy tylko jego określonych etapów, na temat wszystkich działań przedsiębiorcy, czy tylko niektórych z nich);

– wykazywała, że oświadczenie nie jest równoważne z wymogami nałożonymi przez przepisy prawa;

– zawierała informacje, czy efektywność środowiskowa danego produktu jest znacząco lepsza niż jest to powszechnie przyjęte;

– określała, czy pozytywne efekty prowadzą do znacznego pogorszenia innego wpływu;

– zawierała wymóg przejrzystego informowania o kompensacji gazów cieplarnianych;

– zawierała dokładne informacje pierwotne i wtórne.

Mikroprzedsiębiorstwa (czyli przedsiębiorstwa zatrudniające mniej niż 10 osób, których obroty roczne nie przekraczają 2 mln EUR[60]) są zwolnione z wymogów określonych w tym artykule, chyba że chciałyby otrzymać certyfikat zgodności oświadczenia środowiskowego, w którym to przypadku będą musiały spełnić przedmiotowe wymogi.

Art. 4 określa ponadto dalsze wymogi dotyczące oświadczeń o charakterze porównawczym (tj. oświadczeń, w których stwierdza się lub sugeruje, że danych produkt lub przedsiębiorca wywiera mniejszy lub większy wpływ na środowisko lub wykazuje lepszą lub gorszą efektywność w odniesieniu do aspektów środowiskowych niż inne produkty lub inni przedsiębiorcy). Wymogi te obejmują:

- wykorzystywanie równoważnych informacji na potrzeby oceny wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej porównywanych produktów;
- wykorzystywanie wygenerowanych lub pozyskanych w równoważny sposób danych na temat porównywanych produktów lub przedsiębiorców;
- zapewnienie uwzględnienia równoważności etapów łańcucha wartości w odniesieniu do porównywanych produktów i przedsiębiorców przy jednoczesnym zapewnieniu uwzględnienia najważniejszych etapów w odniesieniu do porównywanych produktów i przedsiębiorców;
- zapewnienie uwzględnienia równoważności wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej w odniesieniu do porównywanych produktów i przedsiębiorców przy jednoczesnym zapewnieniu uwzględnienia najważniejszego wpływu na środowisko, najważniejszych aspektów środowiskowych lub najważniejszej efektywności środowiskowej w odniesieniu do wszystkich porównywanych produktów i przedsiębiorców;
- spójne ustalenie założeń wykorzystywanych do porównania produktów i przedsiębiorców;
- uwzględnienie w odniesieniu do oświadczeń dotyczących poprawy wpływu o charakterze porównawczym (w porównaniu z wcześniejszą wersją produktu)

[60] Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36

wyjaśnienia wpływu poprawy na inne aspekty środowiskowe i wpływu na środowisko oraz wskazanie roku odniesienia.

Różne rodzaje oświadczeń środowiskowych będą wymagały różnych poziomów uzasadnienia. We wniosku nie narzucono jednej metody i nie określono wymogu przeprowadzenia pełnej analizy cyklu życia w przypadku każdego rodzaju oświadczenia. W ocenie wykorzystywanej do uzasadnienia wyraźnych oświadczeń środowiskowych należy uwzględnić cykl życia produktu lub całą działalność przedsiębiorcy w celu określenia istotnego wpływu, o którym należy poinformować w oświadczeniach, oraz umożliwienia przedsiębiorcy uniknięcia pominięć istotnych aspektów. Niezbędne jest również sprawdzenie, czy przedstawione w oświadczeniu korzyści skutkują przeniesieniem wpływu na inne etapy cyklu życia lub na znaczące zwiększenie innego wpływu na środowisko.

Ocena, aby można było uznać ją za rzetelną, powinna obejmować wtórne dane specyficzne dla danego przedsiębiorstwa, dotyczące istotnych aspektów w znaczący sposób przyczyniających się do efektywności środowiskowej produktu lub przedsiębiorcy objętego oświadczeniem. Organy ds. ochrony konsumentów w niektórych krajach zaczynają kwestionować oświadczenia środowiskowe dotyczące produktów, jeżeli w uzasadnieniu nie użyto danych wtórnych. Należy znaleźć odpowiednią równowagę między zapewnieniem istotnych i rzetelnych informacji do celów uzasadniania oświadczeń a działaniami, jakie należy podjąć w celu zebrania informacji pierwotnych, uwzględniając przy tym dostępność takich informacji. Jeżeli chodzi o wymóg dotyczący uwzględnienia informacji pierwotnych, należy również brać pod uwagę wielkość wpływu, jaki ma przedsiębiorca formułujący oświadczenie na danych proces, oraz czy dostępne są informacje podstawowe. W przypadku tego wymogu należy wziąć pod uwagę również fakt, czy procesami zarządza przedsiębiorca formułujący oświadczenie, a jeżeli nie, to czy przedsiębiorca ma dostęp do informacji pierwotnych dotyczących danego procesu. Co więcej, jeżeli procesem nie zarządza przedsiębiorca formułujący oświadczenie i niedostępne są informacje pierwotne, należy zezwolić na wykorzystywanie informacji wtórnych, nawet w odniesieniu do procesów, które w znaczący sposób przyczyniają się do efektywności środowiskowej produktu lub przedsiębiorcy. W każdym razie zarówno dane podstawowe, jak i wtórne, tj. dane uśrednione, powinny charakteryzować się wysokim poziomem jakości i dokładności.

Uznaje się, że należy w bardziej przejrzysty sposób odnieść się do roszczeń związanych z klimatem opartych na kompensacji. W związku z tym we wniosku zawarto wymóg, aby w przypadku oświadczeń związanych z klimatem wszelkie stosowane przez przedsiębiorców *kompensacje* emisji gazów cieplarnianych zgłaszać niezależnie od emisji gazów cieplarnianych jako dodatkowe informacje o środowisku – takie podejście jest również zgodne z metodami oznaczania śladu środowiskowego produktu lub organizacji. Oprócz tego w informacjach tych należy również określić, czy wspomniane kompensacje odnoszą się do ograniczenia, czy do pochłaniania emisji, oraz zapewnić, aby zastosowane kompensacje charakteryzowały się wysokim poziomem integralności i były prawidłowo rozliczone, tak aby w sposób spójny i przejrzysty odzwierciedlały deklarowany wpływ na klimat.

Mikroprzedsiębiorstwa są zwolnione z wymogów określonych w tym artykule, chyba że chciałyby otrzymać certyfikat zgodności oświadczenia środowiskowego, w którym to przypadku będą musiały spełnić przedmiotowe wymogi.

Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia wymogów dotyczących uzasadniania określonych rodzajów oświadczeń. Przedmiotowe akty delegowane co do zasady powinny być zgodne z wynikami monitorowania zmian w zakresie oświadczeń środowiskowych na rynku, co pozwoli na priorytetowe traktowanie tych oświadczeń, które mogą wprowadzać konsumentów w błąd.

W przypadku niektórych rodzajów oświadczeń może zaistnieć jednak konieczność wcześniejszego podjęcia działań przez Komisję.

6.3. Wymogi dotyczące informowania o oświadczeniach środowiskowych

W przepisach art. 5 odniesiono się do problemu braku wiarygodnych informacji na temat charakterystyki środowiskowej produktu[61] dla przedsiębiorców składających oświadczenie środowiskowe. Wymogi te przyczyniają się również do osiągnięcia celu, jakim jest zapewnienie, aby oświadczenia środowiskowe były formułowane w odniesieniu do produktów lub przedsiębiorców, którzy oferują korzyści dla środowiska w porównaniu z powszechną praktyką.

W szczególności we wniosku określono, że w przypadku informowania o oświadczeniach wszystkie oświadczenia:

- powinny obejmować wyłącznie wpływ na środowisko, aspekty środowiskowe lub efektywność środowiskową, które są oceniane zgodnie z wymogami w zakresie uzasadniania określonymi w niniejszym wniosku i które zostały uznane za istotne dla danego produktu lub przedsiębiorcy;
- powinny zawierać, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące sposobu, w jaki konsumenci mogą prawidłowo stosować produkt, aby ograniczyć wpływ na środowisko;
- muszą im towarzyszyć informacje dotyczące uzasadnienia (w tym informacje dotyczące produktu lub działalności przedsiębiorcy; aspektów, wpływu lub efektywności objętych oświadczeniem; w stosownych przypadkach, innych uznanych norm międzynarodowych; podstawowych badań i obliczeń; sposobu dokonania usprawnień będących przedmiotem oświadczenia; certyfikatu zgodności i współrzędnych weryfikatora).

Mikroprzedsiębiorstwa są zwolnione z wymogów określonych w tym artykule, które dotyczą przekazywania informacji dotyczących uzasadnienia, chyba że chciałyby otrzymać certyfikat zgodności oświadczenia środowiskowego, w którym to przypadku będą musiały spełnić przedmiotowe wymogi.

Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia wymogów dotyczących informowania o określonych rodzajach oświadczeń w przypadku gdy jest to konieczne do uzupełnienia dodatkowych przepisów dotyczących uzasadnienia przyjętych na podstawie art. 3. W art. 6 określono ponadto, że oświadczenia o charakterze porównawczym dotyczące poprawy wpływu produktu na środowisko w porównaniu z innym produktem tego samego przedsiębiorcy lub faktu, że przedsiębiorca nie sprzedaje już produktów konsumentom, powinny opierać się na dowodach potwierdzających, że poprawa jest istotna i została osiągnięta w ciągu ostatnich pięciu lat.

6.4. Przepisy dotyczące oznakowań ekologicznych i systemów oznakowania

Wymogi te należy traktować jako uzupełnienie wymogów dotyczących umieszczania oznakowania dotyczącego zrównoważonego charakteru określonych we wniosku dotyczącym wzmacniania pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej oraz

[61] SWD(2022) 85 final, s. 50: „W odniesieniu do problemu cząstkowego 1.1 (brak wiarygodnych informacji dotyczących charakterystyki środowiskowej produktu w punkcie sprzedaży) wszystkie warianty zostały odrzucone na wczesnym etapie, ponieważ nie udało się wykazać ich wartości dodanej, i oczekuje się, że działania podejmowane w ramach inicjatywy na rzecz oświadczeń środowiskowych oraz inicjatywy dotyczącej zrównoważonych produktów znacząco ograniczą ten problem cząstkowy.”

w wytycznych Komisji dotyczących wykładni i stosowania dyrektywy dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych[62].

Oprócz wymogów dotyczących uzasadniania i informowania mających zastosowanie do wszystkich rodzajów oświadczeń w przedmiotowym wniosku wykorzystano również wymogi określone we wniosku dotyczącym wzmacniania pozycji konsumentów[63], które zakazują umieszczania oznakowań opartych na własnej certyfikacji[64], wniosek ten zapewnia również dodatkowe zabezpieczenia mające na celu poprawę jakości systemów oznakowania ekologicznego przez nałożenie poniżej określonych wymogów dotyczących przejrzystości i wiarygodności (zgodnie z wariantem strategicznym określonym w ocenie skutków).

W art. 7 zapewniono, aby oznakowania spełniały wymogi już określone w poprzednich artykułach oraz podlegały weryfikacji zgodnie z art. 11.

Mnożenie oznakowań ekologicznych i wynikająca z tego dezorientacja wśród konsumentów, a także fragmentacja rynku oraz większe obciążenia wynikające z konieczności spełnienia wymogów obowiązujących w różnych państwach członkowskich wymagają podjęcia ambitnych działań, które przyniosą korzyści zarówno konsumentom, jak i przedsiębiorstwom. W związku z tym w trakcie procesu decyzyjnego uznano, że należy we wniosku dotyczącym oświadczeń środowiskowych przewidzieć dodatkowe przepisy ukierunkowane na mnożenie oznakowań poza tymi, które zostały ocenione w ocenie skutków dołączonej do przedmiotowego wniosku oraz we wniosku dotyczącym wzmacniania pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej, a mianowicie wprowadzenie zakazu, aby oznakowania zawierały ocenę lub wynik opracowane na podstawie zagregowanego wskaźnika przedstawiającego łączny wpływ na środowisko, chyba że zostały one ustanowione na szczeblu UE.

W art. 8 określono dalsze szczegółowe wymogi w odniesieniu do systemów oznakowania ekologicznego. Wymogi te są dość podobne do kryteriów zarządzania większą liczbą dobrze znanych i renomowanych publicznych i prywatnych systemów oznakowania zrównoważonego charakteru i obejmują:

- wymogi dotyczące przejrzystości i dostępności informacji na temat własności, organu decyzyjnego i celów;
- kryteria stanowiące podstawę wydawania oznakowań opracowane przez ekspertów i zweryfikowane przez zainteresowane strony;
- istnienie mechanizmu rozpatrywania skarg i rozstrzygania sporów;
- procedury postępowania w przypadku niespełniania wymogów oraz możliwość wycofania lub zawieszenia oznakowania w przypadku uporczywego i rażącego niespełniania wymogów.

Z tych samych powodów, które zostały wymienione powyżej w odniesieniu do mnożenia oznakowań ekologicznych i wynikającej z tego dezorientacji wśród konsumentów, w art. 8

---

62 Zawiadomienie Komisji – Wytyczne dotyczące wykładni i stosowania dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym (Dz.U. C 526 z 29.12.2021, s. 1).

63 COM(2022) 143 final, załącznik do wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2005/29/WE i 2011/83/UE w odniesieniu do wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej poprzez lepsze informowanie i lepszą ochronę przed nieuczciwymi praktykami.

64 Tj. oznakowań, których podstawą nie jest system certyfikacji lub które nie zostały ustanowione przez organy publiczne.

również wprowadzono dodatkowe przepisy ukierunkowane na mnożenie systemów oznakowania, a mianowicie:

- zakaz ustanawiania nowych lub regionalnych systemów publicznych;
- procedurę zatwierdzania nowych systemów ustanowionych przez podmioty prywatne z UE i państw trzecich, które to systemy powinny zostać ocenione przez organy krajowe i zatwierdzone wyłącznie pod warunkiem, że wnoszą one wartość dodaną pod względem ich celów środowiskowych, uwzględnienia wpływu na środowisko, grupy kategorii produktów lub sektora oraz ich zdolności do wspierania zielonej transformacji MŚP w porównaniu z istniejącymi systemami unijnymi, krajowymi lub regionalnymi.

Nowe systemy publiczne ustanowione przez podmioty z państw trzecich, które chcą prowadzić działalność na rynku unijnym, muszą spełniać wymogi określone w niniejszym wniosku i podlegają uprzedniej notyfikacji i uprzedniemu zatwierdzeniu przez Komisję, co ma służyć zapewnieniu, że systemy te wniosą wartość dodaną pod względem ich celów środowiskowych oraz uwzględnienia wpływu na środowisko, grupy produktów lub sektora.

W art. 9 określono wymogi dotyczące przeglądu oświadczeń środowiskowych przez przedsiębiorców.

6.5. Weryfikacja *ex ante* oświadczeń środowiskowych i systemów oznakowania

W art. 10 wskazano, w jaki sposób uzasadnienie oświadczeń środowiskowych i oznakowań ekologicznych oraz informowanie o nich będzie musiało zostać zweryfikowane i certyfikowane przez stronę trzecią w celu zapewnienia zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy, zanim oświadczenie zostanie wykorzystane w informacji handlowej. Oficjalnie akredytowany organ („weryfikator") przeprowadzi weryfikację *ex ante* oświadczeń przedłożonych przez przedsiębiorstwo, które chce ich użyć. Środek ten zapewni weryfikację i potwierdzenie rzetelności i wiarygodności każdego oświadczenia, z którym konsument będzie miał do czynienia. W przedmiotowym wniosku zdefiniowano również szczegółowe wymagania, które „weryfikatorzy" muszą spełnić w celu akredytowania przez państwa członkowskie.

Po przeprowadzeniu weryfikacji przedłożonego oświadczenia „weryfikator" zdecyduje również, czy wydać (lub nie) *certyfikat zgodności*. Certyfikat ten będzie uznawany w całej UE i udostępniony państwom członkowskim za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym[65] oraz umożliwi przedsiębiorstwom wykorzystywanie oświadczenia w informacjach handlowych przekazywanych konsumentom na rynku wewnętrznym. Dzięki certyfikatowi zgodności oświadczeń przedsiębiorstwa będą miały pewność, że ich certyfikowane oświadczenie nie zostanie zakwestionowane przez właściwe organy w innym państwie członkowskim. Procedura ta będzie miała również zastosowanie do weryfikacji systemów oznakowania pod względem ich zgodności z przepisami dotyczącymi zarządzania. Komisja będzie uprawniona do przyjęcia aktu wykonawczego określającego format certyfikatu zgodności oświadczeń.

[65] Ustanowionego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającego decyzję Komisji 2008/49/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 1).

Art. 11 stanowi, że „weryfikator" musi być oficjalnie akredytowanym[66] niezależnym organem niepozostającym w żadnym konflikcie interesów, aby zapewniona została niezależność osądu i najwyższy poziom uczciwości zawodowej. „Weryfikator" musi posiadać wymaganą wiedzę specjalistyczną, sprzęt oraz infrastrukturę, które umożliwią mu dokonywanie weryfikacji, jak również musi dysponować odpowiednim personelem, który będzie dochowywać tajemnicy zawodowej.

6.6. Małe i średnie przedsiębiorstwa

Biorąc pod uwagę kontekst programów, z których małe i średnie przedsiębiorstwa mogą korzystać, w art. 12 zapewniono uwzględnienie tego rodzaju inicjatyw oraz zastosowanie odpowiednich środków, które zapewnią im pomoc, w tym wsparcie finansowe, dostęp do finansowania, specjalistyczne szkolenia dla kadry kierowniczej i pracowników oraz pomoc organizacyjną i techniczną.

6.7. Egzekwowanie przepisów

W art. 13 przewidziano, że każde państwo członkowskie wyznaczy jeden lub więcej odpowiednich właściwych organów, które będą odpowiedzialne za egzekwowanie przepisów określonych w przedmiotowym wniosku. Biorąc pod uwagę fakt, że mechanizmy ochrony konsumentów różnią się między państwami członkowskimi, właściwsze jest pozwolenie państwom członkowskim na wyznaczenie najskuteczniejszego właściwego organu, który będzie egzekwował przepisy, w tym dokonywał inspekcji, nakładał sankcje i ścigał sądownie. W ten sposób we wniosku pozostawiono państwom członkowskim możliwość wyboru istniejących mechanizmów zgodnie z prawem ochrony konsumentów.

Jeżeli państwa członkowskie wyznaczą więcej właściwych organów niż jeden na swoim terytorium, będą musiały ponownie określić obowiązki każdego z nich i ustanowić odpowiednie mechanizmy komunikacji i koordynacji w celu zapewnienia skuteczności.

W art. 14 przedstawiono uprawnienia właściwych organów w zakresie badania i egzekwowania wymogów. Obejmują one uprawnienie dostępu do istotnych informacji dotyczących naruszenia, uprawnienie do żądania dostępu do istotnych informacji w celu ustalenia, czy doszło do naruszenia, uprawnienie do wszczęcia badania lub postępowania, uprawnienie do żądania od przedsiębiorców przyjęcia środków zaradczych oraz podjęcia działań w celu zaprzestania naruszenia, uprawnienie do przyjęcia, w stosownych przypadkach, nakazu sądowego oraz uprawnienie do nałożenia kar.

Art. 15 stanowi, że na właściwe organy nałożono również obowiązek monitorowania zgodności wniosku na rynku wewnętrznym. Oczekuje się, że będą one regularnie kontrolować oświadczenia i systemy oznakowania (na podstawie publicznie dostępnych sprawozdań) oraz oceniać oświadczenia i systemy oznakowania, które stwarzają ryzyko naruszenia. W art. 16 określono szczegółowo mechanizmy rozpatrywania skarg oraz wymogi dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

Jeżeli chodzi o zaradzanie naruszeniom, w art. 17 zdefiniowano szereg obowiązków, które państwa członkowskie muszą wypełnić podczas definiowania swojego systemu kar. Kara musi być uzależniona od istoty, wagi, zakresu i czasu trwania naruszenia, jego charakteru (tj. umyślnego lub nieumyślnego), kondycji finansowej strony za nie odpowiedzialnej, korzyści ekonomicznych płynących z naruszenia oraz od wszelkich wcześniejszych naruszeń lub

[66] Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającym wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

innych czynników obciążających. Należy również uwzględnić kary, które zostały już nałożone w innych państwach członkowskich za takie same naruszenie.

W art. 18 przedstawiono wykonywanie przekazanych uprawnień. W art. 19 określono procedurę komitetową.

W art. 20 określono wymogi dotyczące monitorowania, które opierają się na przeglądzie błędnych oświadczeń środowiskowych i oznakowań ekologicznych dostarczonych przez państwa członkowskie. Europejska Agencja Środowiska co dwa lata publikuje sprawozdanie w sprawie oceny zmian w zakresie oświadczeń środowiskowych w poszczególnych państwach członkowskich oraz w całej Unii. W przedmiotowych przepisach przewidziano również ocenę niniejszej dyrektywy.

2023/0085 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych i informowania o nich (dyrektywa w sprawie oświadczeń środowiskowych)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[1],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Ekologiczność i zrównoważoność stały się czynnikami decydującymi o konkurencyjności, przy czym wzrost udziału ekologicznych produktów w rynku jest większy od wzrostu udziału standardowych produktów. Jeżeli towary i usługi oferowane i nabywane na rynku wewnętrznym nie są tak przyjazne dla środowiska, jak zostało to przedstawione, może to wprowadzać konsumentów w błąd i utrudniać zieloną transformację oraz może uniemożliwić ograniczenie negatywnego wpływu na środowisko. Potencjał rynków ekologicznych nie jest w pełni wykorzystywany. Różne wymagania nakładane w ramach krajowego prawodawstwa lub prywatnych inicjatyw w zakresie regulowania oświadczeń środowiskowych zwiększają koszty przedsiębiorstw, które prowadzą handel transgraniczny, ponieważ muszą one zapewnić zgodność z różnymi wymogami obowiązującymi w każdym z państw członkowskich. Wpływa to na ich zdolność do prowadzenia działalności na rynku wewnętrznym oraz do korzystania z rynku wewnętrznego. Jednocześnie uczestnicy rynku mają trudności z identyfikacją wiarygodnych oświadczeń środowiskowych oraz z podejmowaniem optymalnych decyzji o zakupie na rynku wewnętrznym. Biorąc pod uwagę mnożenie różnych oznakowań i metod obliczania na rynku, trudno jest ustalić konsumentom, przedsiębiorstwom, inwestorom i zainteresowanym stronom, czy oświadczenia są godne zaufania.

(2) Jeżeli oświadczenia środowiskowe nie są wiarygodne, porównywalne i weryfikowalne, konsumenci i inni uczestnicy rynku nie mogą w pełni wykorzystać swoich decyzji o zakupie do celów zwiększenia efektywności środowiskowej. Brak wiarygodnych, porównywalnych i weryfikowalnych informacji utrudnia również stosowanie zachęt do optymalizacji efektywności środowiskowej, co normalnie szło by w parze ze zwiększeniem wydajności i oszczędności kosztów w odniesieniu do

[1] Dz.U. C […] z […], s. […].

przedsiębiorstw w całym łańcuchu dostaw. Konsekwencje te są pogłębiane przez brak wspólnego punktu odniesienia na rynku wewnętrznym oraz dezorientację.

(3) Brak wiarygodności, porównywalności i weryfikowalności obniża zaufanie użytkowników (konsumentów, przedsiębiorstw, inwestorów, administracji publicznych, organizacji pozarządowych) zawartych w oświadczeniach środowiskowych informacji o środowisku do tych informacji o środowisku i powoduje dezorientację w interpretowaniu niejednolitych, sprzecznych komunikatów. Wywiera to negatywny wpływ na konsumentów i innych uczestników rynku, ponieważ wybierają oni produkt lub transakcję handlową spośród innych ofert alternatywnych na podstawie informacji wprowadzających w błąd.

(4) W związku z tym należy w jeszcze większym stopniu zharmonizować regulację oświadczeń środowiskowych. Taka harmonizacja przyczyni się do umocnienia rynku na rzecz bardziej zrównoważonych produktów i przedsiębiorców dzięki uniknięciu fragmentacji rynku ze względu na rozbieżne podejścia krajowe. Ponadto pozwoli ona wyznaczyć punkt odniesienia, który może stanowić bodziec do globalnego przejścia na sprawiedliwą, neutralną dla klimatu i zasobooszczędną gospodarkę o obiegu zamkniętym[2].

(5) Szczegółowe przepisy Unii dotyczące uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych, mające zastosowanie do przedsiębiorstw działających na rynku unijnym w komunikacji między przedsiębiorstwami a konsumentami, będą stanowiły wkład w zieloną transformację w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym, neutralnej dla klimatu i ekologicznej w Unii, umożliwiając konsumentom podejmowanie świadomych decyzji o zakupie, oraz pomogą stworzyć równe szanse dla podmiotów gospodarczych formułujących takie oświadczenia.

(6) Stworzenie ram prawnych dotyczących oświadczeń środowiskowych jest jednym z działań zaproponowanych przez Komisję służących wdrożeniu Europejskiego Zielonego Ładu[3], w którym uznano, że rzetelne, porównywalne i weryfikowalne informacje są również ważnym czynnikiem umożliwiającym klientom podejmowanie bardziej zrównoważonych decyzji oraz ograniczają ryzyko stosowania nieuczciwego zielonego PR, a także zawarto zobowiązania do zintensyfikowania działań regulacyjnych i pozaregulacyjnych w celu rozwiązania problemu fałszywych oświadczeń środowiskowych. Wraz z innymi obowiązującymi ramami regulacyjnymi Unii, w tym wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej[4], zmieniającej dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[5], którego uzupełnienie stanowi

---

2 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy, COM(2020) 98 final.

3 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final.

4 Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2005/29/WE i 2011/83/UE w odniesieniu do wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej poprzez lepsze informowanie i lepszą ochronę przed nieuczciwymi praktykami, COM(2022) 143 final.

5 Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu

niniejszy wniosek, tworzą one jasny system oświadczeń środowiskowych, w tym oznakowań ekologicznych.

(7) Niniejsza dyrektywa jest częścią szeregu powiązanych ze sobą inicjatyw mających na celu ustanowienie solidnych i spójnych ram polityki produktowej, które sprawią, że zrównoważone produkty, usługi i modele biznesowe będą normą i przekształcą wzorce konsumpcji, tak aby przede wszystkim zapobiegać powstawaniu odpadów. Dyrektywę uzupełniają m.in. interwencje w zakresie projektowania produktów pod kątem obiegu zamkniętego, wspierania nowych modeli biznesowych i ustanawiania minimalnych wymogów zapobiegających wprowadzaniu do obrotu w UE produktów szkodliwych dla środowiska za pośrednictwem wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie ekoprojektu w odniesieniu do zrównoważonych produktów[6].

(8) Należy uznać specyficzne potrzeby poszczególnych sektorów gospodarki i w związku z tym niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie do dobrowolnych wyraźnych oświadczeń środowiskowych i systemów oznakowania ekologicznego, które nie są regulowane żadnym innym aktem Unii w zakresie ich uzasadniania, przekazywania i weryfikacji. Niniejsza dyrektywa nie powinna zatem mieć zastosowania do wyraźnych oświadczeń środowiskowych, w odniesieniu do których w przepisach Unii określono przepisy szczegółowe, w tym dotyczące ram metodycznych, zasad oceny lub rozliczania związanych z pomiarem i obliczaniem wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej produktów lub przedsiębiorców, lub dostarczaniem konsumentom obowiązkowych i nieobowiązkowych informacji na temat efektywności środowiskowej produktów i przedsiębiorców lub informacji dotyczących zrównoważonego rozwoju obejmujących komunikaty lub oświadczenia, które mogą być obowiązkowe lub dobrowolne zgodnie z przepisami Unii.

(9) W kontekście Europejskiego Zielonego Ładu, strategii „Od pola do stołu” i unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030, a także zgodnie z celem objęcia do 2030 r. co najmniej 25 % gruntów rolnych w UE rolnictwem ekologicznym i znacznego wzrostu akwakultury ekologicznej oraz z planem działania dotyczącym rozwoju produkcji ekologicznej (COM(2021) 141), należy dalej rozwijać rolnictwo ekologiczne i produkcję ekologiczną. W odniesieniu do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848[7] niniejsza dyrektywa nie powinna mieć zastosowania do oświadczeń środowiskowych dotyczących produktów certyfikowanych jako ekologiczne na podstawie tego rozporządzenia, związanych na przykład ze stosowaniem pestycydów, nawozów i środków przeciwdrobnoustrojowych lub na przykład z pozytywnym wpływem rolnictwa ekologicznego na różnorodność biologiczną, glebę lub wodę[8]. Ma ono również pozytywny wpływ na różnorodność biologiczną, prowadzi do tworzenia miejsca pracy i przyciągnięcia młodych rolników. Konsumenci doceniają jego wartość. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/848 terminy „bio” i „eko” oraz ich pochodne, używane

---

Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22).

6 Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu w odniesieniu do zrównoważonych produktów i uchylającego dyrektywę 2009/125/WE, COM(2022) 132 final.

7 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 1).

8 https://agriculture.ec.europa.eu/system/files/2023-01/agri-market-brief-20-organic-farming-eu_en_1.pdf

samodzielnie lub łącznie, mogą być stosowane na terytorium Unii wyłącznie w odniesieniu do produktów, ich składników lub materiałów paszowych objętych zakresem tego rozporządzenia, jeżeli zostały wyprodukowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/848. Przykładowo, aby bawełna mogła nosić nazwę „eko", musi być certyfikowana jako ekologiczna, ponieważ wchodzi w zakres rozporządzenia (UE) 2018/848. Natomiast jeśli detergent do zmywarki nosi nazwę „eko", to nie wchodzi w zakres rozporządzenia (UE) 2018/848 i jest regulowany przepisami dyrektywy 2005/29/WE.

(10) Ponadto niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do informacji na temat zrównoważonego rozwoju obejmujących komunikaty lub oświadczenia, które mogą być obowiązkowe lub dobrowolne zgodnie z przepisami Unii lub przepisami krajowymi dotyczącymi usług finansowych, takimi jak przepisy dotyczące bankowości, kredytów, ubezpieczeń i reasekuracji, emerytur pracowniczych lub indywidualnych, papierów wartościowych, funduszy inwestycyjnych, firm inwestycyjnych, płatności, zarządzania portfelem i doradztwa inwestycyjnego, w tym usług wymienionych w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE[9], a także działalności rozrachunkowej i rozliczeniowej oraz doradztwa, pośrednictwa i innych pomocniczych usług finansowych, w tym norm lub systemów certyfikacji dotyczących takich usług finansowych.

(11) Ponadto niniejsza dyrektywa nie powinna mieć zastosowania do informacji dotyczących środowiska zgłaszanych przez przedsiębiorstwa stosujące obowiązkowo lub dobrowolnie europejskie standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE[10] oraz informacji na temat zrównoważonego rozwoju zgłaszanych dobrowolnie przez przedsiębiorstwa określone w art. 3 ust. 1, 2 lub 3 niniejszej dyrektywy, jeżeli informacje te są zgłaszane zgodnie ze standardami, o których mowa w art. 29b lub 29c dyrektywy 2013/34/UE, lub zgodnie z innymi międzynarodowymi, europejskimi lub krajowymi standardami lub wytycznymi dotyczącymi sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

(12) Oferty dotyczące zakupu towarów lub korzystania z usług uzależnione od spełnienia kryteriów środowiskowych określonych przez sprzedawcę lub usługodawcę lub oferty, w ramach których konsumenci otrzymują korzystniejsze warunki umowne lub ceny po spełnieniu takich kryteriów, na przykład tak zwane kredyty ekologiczne, ekologiczne ubezpieczenia mieszkań lub produkty usług finansowych z podobnymi premiami za działania lub zachowania na rzecz środowiska, nie powinny podlegać przepisom niniejszej dyrektywy.

(13) W przypadku gdy w przyszłych przepisach Unii określone zostaną zasady dotyczące oświadczeń środowiskowych, oznakowań ekologicznych lub oceny wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej niektórych

---

[9] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

[10] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

produktów lub przedsiębiorców w określonych sektorach lub informowania o nich, np. w zapowiedzianej inicjatywie „CountEmissions EU”, przygotowywanym wniosku Komisji w sprawie ram legislacyjnych dotyczących unijnego zrównoważonego systemu żywnościowego, rozporządzeniu w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów[11] lub rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011[12], to właśnie te zasady, a nie zasady określone w niniejszej dyrektywie, powinny mieć zastosowanie do przedmiotowych wyraźnych oświadczeń środowiskowych.

(14) We wniosku dotyczącym dyrektywy w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej, która zmienia dyrektywę 2005/29/WE, określono szereg szczegółowych wymogów dotyczących oświadczeń środowiskowych i zakazano stosowania ogólnych oświadczeń środowiskowych, w przypadku gdy nie można wykazać wysokiej efektywności środowiskowej istotnej dla danego oświadczenia. Przykładami takich ogólnych oświadczeń środowiskowych są: „eko-przyjazne”, „eko”, „zielone”, „przyjazne dla natury”, „ekologiczne” i „poprawne środowiskowo”. Niniejsza dyrektywa powinna uzupełniać wymogi określone w tym wniosku, odnosząc się do konkretnych aspektów i wymogów dotyczących wyraźnych oświadczeń środowiskowych w zakresie ich uzasadnienia, przekazywania i weryfikacji. Wymogi określone w niniejszej dyrektywie powinny mieć zastosowanie do konkretnych aspektów wyraźnych oświadczeń środowiskowych i będą miały pierwszeństwo przed wymogami określonymi w dyrektywie 2005/29/WE w odniesieniu do tych aspektów w przypadku kolizji, zgodnie z art. 3 ust. 4 tej dyrektywy.

(15) W celu zapewnienia, aby konsumenci otrzymywali rzetelne, porównywalne i możliwe do zweryfikowania informacje, które umożliwiają im podejmowanie decyzji bardziej zrównoważonych środowiskowo, oraz w celu zmniejszenia ryzyka nieuczciwego zielonego PR, konieczne jest ustanowienie wymogów dotyczących uzasadnienia wyraźnych oświadczeń środowiskowych. Uzasadnienie takie powinno uwzględniać uznane międzynarodowo naukowe podejście do identyfikacji i pomiaru wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych i efektywności środowiskowej produktów lub przedsiębiorców, a dzięki niemu konsument powinien uzyskać rzetelne, przejrzyste, porównywalne i możliwe do zweryfikowania informacje.

(16) Przeprowadzając ocenę w celu uzasadnienia wyraźnych oświadczeń środowiskowych, należy uwzględnić cykl życia produktu lub całą działalność przedsiębiorcy i nie należy pomijać żadnych istotnych aspektów środowiskowych ani wpływu na środowisko. Przedstawione w oświadczeniu korzyści nie powinny skutkować nieuzasadnionym przeniesieniem negatywnego wpływu na inne etapy cyklu życia produktu lub przedsiębiorcy lub na istotne zwiększenie innego negatywnego wpływu na środowisko.

(17) Ocena uzasadniająca wyraźne oświadczenie środowiskowe powinna umożliwiać identyfikację wpływu na środowisko i aspektów środowiskowych produktu lub przedsiębiorcy, które łącznie w znaczący sposób przyczyniają się do ogólnej efektywności środowiskowej produktu lub przedsiębiorcy („istotny wpływ na

[11] COM(2022) 132 final

[12] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylenia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE (Dz.U. L 272 z 18.10.2011, s. 1).

środowisko" i „istotne aspekty środowiskowe"). Wskazania dotyczące istotności wpływu na środowisko i aspektów środowiskowych mogą wynikać z ocen uwzględniających cykl życia, w tym z badań opartych na metodach oznaczaniu śladu środowiskowego, pod warunkiem że obejmują one w pełni wpływ istotny dla danej kategorii produktu i nie pomijają żadnego istotnego wpływu na środowisko. Na przykład w zaleceniu Komisji w sprawie stosowania metod[13] oznaczania śladu środowiskowego najistotniejsze zidentyfikowane kategorie wpływu powinny łącznie stanowić co najmniej 80 % pojedynczego wyniku ogólnego. Te wskazania dotyczące istotności wpływu na środowisko lub aspektów środowiskowych mogą również wynikać z kryteriów określonych w różnych oznakowaniach ekologicznych typu I, takich jak na przykład oznakowanie ekologiczne UE, lub w unijnych kryteriach dotyczących zielonych zamówień publicznych, z wymogów określonych w rozporządzeniu w sprawie systematyki[14], z przepisów dotyczących poszczególnych produktów przyjętych na mocy rozporządzenia..../.... Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla zrównoważonych produktów[15] lub z innych odpowiednich przepisów Unii.

(18) Zgodnie z dyrektywą 2005/29/WE zmienioną wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej, przedsiębiorca nie powinien przedstawiać wymogów nałożonych przepisami prawa w ramach danej kategorii produktów na rynku unijnym jako wyróżniającej cechy oferty przedsiębiorcy ani reklamować korzyści dla konsumentów, które są uznawane za powszechną praktykę na rynku właściwym. Informacje wykorzystywane do celów uzasadnienia wyraźnych oświadczeń środowiskowych powinny zatem umożliwiać identyfikację efektywności środowiskowej produktu lub przedsiębiorcy w porównaniu z powszechną praktyką stosowaną w odniesieniu do produktów w odpowiedniej grupie produktów, takiej jak żywność, lub w odpowiednim sektorze. Konieczne jest oparcie oceny na tym, czy w odniesieniu do danego produktu lub przedsiębiorcy można sformułować wyraźne oświadczenia środowiskowe zgodnie z funkcją oświadczenia środowiskowego, która polega na wykazaniu, że produkt lub przedsiębiorca ma pozytywny wpływ na środowisko lub nie ma żadnego wpływu na środowisko lub że produkt lub przedsiębiorca jest mniej szkodliwy dla środowiska niż inne produkty lub przedsiębiorcy. Powszechna praktyka może być równoważna minimalnym wymogom prawnym, które mają zastosowanie do konkretnego aspektu środowiskowego lub efektywności środowiskowej, na przykład dotyczącym składu produktu, obowiązkowej zawartości materiałów z recyklingu lub przetwarzania po wycofaniu z eksploatacji. W przypadku gdy większość produktów w ramach grupy produktów lub większość przedsiębiorców w ramach sektora osiąga wyniki lepsze niż określono w tych wymogach prawnych, minimalne wymogi prawne nie powinny być jednak uznawane za powszechną praktykę.

(19) Gdyby w wyraźnym oświadczeniu środowiskowym wskazano na korzyści pod względem wpływu na środowisko lub aspektów środowiskowych z pominięciem faktu, że osiągnięcie tych korzyści prowadzi do negatywnych kompromisów

---

13 Zalecenie Komisji (UE) 2021/2279 z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie stosowania metod oznaczania śladu środowiskowego do pomiaru efektywności środowiskowej w cyklu życia produktów i organizacji oraz informowania o niej, Dz.U. L 471 z 30.12.2021, s. 1.

14 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

15 […]

w zakresie innych rodzajów wpływu na środowisko lub aspektów środowiskowych, wprowadzałoby to konsumentów w błąd. W tym kontekście informacje wykorzystywane do uzasadnienia wyraźnych oświadczeń środowiskowych powinny zapewniać możliwość określenia wzajemnych powiązań między odpowiednim wpływami na środowisko oraz między aspektami środowiskowymi i wpływami na środowisko, a także potencjalnych kompromisów. W ocenie wykorzystywanej do uzasadnienia wyraźnych oświadczeń środowiskowych należy określić, czy poprawa w zakresie wpływu na środowisko lub aspektów środowiskowych prowadzi do tego rodzaju kompromisów, które znacznie pogarszają wyniki w odniesieniu do innych rodzajów wpływu na środowisko lub aspektów środowiskowych, np. jeśli oszczędności w zużyciu wody prowadzą do znacznego wzrostu emisji gazów cieplarnianych, lub tego samego wpływu na środowisko na innym etapie cyklu życia produktu, np. ograniczenie emisji CO_2 na etapie produkcji prowadzące do znacznego wzrostu emisji CO_2 na etapie użytkowania. Przykładowo oświadczenie o pozytywnym wpływie efektywnego wykorzystania zasobów w praktykach rolnictwa intensywnego może wprowadzać konsumentów w błąd ze względu na kompromisy związane z wpływem na różnorodność biologiczną, ekosystemy lub dobrostan zwierząt. Oświadczenie środowiskowe dotyczące wyrobów włókienniczych zawierających tworzywo sztuczne pochodzące z recyklingu butelek PET może również wprowadzać konsumentów w błąd pod względem korzyści środowiskowych wynikających z tego aspektu, jeżeli wykorzystanie tego tworzywa sztucznego pochodzącego z recyklingu konkuruje z zamkniętym systemem recyklingu materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, który uważa się za bardziej korzystny z perspektywy obiegu zamkniętego.

(20) Aby oświadczenie środowiskowe można było uznać za rzetelne, powinno ono jak najdokładniej odzwierciedlać efektywność środowiskową konkretnego produktu lub przedsiębiorcy. Informacje wykorzystywane do uzasadnienia wyraźnych oświadczeń środowiskowych muszą zatem zawierać dane pierwotne dotyczące przedsiębiorstwa odnoszące się do istotnych aspektów przyczyniających się w znaczącym stopniu do efektywności środowiskowej produktu lub przedsiębiorcy, o których mowa w oświadczeniu. Konieczne jest znalezienie właściwej równowagi między zapewnieniem odpowiednich i rzetelnych informacji służących uzasadnieniu oświadczeń środowiskowych a działaniami potrzebnymi do zgromadzenia informacji pierwotnych. Wymóg wykorzystania danych pierwotnych należy rozpatrywać w świetle wpływu, jaki przedsiębiorca formułujący oświadczenie ma na dany proces oraz dostępności informacji pierwotnych. Jeżeli procesem nie zarządza przedsiębiorca formułujący oświadczenie, a informacje pierwotne są niedostępne, należy umożliwić wykorzystanie dokładnych informacji wtórnych, nawet w odniesieniu do procesów, które w znaczący sposób przyczyniają się do efektywności środowiskowej produktu lub przedsiębiorcy. Szczególnie istotne jest, aby nie stawiać MŚP w niekorzystnej sytuacji i kontynuować działania potrzebne do pozyskania danych pierwotnych na proporcjonalnym poziomie. Ponadto odpowiednie aspekty środowiskowe różnią się w zależności od rodzaju oświadczenia środowiskowego. Przykładowo w przypadku oświadczeń dotyczących zawartości materiałów pochodzących z recyklingu lub pochodzenia biologicznego skład produktu powinien wchodzić w zakres danych pierwotnych. W przypadku oświadczeń dotyczących mniejszego zanieczyszczenia środowiska na pewnym etapie cyklu życia informacje dotyczące emisji i wpływu na środowisko związane z tym etapem cyklu życia powinny również obejmować dane pierwotne. Zarówno w przypadku danych pierwotnych, jak i wtórnych, tj. danych uśrednionych, poziom jakości i dokładności powinien być wysoki.

(21) Wykazano, że oświadczenia dotyczące klimatu mogą być szczególnie niejasne i dwuznaczne oraz wprowadzać konsumentów w błąd. Dotyczy to w szczególności oświadczeń środowiskowych, że produkty lub podmioty są „neutralne dla klimatu", „neutralne pod względem emisji dwutlenku węgla", „w 100 % skompensowane pod kątem emisji dwutlenku węgla", że będą „neutralne klimatycznie" do określonego roku, lub podobnych oświadczeń. Takie oświadczenia często opierają się na „kompensacji" emisji gazów cieplarnianych za pośrednictwem „jednostek emisji" generowanych poza łańcuchem wartości przedsiębiorstwa, np. z inwestycji dotyczących leśnictwa lub energii odnawialnej. Występują znaczne różnice między metodami stanowiącymi podstawę kompensacji i nie zawsze są one przejrzyste, dokładne lub spójne. Prowadzi to do znacznego ryzyka przeszacowania i podwójnego liczenia emisji, których uniknięto lub które zredukowano, ze względu na brak dodatkowości, trwałości, ambitnych i dynamicznych podstaw przydzielania jednostek z tytułu kompensacji emisji, które odbiegałyby od dotychczasowego scenariusza postępowania, oraz dokładnego rozliczania. Czynniki te powodują, że jednostki emisji mają niską integralność środowiskową i wiarygodność, przez co konsumenci są wprowadzani w błąd, gdy opiera się na nich wyraźne oświadczenia środowiskowe. Kompensacja może również zniechęcać przedsiębiorców do ograniczania emisji w ich własnej działalności i łańcuchach wartości. Aby przyczynić się w odpowiednim stopniu do osiągnięcia globalnych celów w zakresie łagodzenia zmiany klimatu, przedsiębiorstwa powinny w pierwszej kolejności dokonać skutecznych redukcji emisji w ramach własnej działalności i łańcuchów wartości, zamiast polegać na kompensacji. Wszelkie wynikające z tego emisje resztkowe będą się różnić w zależności od ścieżki danego sektora zgodnej z globalnymi celami klimatycznymi i będą musiały zostać rozwiązane poprzez zwiększenie pochłaniania. Jeżeli jednak stosowane są kompensacje, uznaje się, że należy w bardziej przejrzysty sposób formułować oświadczenia dotyczące klimatu, w tym oświadczenia dotyczące przyszłej efektywności środowiskowej, bazujące na kompensacji. W związku z tym w uzasadnieniu oświadczeń dotyczących klimatu należy uwzględniać wszelkie kompensacje emisji gazów cieplarnianych stosowane przez przedsiębiorców niezależnie od emisji gazów cieplarnianych związanych z przedsiębiorcą lub produktem. Ponadto w ramach tych informacji należy określić udział całkowitych emisji, które są objęte kompensacją, czy kompensacje te odnoszą się do zwiększenia redukcji emisji lub pochłaniania, a także jaką metodę zastosowano. Oświadczenia dotyczące klimatu, które obejmują wykorzystanie kompensacji, muszą być uzasadnione za pośrednictwem metod zapewniających integralność i prawidłowe rozliczanie tych kompensacji, a zatem odzwierciedlających w spójny i przejrzysty sposób wynikający z nich wpływ na klimat.

(22) Przedsiębiorcy są coraz bardziej zainteresowani formułowaniem oświadczeń środowiskowych związanych z przyszłą efektywnością środowiskową produktu lub przedsiębiorcy, również poprzez dołączanie do inicjatyw, które propagują praktyki mogące sprzyjać zmniejszeniu wpływu na środowisko lub rozszerzeniu obiegu zamkniętego. Oświadczenia te powinny być uzasadnione zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie do wszystkich wyraźnych oświadczeń środowiskowych.

(23) Informacje wykorzystywane do celów uzasadnienia wyraźnych oświadczeń środowiskowych powinny opierać się na podstawach naukowych, a każdy brak uwzględnienia określonych rodzajów wpływu na środowisko lub aspektów środowiskowych powinien zostać dokładnie rozważony.

(24) Metody oznaczania śladu środowiskowego mogą być pomocne do celów uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych dotyczących konkretnych rodzajów wpływu na środowisko związanych z cyklem życia, które metody te obejmują, pod warunkiem że obejmują one w pełni wpływy istotne dla danej kategorii produktu i nie pomijają żadnych istotnych wpływów na środowisko. Metody te obejmują 16 kategorii wpływu na środowisko, w tym zmianę klimatu, oraz rodzaje wpływu związane z wodą, powietrzem, glebą, zasobami, użytkowaniem terenu i toksycznością.

(25) Fakt, że istotny wpływ produktu na środowisko nie jest objęty żadną z 16 kategorii wpływu w ramach metod oznaczania śladu środowiskowego, nie powinien stanowić uzasadnienia dla braku uwzględnienia takiego wpływu. Podmiot gospodarczy formułujący wyraźne oświadczenie środowiskowe dotyczące takiej grupy produktów powinien być zobowiązany do zachowania należytej staranności w celu znalezienia dowodów uzasadniających takie oświadczenie. Przykładowo podmiot gospodarczy formułujący wyraźne oświadczenie środowiskowe dotyczące produktu rybołówstwa w rozumieniu art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013[16] powinien mieć obowiązek zachowania należytej staranności w celu znalezienia dowodów potwierdzających zrównoważony charakter docelowego stada ryb. W tym celu można wykorzystać oceny stad przeprowadzane przez Międzynarodową Radę Badań Morza i podobne organy zajmujące się oceną stad.

(26) Nie istnieje ponadto jeszcze wiarygodna metoda oceny wpływu na środowisko w cyklu życia związanego z uwalnianiem mikrodrobin plastiku. W przypadku, gdy takie uwolnienie przyczynia się do znaczącego wpływu na środowisko, który nie jest przedmiotem oświadczenia, przedsiębiorca formułujący oświadczenie dotyczące innego aspektu nie powinien mieć jednak możliwości, by je zignorować, i powinien uwzględnić dostępne informacje i zaktualizować ocenę, gdy tylko udostępnione zostaną powszechnie uznane dowody naukowe.

(27) Konsumenci mogą również zostać wprowadzeni w błąd przez wyraźne oświadczenia środowiskowe, w których stwierdza się lub sugeruje, że dany produkt lub przedsiębiorca wywiera mniejszy lub większy wpływ na środowisko lub wykazuje większą lub mniejszą efektywność środowiskową niż inne produkty lub inni przedsiębiorcy („oświadczenia środowiskowe o charakterze porównawczym”). Bez uszczerbku dla stosowania, w stosownych przypadkach, dyrektywy 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[17], w celu umożliwienia konsumentom dostępu do wiarygodnych informacji należy zapewnić możliwość porównania w odpowiedni sposób oświadczeń środowiskowych o charakterze porównawczym. Przykładowo wybór wskaźników dotyczących tych samych aspektów środowiskowych, ale zastosowanie innej formuły ich ilościowego określania, uniemożliwia dokonanie porównań, a zatem występuje ryzyko wprowadzenia konsumentów w błąd. W przypadku gdy dwaj przedsiębiorcy formułują oświadczenie środowiskowe dotyczące zmiany klimatu, a jeden z nich uwzględnia tylko bezpośredni wpływ na środowisko, natomiast drugi uwzględnia zarówno bezpośredni, jak i pośredni wpływ na środowisko, to wyniki te nie są porównywalne. Również decyzja o dokonaniu

---

16 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

17 Dyrektywa 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 21).

porównania tylko na niektórych etapach cyklu życia produktu – jeśli nie jest przejrzysta – może prowadzić do oświadczeń wprowadzających w błąd. Należy zapewnić, aby w ramach oświadczeń środowiskowych o charakterze porównawczym w przypadku wszystkich produktów, również produktów zawierających bardzo zróżnicowane surowce i mających bardzo zróżnicowane zastosowania i łańcuchy technologiczne, takich jak biopochodne tworzywa sztuczne i tworzywa sztuczne oparte na paliwach kopalnych, uwzględniane były najistotniejsze etapy cyklu życia. Przykładowo rolnictwo lub leśnictwo są istotne w przypadku biopochodnych tworzyw sztucznych, natomiast wydobycie ropy naftowej jest istotne w przypadku tworzyw sztucznych opartych na paliwach kopalnych, a kwestia, czy odpowiednia część produktu trafia na składowisko odpadów, jest bardzo istotna w przypadku tworzyw, które ulegają biodegradacji w warunkach składowiska, ale może być mniej istotna w przypadku tworzyw, które nie ulegają biodegradacji w takich warunkach.

(28) Przy ustanawianiu wymogów dotyczących uzasadniania i przekazywania wyraźnych oświadczeń środowiskowych, w tym w drodze aktów delegowanych przyjętych przez Komisję, należy uwzględnić trudności, jakie przedsiębiorcy mogą napotkać w trakcie gromadzenia informacji od podmiotów w całym łańcuchu wartości lub w odniesieniu do całego cyklu życia produktu, zwłaszcza w przypadku usług lub w przypadku braku wystarczających dowodów naukowych. Jest to na przykład ważne w odniesieniu do usług, takich jak usługi łączności elektronicznej, w przypadku których określenie zakresu i granic systemu, np. gdzie zaczyna się i kończy cykl życia, może być trudne, a tym bardziej w przypadku złożonych i niestabilnych łańcuchów dostaw, np. w przypadkach, gdy wiele urządzeń lub komponentów jest produkowanych przez szereg przedsiębiorstw spoza UE, w związku z czym informacje na temat zrównoważonego rozwoju mogą nie być łatwo dostępne dla zainteresowanych przedsiębiorców z UE.

(29) W przypadku niektórych sektorów, produktów lub przedsiębiorców można podejrzewać, że istnieje znaczący wpływ na środowisko lub występują aspekty środowiskowe, ale może jeszcze brakować uznanej metody naukowej pozwalającej w pełni ocenić ten wpływ na środowisko i aspekty środowiskowe. W takich przypadkach oraz przy jednoczesnym podejmowaniu działań na rzecz opracowania metod i gromadzenia dowodów umożliwiających ocenę odpowiedniego wpływu na środowisko lub aspektu środowiskowego na potrzeby tych sektorów, przedsiębiorców lub produktów, przedsiębiorcy powinni mieć możliwość promowania swoich działań na rzecz zrównoważonego rozwoju w drodze publikowania sprawozdań dotyczących zrównoważonego rozwoju przedsiębiorstwa, merytorycznych sprawozdań dotyczących wskaźników efektywności przedsiębiorstwa oraz prowadzonych działań na rzecz ograniczenia zużycia energii, również na swoich stronach internetowych. Taka elastyczność pozwoliłaby na utrzymanie i propagowanie zachęt w przypadku tych sektorów lub przedsiębiorców do kontynuowania wysiłków na rzecz opracowania wspólnych ocen środowiskowych zgodnie z niniejszą dyrektywą, zapewniając jednocześnie czas niezbędny do zakończenia takich prac.

(30) Chociaż zakaz nieuczciwych praktyk handlowych, w tym wprowadzających w błąd oświadczeń środowiskowych obejmuje wszystkich przedsiębiorców zgodnie z dyrektywą 2005/29/WE[18], obciążenie administracyjne najmniejszych

[18] Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE

przedsiębiorstw związane z uzasadnianiem i weryfikacją oświadczeń środowiskowych mogłoby być nieproporcjonalne i należy go unikać. W tym celu mikroprzedsiębiorstwa powinny zostać zwolnione z wymogów dotyczących uzasadnienia określonych w art. 3 i 4, chyba że przedsiębiorstwa te chcą uzyskać certyfikat zgodności wyraźnych oświadczeń środowiskowych, który będzie uznawany przez właściwe organy w całej Unii.

(31) Aby zaspokoić zarówno potrzeby przedsiębiorców w zakresie dynamicznych strategii marketingowych, jak i potrzeby konsumentów w zakresie bardziej szczegółowych i dokładniejszych informacji dotyczących środowiska, Komisja może przyjmować akty delegowane w celu uzupełnienia przepisów dotyczących uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych poprzez dalsze doprecyzowanie kryteriów takiego uzasadniania w odniesieniu do określonych oświadczeń (np. oświadczeń dotyczących klimatu, w tym oświadczeń dotyczących kompensacji, „neutralności klimatycznej" lub podobnych, zdolności do recyklingu i zawartości materiałów z recyklingu). Komisja powinna być uprawniona do dalszego ustanawiania zasad pomiaru i obliczania wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych i efektywności środowiskowej w drodze określenia, które działania, procesy, materiały, emisje, wykorzystanie produktu lub który przedsiębiorca przyczyniają się w znacznym stopniu lub nie mogą przyczynić się do istotnego wpływu na środowisko i aspektów środowiskowych; w drodze określenia, w przypadku których aspektów środowiskowych i wpływów na środowisko należy wykorzystać informacje pierwotne; oraz w drodze określenia kryteriów oceny poprawności informacji pierwotnych i wtórnych. W większości przypadków Komisja rozważy potrzebę przyjęcia tych przepisów dopiero po uzyskaniu wyników monitorowania zmian w zakresie oświadczeń środowiskowych na rynku unijnym, jednak w przypadku niektórych rodzajów oświadczeń konieczne może być przyjęcie przez Komisję przepisów uzupełniających przed udostępnieniem wyników takiego monitorowania. Przykładowo w przypadku oświadczeń dotyczących klimatu konieczne może być przyjęcie takich aktów uzupełniających w celu wdrożenia przepisów dotyczących uzasadniania oświadczeń opartych na kompensacji.

(32) Zalecenie Komisji (UE) 2021/2279 zawiera wytyczne dotyczące sposobu pomiaru efektywności środowiskowej w cyklu życia konkretnych produktów lub organizacji oraz sposobu opracowania zasad dotyczących kategorii śladu środowiskowego produktu (PEFCR) i zasad sektorowych dotyczących śladu środowiskowego organizacji (OEFSR), które umożliwiają porównanie produktów z poziomem referencyjnym. Takie zasady dotyczące kategorii konkretnych produktów lub przedsiębiorców można wykorzystywać do uzasadnienia oświadczeń zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy. Komisja powinna być zatem uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu ustanowienia zasad odnoszących się do danych grup produktów lub sektorów, w przypadku gdy może to stanowić wartość dodaną. W przypadku gdy metoda oznaczania śladu środowiskowego produktu nie obejmuje jednak jeszcze kategorii wpływu, która jest istotna dla danej grupy produktów, przyjęcie zasad dotyczących kategorii śladu środowiskowego produktu może nastąpić dopiero po dodaniu tych nowych istotnych kategorii wpływu na środowisko. Na przykład w odniesieniu do rybołówstwa morskiego PEFCR powinny odzwierciedlać kategorie wpływu na środowisko odnoszące się do rybołówstwa,

---

i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych") (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22).

w szczególności zrównoważonego charakteru stada docelowego. W przypadku przestrzeni kosmicznej PEFCR powinny odzwierciedlać kategorie wpływu na środowisko związane z obronnością i przestrzenią kosmiczną, w tym wykorzystaniem orbity. Jeśli chodzi o żywność i produkty rolne, przed rozważeniem przyjęcia PEFCR należy np. uwzględnić również różnorodność biologiczną i ochronę przyrody, a także praktyki rolnicze, w tym pozytywne efekty zewnętrzne rolnictwa ekstensywnego i dobrostanu zwierząt. W przypadku wyrobów włókienniczych w PEFCR powinno na przykład zostać odzwierciedlone uwalnianie mikrodrobin plastiku, zanim będzie można rozważyć przyjęcie PEFCR.

(33) Zważywszy, że dyrektywa 2005/29/WE ma już zastosowanie do wprowadzających w błąd oświadczeń środowiskowych, umożliwia ona sądom krajowym i organom administracyjnym wstrzymanie i zakazanie takich oświadczeń. Przykładowo, aby spełnić wymogi dyrektywy 2005/29/WE, oświadczenia środowiskowe powinny odnosić się jedynie do aspektów, które są istotne z punktu widzenia wpływu produktu lub przedsiębiorcy na środowisko. Oświadczenia środowiskowe powinny być również jasne i jednoznaczne w odniesieniu do aspektów produktu lub przedsiębiorcy, których dotyczą, oraz nie powinny być w nich pominięte ani zatajone ważne informacje o efektywności środowiskowej produktu lub przedsiębiorcy, których konsumenci potrzebują do dokonania świadomego wyboru. Strona tekstowa i wizualna oświadczenia środowiskowego oraz zawarta w nim ogólna prezentacja produktu, w tym układ, dobór kolorów, obrazy, dźwięki, symbole lub etykiety, powinny w sposób prawdziwy i dokładny przedstawiać skalę osiągniętej korzyści dla środowiska i jej nie wyolbrzymiać.

(34) W przypadku gdy wyraźne oświadczenie środowiskowe dotyczy produktu końcowego i istotne wpływy na środowisko lub aspekty środowiskowe takiego produktu występują na etapie użytkowania, a konsumenci mogą oddziaływać na takie rodzaje wpływu na środowisko lub aspekty środowiskowe dzięki odpowiednim zachowaniom, jak na przykład prawidłowe sortowanie odpadów lub sposoby użytkowania wpływające na trwałość produktu, oświadczenie to powinno również zawierać informacje wyjaśniające konsumentom, w jaki sposób ich zachowanie może pozytywnie przyczynić się do ochrony środowiska.

(35) Aby ułatwić konsumentom wybór bardziej zrównoważonych produktów i zachęcić przedsiębiorców do podejmowania działań na rzecz ograniczenia ich wpływu na środowisko, w przypadku gdy przekazywane oświadczenie dotyczy przyszłej efektywności środowiskowej, powinno ono w pierwszej kolejności opierać się na usprawnieniach w ramach własnej działalności i łańcuchów wartości przedsiębiorcy, a nie na kompensacji emisji gazów cieplarnianych lub innego wpływu na środowisko.

(36) Konsumenci powinni mieć łatwy dostęp do informacji o produkcie lub przedsiębiorcy, którego dotyczy wyraźne oświadczenie środowiskowe, oraz do informacji uzasadniających to oświadczenie. Informacje te powinny również uwzględniać potrzeby starszych konsumentów. W tym celu przedsiębiorcy powinni przedstawić te informacje w formie fizycznej albo podać link internetowy, kod QR lub jego równoważnik prowadzące do strony internetowej, na której dostępne są bardziej szczegółowe informacje na temat uzasadnienia wyraźnego oświadczenia środowiskowego w co najmniej jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym sporządzono oświadczenie. W celu ułatwienia egzekwowania niniejszej dyrektywy link internetowy, kod QR lub jego równoważnik powinny również zapewniać łatwy dostęp do certyfikatu zgodności dotyczącego

uzasadnienia wyraźnego oświadczenia środowiskowego oraz informacji kontaktowych weryfikatora, który sporządził ten certyfikat.

(37) Aby uniknąć potencjalnie nieproporcjonalnego wpływu na mikroprzedsiębiorstwa, najmniejsze przedsiębiorstwa powinny zostać zwolnione z wymogów art. 5 związanych z informacjami dotyczących uzasadnienia wyraźnych oświadczeń środowiskowych, chyba że przedsiębiorstwa te chcą uzyskać certyfikat zgodności wyraźnego oświadczenia środowiskowego, który będzie uznawany przez właściwe organy w całej Unii.

(38) Gdy Komisja przyjmie akty delegowane w celu uzupełnienia przepisów dotyczących uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych, konieczne może być również uzupełnienie przepisów dotyczących przekazywania takich oświadczeń. Przykładowo w przypadku ustanowienia szczegółowych zasad opartych na cyklu życia dotyczących uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych dla określonych grup produktów lub sektorów, konieczne może być wprowadzenie zasad uzupełniających dotyczących przedstawiania rodzajów wpływu na środowisko ocenianych na podstawie tych zasad poprzez wprowadzenie wymogu przedstawienia trzech głównych rodzajów wpływu na środowisko obok zagregowanego wskaźnika ogólnej efektywności środowiskowej. W tym celu Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia przepisów dotyczących przekazywania wyraźnych oświadczeń środowiskowych.

(39) Obecnie na rynku unijnym stosuje się ponad 200 oznakowań ekologicznych. Występują między nimi istotne różnice w sposobie funkcjonowania, dotyczące na przykład przejrzystości i kompleksowości stosowanych norm lub metod, częstotliwości wprowadzania zmian czy stopnia kontroli lub weryfikacji. Różnice te mają wpływ na wiarygodność informacji podawanych w ramach oznakowania ekologicznego. Chociaż oświadczenia oparte na oznakowaniu ekologicznym UE lub jego krajowych odpowiednikach kierują się solidnymi podstawami naukowymi, charakteryzują się przejrzystym opracowywaniem kryteriów, wymagają przeprowadzenia badań i weryfikacji przez stronę trzecią oraz przewidują regularne monitorowanie, dowody świadczą o tym, że wiele oznakowań środowiskowych stosowanych obecnie na rynku UE wprowadza w błąd. W szczególności w przypadku wielu oznakowań ekologicznych brakuje wystarczających procedur weryfikacyjnych. Wyraźne oświadczenia środowiskowe na podstawie oznakowania ekologicznego powinny opierać się na systemie certyfikacji.

(40) W przypadkach gdy oznakowanie ekologiczne wiąże się ze skierowanym do konsumentów przekazem handlowym, który sugeruje lub stwarza wrażenie, że produkt ma pozytywny wpływ na środowisko lub nie wywiera żadnego wpływu na środowisko, lub jest mniej szkodliwy dla środowiska niż produkty bez oznakowania, to takie oznakowanie ekologiczne również należy uznać za stanowiące wyraźne oświadczenie środowiskowe. Treść takiego oznakowania ekologicznego jest zatem objęta wymogami dotyczącymi uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych i informowania o nich.

(41) Oznakowanie ekologiczne często ma na celu udostępnienie konsumentom zagregowanej punktowej oceny przedstawiającej łączny wpływ produktów lub przedsiębiorców na środowisko, aby umożliwić bezpośrednie porównanie produktów lub przedsiębiorców. Taka zagregowana ocena punktowa wiąże się jednak z ryzykiem wprowadzenia konsumentów w błąd, ponieważ zagregowany wskaźnik może obniżyć negatywny wpływ na środowisko niektórych aspektów produktu przy bardziej

pozytywnym wpływie na środowisko innych aspektów produktu. Poza tym, gdy oznakowania te opracowują różne podmioty, różnią się one zazwyczaj pod względem danej metodyki, która stanowi podstawę zagregowanej punktacji, takiej jak uwzględnianie pewnych rodzajów wpływu na środowisko lub waga przypisywana tym rodzajom wpływu na środowisko. W rezultacie może to doprowadzić do sytuacji, w której ten sam produkt otrzyma inną punktację lub ocenę w zależności od zastosowanego systemu. Ten problem występuje w odniesieniu do systemów ustanowionych w Unii i w państwach trzecich. Przyczynia się to do fragmentacji rynku wewnętrznego, stwarza ryzyko postawienia mniejszych przedsiębiorstw w niekorzystnej sytuacji, a także może jeszcze bardziej wprowadzać w błąd konsumentów i podważać ich zaufanie w odniesieniu do oznakowania ekologicznego. Aby uniknąć tego ryzyka i zapewnić lepszą harmonizację w ramach jednolitego rynku, wyraźne oświadczenia środowiskowe, w tym oznakowanie ekologiczne, oparte na zagregowanej punktacji przedstawiającej łączny wpływ produktów lub przedsiębiorców na środowisko, nie powinny być uznawane za wystarczająco uzasadnione, chyba że ta zagregowana punktacja wynika z przepisów Unii, w tym z aktów delegowanych, które Komisja jest uprawniona przyjąć na mocy niniejszej dyrektywy, czego efektem są ogólnounijne zharmonizowane systemy dla wszystkich produktów lub dla poszczególnych grup produktów, oparte na jednej metodzie w celu zapewnienia spójności i porównywalności.

(42) Zgodnie z wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej, która zmienia dyrektywę 2005/29/WE, umieszczanie oznakowania dotyczącego zrównoważonego charakteru, które nie opiera się na systemie certyfikacji lub nie zostało ustanowione przez organy publiczne, stanowi nieuczciwą praktykę handlową w każdych okolicznościach. Oznacza to, że zakazane jest oznakowanie dotyczące zrównoważonego charakteru na podstawie własnych certyfikatów, w przypadku których nie ma miejsca weryfikacja przeprowadzona przez stronę trzecią ani regularne monitorowanie pod kątem zgodności z podstawowymi wymogami oznakowania dotyczącego zrównoważonego charakteru.

(43) W celu zwalczania wprowadzających w błąd wyraźnych oświadczeń środowiskowych przekazywanych w formie oznakowania ekologicznego oraz zwiększenia zaufania konsumentów w odniesieniu do oznakowania ekologicznego w niniejszej dyrektywie należy ustanowić kryteria zarządzania, które muszą spełniać wszystkie systemy oznakowania ekologicznego, uzupełniając tym samym wymogi określone we wspomnianym wniosku zmieniającym dyrektywę 2005/29/WE.

(44) Aby uniknąć dalszego wzrostu liczby krajowych lub regionalnych urzędowo uznanych systemów oznakowania ekologicznego EN ISO 14024 typu I („oznakowanie ekologiczne”) i innych systemów oznakowania ekologicznego oraz aby zapewnić większą harmonizację na rynku wewnętrznym, nowe krajowe lub regionalne systemy oznakowania ekologicznego powinny być opracowywane wyłącznie zgodnie z prawem Unii. Państwa członkowskie mogą jednak zwrócić się do Komisji o rozważenie opracowania publicznych systemów oznakowania na szczeblu unijnym w odniesieniu do grup produktów lub sektorów, w przypadku których takie oznakowania nie istnieją jeszcze w prawie Unii, a harmonizacja przyniosłaby wartość dodaną prowadzącą do skutecznego osiągnięcia celów dotyczących zrównoważonego rozwoju i rynku wewnętrznego.

(45) Aby nie tworzyć niepotrzebnych barier w handlu międzynarodowym i zapewnić traktowanie na równi z systemami publicznymi ustanowionymi w Unii, organy

publiczne spoza Unii ustanawiające nowe systemy oznakowania powinny mieć możliwość zwrócenia się do Komisji o zatwierdzenie stosowania oznakowania na rynku unijnym. Zatwierdzenie to powinno być uzależnione od wkładu systemu w osiągnięcie celów niniejszej dyrektywy i udzielone pod warunkiem, że systemy te stanowią wartość dodaną pod względem ambicji środowiskowych, zakresu wpływu na środowisko, grupy produktów lub sektora oraz spełniają wszystkie wymogi niniejszej dyrektywy.

(46) Jeśli systemy oznakowania ekologicznego ustanowione przez podmioty prywatne są zbyt liczne i pokrywają się pod względem zakresu, mogą powodować dezorientację u konsumentów lub osłabiać ich zaufanie w odniesieniu do oznakowania ekologicznego. Państwa członkowskie powinny zezwolić zatem na tworzenie nowych systemów oznakowania ekologicznego przez podmioty prywatne jedynie pod warunkiem, że wnoszą one znaczną wartość dodaną w porównaniu z istniejącymi systemami krajowymi lub regionalnymi pod względem poziomu ambicji środowiskowych kryteriów przyznawania oznakowania, uwzględniania istotnych wpływów na środowisko oraz kompletności podstawowej oceny. Państwa członkowskie powinny ustanowić procedurę zatwierdzania nowych systemów oznakowania ekologicznego w oparciu o certyfikat zgodności sporządzony przez niezależnego weryfikatora. Powinno to mieć zastosowanie do systemów ustanowionych w Unii i poza nią.

(47) W celu zapewnienia pewności prawa i ułatwienia egzekwowania przepisów dotyczących nowych krajowych i regionalnych urzędowo uznanych systemów oznakowania ekologicznego oraz nowych prywatnych systemów oznakowania Komisja powinna opublikować wykaz takich systemów, które mogą być nadal stosowane albo wejść na rynek unijny.

(48) W celu zapewnienia zharmonizowanego podejścia państw członkowskich do oceny i zatwierdzania systemów oznakowania ekologicznego opracowanych przez podmioty prywatne oraz ustanowienia procedury zatwierdzania przez Komisję proponowanych systemów ustanowionych przez organy publiczne spoza Unii należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania wspólnych zasad określających szczegółowe wymagania dotyczące zatwierdzania takich systemów oznakowania ekologicznego, formatu i treści dokumentów potwierdzających oraz zasad procedury zatwierdzania takich systemów. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[19].

(49) Zasadniczą kwestią jest, aby wyraźne oświadczenia środowiskowe prawidłowo odzwierciedlały efektywność środowiskową i wpływ na środowisko, o których mowa w oświadczeniu, oraz uwzględniały najnowsze dowody naukowe. Państwa członkowskie powinny w związku z tym zapewnić, aby przedsiębiorca formułujący oświadczenie dokonywał przeglądu i aktualizacji uzasadnienia i przekazywania oświadczeń co najmniej co pięć lat w celu zagwarantowania zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy.

(50) Aby zapewnić wiarygodność wyraźnych oświadczeń środowiskowych, państwa członkowskie muszą ustanowić procedurę mającą na celu weryfikację, czy uzasadnianie i przekazywanie wyraźnych oświadczeń środowiskowych, obejmujących

[19] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

oznakowania ekologiczne lub systemy oznakowania ekologicznego, są zgodne z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie.

(51) Aby umożliwić właściwym organom skuteczniejszą kontrolę wdrażania przepisów niniejszej dyrektywy oraz aby w jak największym stopniu zapobiec pojawieniu się na rynku nieuzasadnionych wyraźnych oświadczeń środowiskowych, w tym oznakowań ekologicznych, weryfikatorzy, który spełniają zharmonizowane wymogi ustanowione niniejszą dyrektywą, powinni sprawdzić, czy zarówno informacje wykorzystywane do uzasadniania, jak i przekazywania wyraźnych oświadczeń środowiskowych spełniają wymogi niniejszej dyrektywy. Aby uniknąć wprowadzania konsumentów w błąd, weryfikacja powinna w każdym przypadku mieć miejsce przed podaniem do publicznej wiadomości oświadczeń środowiskowych lub wyeksponowaniem oznakowań ekologicznych. W stosownych przypadkach weryfikator może wskazać kilka sposobów przekazywania wyraźnego oświadczenia środowiskowego, które są zgodne z wymogami niniejszej dyrektywy, w celu uniknięcia konieczności ciągłej ponownej certyfikacji w razie nieznacznych zmian sposobu przekazywania niemających wpływu na zgodność z wymogami niniejszej dyrektywy. Aby ułatwić przedsiębiorcom przestrzeganie przepisów dotyczących uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych i informowania o nich, w tym oznakowania ekologicznego, w ramach weryfikacji należy uwzględniać charakter i treść oświadczenia lub oznakowania środowiskowego, w tym informację o tym, czy sprawiają wrażenie nieuczciwych w świetle dyrektywy 2005/29/WE.

(52) Aby zapewnić przedsiębiorcom pewność prawa na rynku wewnętrznym w odniesieniu do zgodności wyraźnych oświadczeń środowiskowych z wymogami niniejszej dyrektywy, certyfikat zgodności powinien być uznawany przez właściwe organy w całej Unii. Mikroprzedsiębiorstwa powinny mieć możliwość wystąpienia o taki certyfikat, jeżeli chcą poświadczyć, że ich oświadczenia są zgodne z wymogami niniejszej dyrektywy, i skorzystać z uznawania certyfikatu w całej Unii. Certyfikat zgodności nie powinien jednak przesądzać o ocenie oświadczenia środowiskowego dokonywanej przez organy publiczne lub sądy, które zapewniają wykonanie dyrektywy 2005/29/WE.

(53) W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania przepisów dotyczących weryfikacji wyraźnych oświadczeń środowiskowych i systemów oznakowania ekologicznego oraz w celu ułatwienia egzekwowania przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących weryfikacji, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w celu przyjęcia wspólnego formularza dla certyfikatów zgodności i środków technicznych służących wydawaniu takich certyfikatów. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[20].

(54) Należy umożliwić małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP) korzystanie z szans, jakie oferuje rynek bardziej zrównoważonych produktów, jednak mogą one mierzyć się z proporcjonalnie wyższymi koszty i trudnościami w związku z niektórymi wymogami dotyczącymi uzasadnienia i weryfikacji wyraźnych oświadczeń środowiskowych. Państwa członkowskie powinny zapewnić odpowiednie informacje i podnieść świadomość na temat sposobów spełniania wymogów niniejszej dyrektywy, zapewnić ukierunkowane i specjalistyczne szkolenia oraz udzielać szczególnej

[20] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

pomocy i wsparcia, w tym finansowego, MŚP pragnącym formułować wyraźne oświadczenia środowiskowe dotyczące ich produktów lub działalności. Państwa członkowskie powinny podjąć działania zgodnie z obowiązującymi zasadami pomocy państwa.

(55) W celu zapewnienia równych szans na rynku unijnym, na którym oświadczenia o efektywności środowiskowej produktu lub przedsiębiorcy opierają się na rzetelnych, porównywalnych i możliwych do zweryfikowania informacjach, konieczne jest ustanowienie wspólnych przepisów dotyczących egzekwowania i przestrzegania przepisów.

(56) Aby zapewnić osiągnięcie celów niniejszej dyrektywy i skuteczne egzekwowanie jej wymogów, państwa członkowskie powinny wyznaczyć własne właściwe organy odpowiedzialne za stosowanie i egzekwowanie przepisów niniejszej dyrektywy. Z uwagi na ścisłą komplementarność art. 5 i 6 niniejszej dyrektywy z przepisami dyrektywy 2005/29/WE państwa członkowskie powinny mieć jednak również możliwość wyznaczenia do ich egzekwowania tych samych właściwych organów, które są odpowiedzialne za egzekwowanie przepisów dyrektywy 2005/29/WE. Dla zachowania spójności państwa członkowskie dokonujące tego wyboru powinny mieć możliwość skorzystania z środków i uprawnień w zakresie wykonania, które ustanowiły zgodnie z art. 11 dyrektywy 2005/29/WE, w drodze odstępstwa od przepisów dotyczących egzekwowania ustanowionych w niniejszej dyrektywie. W przypadku gdy na ich terytorium istnieje więcej wyznaczonych właściwych organów niż jeden oraz w celu zapewnienia skutecznego wykonywania obowiązków przez właściwe organy, państwo członkowskie powinno zapewnić ścisłą współpracę między wszystkimi wyznaczonymi właściwymi organami.

(57) Bez uszczerbku dla uprawnień przyznanych już na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/2394[21] organom ochrony konsumentów właściwe organy powinny posiadać minimalne uprawnienia dochodzeniowe oraz uprawnienia do egzekwowania prawa w celu zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą, szybszej i skuteczniejszej wzajemnej współpracy oraz powstrzymania podmiotów działających na rynku od naruszania przepisów niniejszej dyrektywy. Wspomniane uprawnienia powinny być wystarczające do skutecznego radzenia sobie z wyzwaniami związanymi z egzekwowaniem przepisów w obszarze handlu elektronicznego i w otoczeniu cyfrowym oraz do uniemożliwienia nieprzestrzegającym przepisów podmiotom działającym na rynku wykorzystywania luk w systemie egzekwowania prawa, czego dokonują poprzez przenoszenie miejsca prowadzenia działalności do państw członkowskich, w których właściwe organy dysponują niewystarczającymi narzędziami do przeciwdziałania niezgodnym z prawem praktykom.

(58) Właściwe organy powinny mieć możliwość wykorzystania wszelkich faktów i okoliczności danej sprawy jako dowodów do celów prowadzonego przez siebie dochodzenia.

(59) Aby zapobiec pojawieniu się na rynku Unii wprowadzających w błąd i nieuzasadnionych wyraźnych oświadczeń środowiskowych, właściwe organy

[21] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 1).

powinny przeprowadzać regularne kontrole składanych wyraźnych oświadczeń środowiskowych oraz stosowanych systemów oznakowania ekologicznego w celu sprawdzenia, czy spełnione są wymogi określone w niniejszej dyrektywie.

(60) W przypadku stwierdzenia naruszenia wymogów niniejszej dyrektywy właściwe organy powinny przeprowadzić ocenę i na podstawie jej wyników powiadomić przedsiębiorcę o stwierdzonym naruszeniu oraz zażądać podjęcia przez niego działań naprawczych. Aby zminimalizować wpływ wprowadzającego w błąd niezgodnego z przepisami wyraźnego oświadczenia środowiskowego lub niezgodnego z przepisami systemu oznakowania ekologicznego na konsumentów, właściwe organy powinny zobowiązać przedsiębiorcę do podjęcia skutecznego i szybkiego działania w celu zaradzenia temu naruszeniu. Wymagane działania naprawcze powinny być proporcjonalne do stwierdzonego naruszenia i jego spodziewanych szkodliwych skutków dla konsumentów.

(61) W przypadku gdy naruszenie nie ogranicza się do ich terytorium krajowego, a poszczególni przedsiębiorcy złożyli wyraźne oświadczenie środowiskowe, właściwe organy powinny poinformować pozostałe państwa członkowskie o wynikach przeprowadzonej przez nie oceny oraz o wszelkich działaniach, których podjęcia zażądały od odpowiedzialnego przedsiębiorcy.

(62) Ponadto właściwe organy powinny przeprowadzać kontrole wyraźnych oświadczeń środowiskowych na rynku Unii w przypadku posiadania stosownych informacji, w tym przekazania uzasadnionych zastrzeżeń przez osoby trzecie, i na podstawie takich informacji. Osoby trzecie zgłaszające zastrzeżenia powinny być w stanie wykazać wystarczający interes lub powołać się na utratę prawa.

(63) Aby skutecznie zniechęcić przedsiębiorców do nieprzestrzegania wymogów niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia niniejszej dyrektywy i zapewnić wdrożenie tych przepisów. Przewidziane kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Aby ułatwić spójniejsze stosowanie kar, należy ustanowić wspólne, niewyczerpujące kryteria określania rodzajów i wysokości kar nakładanych w przypadku naruszeń przepisów. Kryteria te powinny obejmować m.in. charakter i wagę naruszenia, jak również korzyści ekonomiczne z niego wynikające, aby zapewnić, by osoby odpowiedzialne zostały pozbawione tych korzyści.

(64) Ustanawiając kary i środki stosowane w przypadku naruszeń, państwa członkowskie powinny przewidzieć, że w zależności od wagi naruszenia wysokość grzywien powinna skutecznie pozbawić przedsiębiorcę nieprzestrzegającego przepisów korzyści ekonomicznych uzyskanych w wyniku stosowania wprowadzającego w błąd lub nieuzasadnionego wyraźnego oświadczenia środowiskowego lub niezgodnego z przepisami systemu oznakowania ekologicznego, w tym w przypadku powtarzających się naruszeń. Środki stosowane w przypadku naruszeń przewidziane przez państwa członkowskie powinny zatem obejmować również konfiskatę odnośnego produktu od przedsiębiorcy lub dochodów uzyskanych z transakcji, których dotyczy dane naruszenie, lub czasowe wykluczenie lub zakaz wprowadzania produktów na rynek Unii lub udostępniania usług na tym rynku. Waga naruszenia powinna być wiodącym kryterium decydującym o środkach wprowadzanych przez organy egzekwowania prawa. Maksymalna wysokość grzywien powinna mieć charakter odstraszający i być ustalona co najmniej na poziomie 4 % całkowitego rocznego obrotu przedsiębiorcy w danym państwie członkowskim lub zainteresowanych państwach członkowskich w przypadku naruszeń powszechnych

o wymiarze unijnym, które podlegają skoordynowanym środkom prowadzenia dochodzeń i egzekwowania prawa zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/2394[22].

(65) Podczas przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE szczególnie ważne jest, by podczas swoich prac przygotowawczych Komisja prowadziła odpowiednie konsultacje, w tym konsultacje na poziomie ekspertów, oraz by konsultacje te były prowadzone zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa[23]. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

(66) Aby ocenić skuteczność przepisów w zakresie realizacji swoich celów, Komisja powinna dokonać oceny niniejszej dyrektywy i przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat głównych ustaleń. Aby umożliwić dokonanie oceny niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie powinny regularnie gromadzić informacje na temat stosowania niniejszej dyrektywy i co roku przekazywać je Komisji.

(67) Jeżeli na podstawie wyników monitorowania i oceny niniejszej dyrektywy Komisja uzna za stosowne zaproponowanie przeglądu niniejszej dyrektywy, należy również rozważyć wykonalność i adekwatność dalszych przepisów dotyczących wprowadzenia obowiązku stosowania wspólnej metody uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych, rozszerzenia zakazu stosowania oświadczeń środowiskowych w odniesieniu do produktów zawierających substancje niebezpieczne, z wyjątkiem przypadków, gdy ich stosowanie uznaje się za niezbędne dla społeczeństwa, lub dalszej harmonizacji w odniesieniu do wymogów dotyczących uzasadniania konkretnych oświadczeń środowiskowych dotyczących aspektów środowiskowych lub wpływu na środowisko.

(68) Aby uniknąć poważnych szkód dla zdrowia ludzkiego i środowiska oraz zapobiegać takim szkodom, należy ostatecznie wycofać w Unii stosowanie najbardziej szkodliwych substancji, w szczególności ich stosowanie w produktach konsumenckich. W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008[24] zakazuje się znakowania mieszanin i substancji, które zawierają niebezpieczne substancje chemiczne, jako „nietoksyczne", „nieszkodliwe", „niezanieczyszczające", „ekologiczne" lub jakichkolwiek innych zwrotów wskazujących, że dana substancja lub mieszanina nie stwarza zagrożenia, lub zwrotów niespójnych z klasyfikacją tej substancji lub mieszaniny. Państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia, by obowiązek ten został spełniony. Zgodnie ze zobowiązaniem zawartym w strategii w zakresie chemikaliów na rzecz

---

22 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 1).

23 Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

24 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

zrównoważoności Komisja określi kryteria dotyczące niezbędnych zastosowań, które posłużą za punkt odniesienia w zakresie ich stosowania we wszystkich odpowiednich przepisach Unii. .

(69) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego w odniesieniu do podmiotów gospodarczych działających na rynku wewnętrznym i konsumentów powołujących się na oświadczenia środowiskowe, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skalę i skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

(70) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających[25] państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o krajowych środkach transpozycji, co najmniej jednego dokumentu wyjaśniającego związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.

(71) Załącznik do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 1024/2012[26] należy zmienić tak, aby zawierał odniesienie do niniejszej dyrektywy w celu ułatwienia współpracy administracyjnej między właściwymi organami za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym.

(72) Załącznik do rozporządzenia (UE) 2017/2394 Parlamentu Europejskiego i Rady[27] należy zmienić tak, aby zawierał odniesienie do niniejszej dyrektywy w celu ułatwienia współpracy transgranicznej w zakresie egzekwowania przepisów niniejszej dyrektywy.

(73) Załącznik I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828[28] należy zmienić tak, aby zawierał odniesienie do niniejszej dyrektywy w celu zapewnienia ochrony zbiorowych interesów konsumentów określonych w niniejszej dyrektywie.

---

25 Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

26 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylające decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMI") (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 1).

27 Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 1.

28 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylająca dyrektywę 2009/22/WE (Dz.U. L 409 z 4.12.2020, s. 1).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wyraźnych oświadczeń środowiskowych składanych przez przedsiębiorców na temat produktów lub przedsiębiorców w ramach praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do systemów oznakowania ekologicznego lub do wyraźnych oświadczeń środowiskowych regulowanych lub uzasadnionych przepisami ustanowionymi w:

   a) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010[29];

   b) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848[30];

   c) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369[31];

   d) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE[32];

   e) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011[33];

   f) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008[34];

   g) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009[35];

   h) dyrektywie 1999/94/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[36];

   i) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011[37];

---

29 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1).

30 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 1).

31 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 1).

32 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (wersja przekształcona) (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

33 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5).

34 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

35 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1).

36 Dyrektywa 1999/94/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1999 r. odnosząca się do dostępności dla konsumentów informacji o zużyciu paliwa i emisjach CO2 w odniesieniu do obrotu nowymi samochodami osobowymi (Dz.U. L 12 z 18.1.2000, s. 16).

j) dyrektywie 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[38];

k) dyrektywie 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[39];

l) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852[40];

m) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../...[41];

n) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE[42];

o) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE[43] oraz innych unijnych, krajowych lub międzynarodowych przepisach, normach lub wytycznych dotyczących usług finansowych, instrumentów finansowych i produktów finansowych;

p) innych istniejących lub przyszłych przepisach unijnych określających warunki, na jakich mogą lub mają być składane niektóre wyraźne oświadczenia środowiskowe dotyczące niektórych produktów lub przedsiębiorców, lub przepisach unijnych ustanawiających wymogi dotyczące oceny wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej niektórych produktów lub przedsiębiorców oraz informowania o nich, lub warunki dotyczące systemów oznakowania ekologicznego.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

(1) „oświadczenie środowiskowe” oznacza oświadczenie środowiskowe zdefiniowane w art. 2 lit. o) dyrektywy 2005/29/WE;

(2) „wyraźne oświadczenie środowiskowe” oznacza oświadczenie środowiskowe, które ma formę tekstową lub jest zawarte w oznakowaniu ekologicznym;

---

37 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5).

38 Dyrektywa 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG (Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1).

39 Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10).

40 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

41 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... ustanawiające unijne ramy certyfikacji usuwania dwutlenku węgla (Dz.U. L z ...).

42 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

43 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

(3) „przedsiębiorca” oznacza przedsiębiorcę zdefiniowanego w art. 2 lit. b) dyrektywy 2005/29/WE;

(4) „produkt” oznacza produkt zdefiniowany w art. 2 lit. c) dyrektywy 2005/29/WE;

(5) „konsument” oznacza konsumenta zdefiniowanego w art. 2 lit. a) dyrektywy 2005/29/WE;

(6) „praktyki handlowe stosowane przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów” oznaczają praktyki handlowe stosowane przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów zdefiniowane w art. 2 lit. d) dyrektywy 2005/29/WE;

(7) „oznakowanie dotyczące zrównoważonego charakteru” oznacza oznakowanie dotyczące zrównoważonego charakteru zdefiniowane w art. 2 lit. r) dyrektywy 2005/29/WE;

(8) „oznakowanie ekologiczne” oznacza oznakowanie dotyczące zrównoważonego charakteru obejmujące wyłącznie lub w przeważającej mierze aspekty środowiskowe dotyczące danego produktu, procesu lub przedsiębiorcy;

(9) „grupa produktów” oznacza zbiór produktów, które służą podobnym celom lub mają podobne zastosowania lub podobne własności funkcjonalne;

(10) „system certyfikacji” oznacza system certyfikacji zdefiniowany w art. 2 lit. s) dyrektywy 2005/29/WE;

(11) „weryfikacja” oznacza proces oceny zgodności przeprowadzany przez weryfikatora w celu sprawdzenia, czy uzasadnienie wyraźnych oświadczeń środowiskowych oraz informowanie o nich jest zgodne z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie lub czy systemy oznakowania ekologicznego są zgodne z niniejszą dyrektywą;

(12) „łańcuch wartości” oznacza wszystkie działania i procesy, które stanowią część cyklu życia produktu lub działalności przedsiębiorcy, w tym regenerację produktów;

(13) „cykl życia” oznacza kolejne i wzajemnie powiązane etapy istnienia produktu, na które składają się: pozyskanie surowców lub ich wytworzenie z zasobów naturalnych, przetworzenie wstępne, produkcja, przechowywanie, dystrybucja, instalacja, użytkowanie, konserwacja, naprawa, ulepszenie, odnowienie, a także ponowne użycie oraz koniec przydatności do użycia;

(14) „informacje pierwotne” oznaczają informacje, które są bezpośrednio mierzone lub gromadzone przez przedsiębiorcę z co najmniej jednego obiektu i są reprezentatywne dla działalności przedsiębiorcy;

(15) „informacje wtórne” oznaczają informacje pochodzące z innych źródeł niż informacje pierwotne, w tym z badań literatury, badań technicznych i patentów;

(16) „społeczeństwo” oznacza co najmniej jedną osobę fizyczną lub prawną oraz ich stowarzyszenia, przedsiębiorców lub grupy;

(17) „efektywność środowiskowa” oznacza efektywność określonego produktu lub grupy produktów lub przedsiębiorcy lub sektora związaną z aspektami środowiskowymi lub wpływem na środowisko tego produktu lub tej grupy produktów lub działalności tego przedsiębiorcy lub sektora;

(18) „aspekt środowiskowy” oznacza składnik działalności przedsiębiorcy lub sektora lub składnik produktów lub grup produktów, który wchodzi lub może wejść w interakcje ze środowiskiem;

(19) „wpływ na środowisko” oznacza wszelkie zmiany w środowisku, pozytywne lub negatywne, które w całości lub częściowo wynikają z działalności danego przedsiębiorcy lub sektora lub produktu lub grupy produktów podczas ich cyklu życia.

Artykuł 3

Uzasadnienie wyraźnych oświadczeń środowiskowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, by przedsiębiorcy przeprowadzili ocenę w celu uzasadnienia wyraźnych oświadczeń środowiskowych. W ramach tej oceny:

– określa się, czy oświadczenie dotyczy całego produktu, części produktu lub niektórych aspektów produktu, czy też całej działalności przedsiębiorcy lub określonej części lub aspektu tej działalności w zakresie istotnym dla tego oświadczenia;

– wykorzystuje się jako jej podstawę powszechnie uznane dowody naukowe, dokładne informacje oraz uwzględnia odpowiednie normy międzynarodowe;

– wykazuje się, że wpływ na środowisko, aspekty środowiskowe lub efektywność środowiskowa, które są przedmiotem oświadczenia, mają istotne znaczenie z perspektywy cyklu życia;

– w przypadku oświadczenia w sprawie efektywności środowiskowej – uwzględnia się wszystkie aspekty środowiskowe lub wpływ na środowisko, które są istotne dla oceny efektywności środowiskowej;

– wykazuje się, że oświadczenie nie jest równoważne wymogom nałożonym przepisami prawa na produkty w danej grupie produktów lub na przedsiębiorców w danym sektorze;

– podaje się informacje na temat tego, czy produkt lub przedsiębiorca, który jest przedmiotem oświadczenia, osiąga znacząco lepsze wyniki w zakresie wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej, które są przedmiotem oświadczenia, niż jest to przyjęte w powszechnej praktyce dotyczącej produktów w danej grupie produktów lub przedsiębiorców w danym sektorze;

– określa się, czy poprawa wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej, które są przedmiotem oświadczenia, powoduje znaczne szkody w odniesieniu do wpływu na środowisko w zakresie zmiany klimatu, zużycia zasobów i obiegu zamkniętego, zrównoważonego użytkowania i ochrony zasobów wodnych i morskich, zanieczyszczenia, bioróżnorodności, dobrostanu zwierząt i ekosystemów;

– oddziela się wszelkie kompensacje emisji gazów cieplarnianych od emisji gazów cieplarnianych jako dodatkowe informacje na temat środowiska, określa się, czy te kompensacje odnoszą się do redukcji lub pochłaniania emisji, oraz opisuje się sposób, w jaki kompensacje, na które się powołano, charakteryzują się wysokim stopniem integralności i są prawidłowo uwzględniane, aby odzwierciedlić deklarowany wpływ na klimat;

– podaje się informacje pierwotne dostępne dla przedsiębiorcy dotyczące wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej, które są przedmiotem oświadczenia;

– podaje się istotne informacje wtórne dotyczące wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej, które są reprezentatywne dla określonego łańcucha wartości produktu lub przedsiębiorcy, którego dotyczy oświadczenie, w przypadkach gdy nie są dostępne informacje pierwotne.

2. W przypadku wykazania, że istnieją znaczące rodzaje wpływu na środowisko, które nie są przedmiotem oświadczenia, ale nie istnieją powszechnie uznane dowody naukowe pozwalające dokonać oceny, o której mowa w ust. 1 lit. c), przedsiębiorca składający oświadczenie dotyczące innego aspektu uwzględnia dostępne informacje i w razie potrzeby aktualizuje ocenę zgodnie z ust. 1, gdy dostępne będą powszechnie uznane dowody naukowe.

3. Wymogi określone w ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do przedsiębiorców będących mikroprzedsiębiorstwami w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE[44], chyba że zażądają oni dokonania weryfikacji w celu otrzymania certyfikatu zgodności zgodnie z art. 10.

4. W przypadku gdy regularne monitorowanie zmian w zakresie oświadczeń środowiskowych, o których mowa w art. 20, wskazuje na różnice w stosowaniu wymogów określonych w ust. 1 w odniesieniu do konkretnych oświadczeń i różnice te stwarzają przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego lub gdy Komisja stwierdzi, że brak wymogów dotyczących konkretnych oświadczeń prowadzi do powszechnego wprowadzania konsumentów w błąd, Komisja może przyjąć akty delegowane zgodnie z art. 18 w celu uzupełnienia wymogów dotyczących uzasadnienia wyraźnych oświadczeń środowiskowych określonych w ust. 1 w zakresie:

– określenia przepisów dotyczących oceny aspektów środowiskowych, wpływu na środowisko i efektywności środowiskowej, w tym w drodze określenia działań, procesów, materiałów, emisji lub wykorzystania produktu, które w znaczący sposób przyczyniają się lub nie mogą przyczynić się do istotnego wpływu na środowisko, istotnych aspektów środowiskowych lub istotnej efektywności środowiskowej;

– określenia, w odniesieniu do których aspektów środowiskowych lub rodzajów wpływu na środowisko należy zapewnić informacje pierwotne oraz określenia kryteriów, na podstawie których można ocenić dokładność informacji pierwotnych i wtórnych; lub

– ustanowienia szczegółowych przepisów opartych na cyklu życia dotyczących uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych w przypadku określonych grup produktów i sektorów.

5. Przy określaniu dalszych wymogów dotyczących uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych zgodnie z poprzednim ustępem Komisja uwzględnia informacje naukowe lub inne dostępne informacje techniczne, w tym odpowiednie normy międzynarodowe, a w stosownych przypadkach bierze pod uwagę następujące kwestie:

[44] Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw ((Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36)).

(a) specyfikę sektorów i produktów, które wymagają szczególnego podejścia metodycznego;

(b) potencjalny wkład poszczególnych grup produktów lub sektorów w osiąganie celów klimatycznych i środowiskowych Unii;

– wszelkie istotne informacje wynikające z przepisów Unii;

– łatwość dostępu do informacji i danych w celu oceny i wykorzystania tych informacji i danych przez małe i średnie przedsiębiorstwa („MŚP”).

Artykuł 4

Uzasadnienie wyraźnych oświadczeń środowiskowych o charakterze porównawczym

1. Uzasadnienie wyraźnych oświadczeń środowiskowych, w których stwierdza się lub sugeruje, że dany produkt lub przedsiębiorca wywiera mniejszy wpływ na środowisko lub wykazuje większą efektywność środowiskową niż inne produkty lub inni przedsiębiorcy („oświadczenia środowiskowe o charakterze porównawczym”), oprócz wymogów określonych w art. 3, spełnia również następujące wymogi:

– informacje i dane wykorzystane do oceny wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej produktów lub przedsiębiorców będących przedmiotem porównania są równoważne informacjom i danym wykorzystanym do oceny wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej danego produktu lub przedsiębiorcy, który jest przedmiotem oświadczenia;

– dane wykorzystywane do oceny wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej produktów lub przedsiębiorców są generowane lub pozyskiwane w sposób równoważny, jak dane wykorzystywane do oceny wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej produktów lub przedsiębiorców będących przedmiotem porównania;

– zakres etapów łańcucha wartości jest równoważny w odniesieniu do porównywanych produktów i przedsiębiorców oraz zapewnia uwzględnienie najważniejszych etapów w odniesieniu do wszystkich produktów i przedsiębiorców;

– zakres wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej jest równoważny w odniesieniu do porównywanych produktów i przedsiębiorców oraz zapewnia uwzględnienie najbardziej znaczącego wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej w odniesieniu do wszystkich produktów i przedsiębiorców;

– założenia przyjęte na potrzeby porównania ustala się w sposób równoważny w odniesieniu do porównywanych produktów i przedsiębiorców.

2. W przypadku gdy oświadczenie środowiskowe o charakterze porównawczym dotyczy poprawy w zakresie wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej produktu będącego przedmiotem oświadczenia w porównaniu z wpływem na środowisko, aspektami środowiskowymi lub efektywnością środowiskową innego produktu pochodzącego od tego samego przedsiębiorcy, od konkurującego z nim przedsiębiorcy, który nie prowadzi już działalności na rynku lub od przedsiębiorcy, który nie prowadzi już sprzedaży na

rzecz konsumentów, uzasadnienie oświadczenia zawiera wyjaśnienie sposobu, w jaki poprawa ta oddziałuje na inne istotne rodzaje wpływu na środowisko, aspekty środowiskowe lub efektywność środowiskową produktu będącego przedmiotem oświadczenia oraz wyraźne wskazanie roku odniesienia na potrzeby porównania.

3. Wymogi określone w niniejszym artykule nie mają zastosowania do przedsiębiorców będących mikroprzedsiębiorstwami w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE[45], chyba że zażądają oni dokonania weryfikacji w celu otrzymania certyfikatu zgodności zgodnie z art. 10.

Artykuł 5

Informowanie o wyraźnych oświadczeniach środowiskowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorca był zobowiązany do informowania o wyraźnym oświadczeniu środowiskowym zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym artykule.

2. Wyraźne oświadczenia środowiskowe mogą obejmować wyłącznie rodzaje wpływu na środowisko, aspekty środowiskowe lub efektywność środowiskową, które są uzasadnione zgodnie z wymogami określonymi w art. 3, 4 i 5 i które uznano za istotne dla danego produktu lub przedsiębiorcy zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) lub d).

3. W przypadku gdy wyraźne oświadczenie środowiskowe dotyczy produktu końcowego, a etap użytkowania należy do najbardziej istotnych etapów cyklu życia tego produktu, oświadczenie zawiera informacje o tym, w jaki sposób konsument powinien używać produktu, aby osiągnąć oczekiwany poziom efektywności środowiskowej tego produktu. Informacje te udostępnia się wraz z oświadczeniem.

4. W przypadku gdy wyraźne oświadczenie środowiskowe dotyczy przyszłego poziomu efektywności środowiskowej produktu lub przedsiębiorcy, zawiera ono określone w czasie zobowiązanie do wprowadzenia usprawnień w ramach prowadzonej działalności i łańcuchów wartości.

5. Wyraźne oświadczenia środowiskowe dotyczące skumulowanego wpływu produktu lub przedsiębiorcy na środowisko, oparte na zagregowanym wskaźniku wpływu na środowisko, można formułować wyłącznie na podstawie przepisów dotyczących obliczania takiego zagregowanego wskaźnika ustanowionych w prawie Unii.

6. Informacje na temat produktu lub przedsiębiorcy, który jest przedmiotem wyraźnego oświadczenia środowiskowego oraz na temat uzasadnienia udostępnia się wraz z oświadczeniem w formie fizycznej lub w postaci hiperłącza, kodu QR lub równoważnego środka.

   Informacje te obejmują co najmniej następujące elementy:

   – aspekty środowiskowe, rodzaje wpływu na środowisko lub efektywność środowiskową objęte oświadczeniem;

   – w stosownych przypadkach – odpowiednie normy unijne lub międzynarodowe;

[45] Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw ((Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36)).

– podstawowe badania lub obliczenia wykorzystane na potrzeby dokonania oceny, pomiaru i monitorowania wszelkiego wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej objętych oświadczeniem, bez pomijania wyników takich badań lub obliczeń oraz wyjaśnień dotyczących ich zakresu, założeń i ograniczeń, chyba że informacje te stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa zgodnie z art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2016/943[46];

– krótkie wyjaśnienie sposobu, w jaki dokonano usprawnień będących przedmiotem oświadczenia;

– certyfikat zgodności, o którym mowa w art. 10, dotyczący uzasadnienia oświadczenia oraz informacje kontaktowe weryfikatora, który wystawił ten certyfikat;

– w przypadku wyraźnych oświadczeń środowiskowych dotyczących klimatu, które opierają się na kompensowaniu emisji gazów cieplarnianych – informacje na temat zakresu, w jakim opierają się one na takim kompensowaniu i czy dotyczą redukcji lub pochłaniania emisji;

– podsumowanie oceny obejmujące elementy wymienione w niniejszym ustępie, które jest jasne i zrozumiałe dla konsumentów, do których skierowane jest oświadczenie, i które jest sporządzone w co najmniej jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym składa się oświadczenie.

7. Wymogi określone w ust. 2, 3 i 6 nie mają zastosowania do przedsiębiorców będących mikroprzedsiębiorstwami w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE, chyba że zażądają oni dokonania weryfikacji w celu otrzymania certyfikatu zgodności zgodnie z art. 10.

8. W przypadku gdy uzasadnienie niektórych rodzajów wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej podlega przepisom ustanowionym w aktach delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 4 lit. a) i ust. 4 lit. c), Komisja może przyjąć akty delegowane zgodnie z art. 18, aby uzupełnić wymogi dotyczące informowania o wyraźnych oświadczeniach środowiskowych określone w art. 5 poprzez doprecyzowanie informacji, które mogą być lub są udostępniane w odniesieniu do takich rodzajów wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej, aby upewnić się, że konsumenci nie są wprowadzani w błąd.

Artykuł 6

Informowanie o oświadczeniach środowiskowych o charakterze porównawczym

Oświadczenia środowiskowe o charakterze porównawczym nie dotyczą poprawy w zakresie wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej produktu będącego przedmiotem oświadczenia w porównaniu z wpływem na środowisko, aspektami środowiskowymi lub efektywnością środowiskową innego produktu pochodzącego od tego samego przedsiębiorcy lub od konkurującego z nim przedsiębiorcy, który nie prowadzi już działalności na rynku lub od przedsiębiorcy, który nie prowadzi już sprzedaży

[46] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz.U. L 157 z 15.6.2016, s. 1).

na rzecz konsumentów, chyba że opierają się one na dowodach świadczących o tym, że poprawa jest znacząca i została osiągnięta w ciągu ostatnich pięciu lat.

Artykuł 7

Oznakowania ekologiczne

1. Państwa członkowskie zapewniają, by oznakowania ekologiczne spełniały wymogi określone w art. 3–6 i podlegały weryfikacji zgodnie z art. 10.

2. Jedynie oznakowania ekologiczne wydawane w ramach systemów oznakowania ekologicznego ustanowionych na mocy prawa Unii mogą zawierać ocenę lub punktację produktu lub przedsiębiorcy opracowane na podstawie zagregowanego wskaźnika wpływu produktu lub przedsiębiorcy na środowisko.

Artykuł 8

Wymogi dotyczące systemu oznakowania ekologicznego

1. System oznakowania ekologicznego oznacza system certyfikacji, za pośrednictwem którego zaświadcza się, że dany produkt, proces lub przedsiębiorca spełnia wymogi dotyczące oznakowania ekologicznego.

2. Systemy oznakowania ekologicznego muszą spełniać następujące wymogi:

   – informacje na temat własności i organów decyzyjnych odpowiedzialnych za system oznakowania ekologicznego są przejrzyste, dostępne nieodpłatnie, łatwe do zrozumienia i wystarczająco szczegółowe;

   – informacje na temat celów systemu oznakowania ekologicznego oraz wymogów i procedur monitorowania zgodności z tym systemem są przejrzyste, dostępne nieodpłatnie, łatwe do zrozumienia i wystarczająco szczegółowe;

   – warunki przystąpienia do systemów oznakowania ekologicznego są proporcjonalne do wielkości i obrotu przedsiębiorstw tak, aby nie wykluczać małych i średnich przedsiębiorstw;

   – wymogi dotyczące systemu oznakowania ekologicznego zostały opracowane przez ekspertów, którzy mogą zapewnić ich solidność naukową, i zostały przedłożone do konsultacji niejednorodnej grupie zainteresowanych stron, która dokonała ich przeglądu i zapewniła ich przydatność z perspektywy społecznej;

   – w ramach systemu oznakowania ekologicznego funkcjonuje mechanizm rozpatrywania skarg i rozstrzygania sporów;

   – w systemie oznakowania ekologicznego określono procedury postępowania w przypadku niespełniania wymogów i przewidziano wycofanie lub zawieszenie oznakowania ekologicznego w przypadku uporczywego i rażącego niespełniania wymogów systemu.

3. Od [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = *data transpozycji niniejszej dyrektywy*] organy publiczne państw członkowskich nie ustanawiają żadnych nowych krajowych ani regionalnych systemów oznakowania ekologicznego. Krajowe lub regionalne systemy oznakowania ekologicznego ustanowione przed tą datą nadal mogą jednak

umożliwiać wydawanie oznakowań ekologicznych na rynku Unii, pod warunkiem że spełniają one wymogi niniejszej dyrektywy.

Od daty, o której mowa w akapicie pierwszym, systemy oznakowania ekologicznego można ustanawiać wyłącznie na podstawie prawa Unii.

4. Od [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = *data transpozycji niniejszej dyrektywy*] wszelkie nowe systemy oznakowania ekologicznego ustanowione przez organy publiczne w państwach trzecich umożliwiające wydawanie oznakowań ekologicznych, które mają być stosowane na rynku Unii, podlegają zatwierdzeniu przez Komisję przed ich wprowadzeniem na rynek Unii w celu zapewnienia, by oznakowania te wnosiły wartość dodaną pod względem ich celów środowiskowych, w tym w szczególności objętego nimi wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej, lub objętej nimi określonej grupy produktów lub określonego sektora, w porównaniu z istniejącymi systemami unijnymi, krajowymi lub regionalnymi, o których mowa w ust. 3, oraz spełniały wymogi niniejszej dyrektywy. W ramach systemów oznakowania ekologicznego ustanowionych przez organy publiczne w państwach trzecich przed tą datą nadal można wydawać oznakowania ekologiczne, które mają być stosowane na rynku Unii, pod warunkiem że spełniają one wymogi niniejszej dyrektywy.

5. Państwa członkowskie zapewniają, by systemy oznakowania ekologicznego ustanowione przez podmioty prywatne po [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = *data transpozycji niniejszej dyrektywy*] były zatwierdzane tylko w przypadku gdy systemy te wnoszą wartość dodaną pod względem ich celów środowiskowych, w tym w szczególności zakresu obejmującego ich wpływ na środowisko, aspekty środowiskowe lub efektywność środowiskową, lub określonej grupy produktów lub określonego sektora oraz ich zdolności do wspierania zielonej transformacji MŚP w porównaniu z istniejącymi systemami unijnymi, krajowymi lub regionalnymi, o których mowa w ust. 3, oraz spełniają wymogi niniejszej dyrektywy.

Niniejsza procedura zatwierdzania nowych systemów oznakowania ekologicznego ma zastosowanie do systemów ustanowionych przez podmioty prywatne w Unii i w państwach trzecich.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zatwierdzeniu nowych systemów prywatnych.

6. W celu uzyskania zatwierdzeń, o których mowa w ust. 4 i 5, operatorzy nowych systemów oznakowania ekologicznego dostarczają dokumenty uzupełniające, zawierające następujące informacje:

– powody opracowania systemu;

– proponowany zakres systemu;

– dowody świadczące o tym, że system wniesie wartość dodaną w odniesieniu do systemów oznakowania ekologicznego ustanowionych przez organy publiczne w państwach trzecich, jak określono w ust. 4, lub w odniesieniu do systemów oznakowania ekologicznego ustanowionych przez podmioty prywatne, jak określono w ust. 5;

– propozycję projektu kryteriów i metodyki stosowanej przy opracowywaniu i wydawaniu oznakowania ekologicznego oraz przewidywane skutki dla rynku;

– szczegółowy opis własności i organów decyzyjnych odpowiedzialnych za system oznakowania ekologicznego.

Dokumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, są przedkładane Komisji w przypadku systemów, o których mowa w ust. 4, lub organom państw członkowskich w przypadku systemów, o których mowa w ust. 5, wraz z certyfikatem zgodności dla systemów oznakowania ekologicznego wystawionym zgodnie z art. 10.

7. Komisja publikuje i aktualizuje wykaz oficjalnie uznanych oznakowań ekologicznych, które można stosować na rynku Unii po [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = *data transpozycji niniejszej dyrektywy*] zgodnie z ust. 3, 4 i 5.

8. Aby zapewnić jednolite stosowanie w całej Unii, Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu:

– przedstawienia szczegółowych wymogów dotyczących zatwierdzania systemów oznakowania ekologicznego zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 4 i 5;

– szczegółowego określenia formatu i treści dokumentów uzupełniających, o których mowa w ust. 6;

– przedstawienia szczegółowych przepisów dotyczących procedury zatwierdzania, o której mowa w ust. 4.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 19.

Artykuł 9

Przegląd uzasadnienia wyraźnych oświadczeń środowiskowych

Państwa członkowskie zapewniają, by informacje wykorzystywane do uzasadnienia wyraźnych oświadczeń środowiskowych były poddawane przeglądowi i aktualizowane przez przedsiębiorców w przypadku zaistnienia okoliczności, które mogą wpłynąć na dokładność oświadczenia, i nie później niż w ciągu 5 lat od daty przekazania informacji, o których mowa w art. 5 ust. 6. W ramach przeglądu przedsiębiorca analizuje wykorzystane informacje podstawowe, aby zapewnić pełną zgodność z wymogami art. 3 i 4.

Zaktualizowane wyraźne oświadczenie środowiskowe podlega weryfikacji zgodnie z art. 10.

Art. 10

Weryfikacja i certyfikacja uzasadnienia oświadczeń środowiskowych i systemów oznakowania ekologicznego oraz informowania o nich

1. Państwa członkowskie ustanawiają procedury weryfikacji uzasadnienia wyraźnych oświadczeń środowiskowych i informowania o nich pod kątem wymogów określonych w art. 3–7.

2. Państwa członkowskie ustanawiają procedury weryfikacji zgodności systemów oznakowania ekologicznego z wymogami określonymi w art. 8.

3. Wymogi dotyczące weryfikacji i certyfikacji mają zastosowanie do przedsiębiorców będących mikroprzedsiębiorstwami w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE jedynie na ich wniosek.

4. Weryfikacji dokonuje weryfikator spełniający wymogi określone w art. 11 zgodnie z procedurami, o których mowa w ust. 1 i 2, zanim oświadczenie środowiskowe zostanie podane do publicznej wiadomości lub oznakowanie ekologiczne zostanie zaprezentowane przez przedsiębiorcę.

5. Do celów weryfikacji weryfikator bierze pod uwagę charakter i treść wyraźnego oświadczenia środowiskowego lub oznakowania ekologicznego.

6. Po zakończeniu weryfikacji weryfikator wystawia, w stosownych przypadkach, certyfikat zgodności poświadczający, że wyraźne oświadczenie środowiskowe lub oznakowanie ekologiczne spełnia wymogi określone w niniejszej dyrektywie.

7. Certyfikat zgodności jest uznawany przez właściwe organy odpowiedzialne za stosowanie i egzekwowanie przepisów niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie przekazują wykaz certyfikatów zgodności za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 1024/2012.

8. Certyfikat zgodności nie przesądza o ocenie oświadczenia środowiskowego dokonywanej przez organy krajowe lub sądy zgodnie z dyrektywą 2005/29/WE.

9. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia informacji szczegółowych dotyczących formy certyfikatu zgodności, o którym mowa w ust. 5, oraz środków technicznych służących do wystawienia takiego certyfikatu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 19.

Artykuł 11

Weryfikator

1. Weryfikator jest zewnętrzną jednostką oceniającą zgodność, akredytowaną zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008[47].

2. Akredytacja obejmuje w szczególności ocenę zgodności z wymogami określonymi w ust. 3.

3. Weryfikator spełnia następujące wymogi:

   (a) jest osobą niezależną od produktu, którego dotyczy oświadczenie środowiskowe, lub od przedsiębiorcy związanego z tym oświadczeniem;

   (b) weryfikator, jego kierownictwo najwyższego szczebla oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z weryfikacją nie mogą brać udziału w działalności, która może zagrażać niezależności ich osądów lub wiarygodności w odniesieniu do działań weryfikacyjnych;

   (c) weryfikator i jego pracownicy wykonują zadania związane z oceną zgodności z najwyższym stopniem rzetelności zawodowej, muszą posiadać konieczne kwalifikacje techniczne oraz nie mogą być poddawani żadnym naciskom ani zachętom, zwłaszcza finansowym, które mogłyby wpływać na ich osąd lub wyniki działań weryfikacyjnych,

[47] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

(d) weryfikator dysponuje wiedzą fachową, sprzętem i infrastrukturą wymaganymi do przeprowadzania działań weryfikacyjnych, w odniesieniu do których został akredytowany;

(e) weryfikator dysponuje wystarczającą liczbą odpowiednio wykwalifikowanego i doświadczonego personelu odpowiedzialnego za wykonywanie działań weryfikacyjnych;

(f) pracownicy weryfikatora dochowują tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji uzyskanych podczas wykonywania działań weryfikacyjnych;

(g) jeżeli weryfikator zleca podwykonawstwo określonych zadań związanych z weryfikacją lub korzysta z usług jednostki zależnej, ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podwykonawców lub jednostki zależne, a także ocenia i monitoruje kwalifikacje podwykonawcy lub jednostki zależnej oraz wykonywane przez nich zadania.

Artykuł 12

Małe i średnie przedsiębiorstwa

Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki, aby pomóc małym i średnim przedsiębiorstwom w stosowaniu wymogów dotyczących ekoprojektu określonych w niniejszej dyrektywie. Środki te obejmują co najmniej wytyczne lub podobne mechanizmy mające na celu podniesienie świadomości na temat sposobów spełnienia wymogów dotyczących wyraźnych oświadczeń środowiskowych. Ponadto, bez uszczerbku dla obowiązujących zasad pomocy państwa, środki takie mogą obejmować:

a) wsparcie finansowe;

b) dostęp do finansowania;

c) specjalistyczne szkolenia dla kadry kierowniczej i pracowników;

d) pomoc organizacyjną i techniczną.

Artykuł 13

Wyznaczanie właściwych organów oraz mechanizmów koordynacji

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub właściwe organy odpowiedzialne za stosowanie i wdrażanie niniejszej dyrektywy.

2. Do celów wykonania art. 5 i 6 państwa członkowskie mogą wyznaczyć organy krajowe lub sądy odpowiedzialne za egzekwowanie przepisów dyrektywy 2005/29/WE. W takim przypadku państwa członkowskie mogą odstąpić od stosowania art. 14–17 niniejszej dyrektywy i stosować przepisy dotyczące egzekwowania przyjęte na podstawie art. 11–13 dyrektywy 2005/29/WE.

3. Jeżeli na terytorium państwa członkowskiego istnieje więcej niż jeden właściwy organ, państwo członkowskie zapewnia, aby zakres obowiązków każdego z tych organów był jasno określony i aby ustanowione zostały odpowiednie mechanizmy komunikacji i koordynacji.

4. Państwa członkowskie bezzwłocznie powiadamiają Komisję i inne państwa członkowskie o tożsamości właściwych organów w ich państwie członkowskim oraz o zakresie kompetencji tych organów.

Artykuł 14

Uprawnienia właściwych organów

1. Państwa członkowskie przyznają swoim właściwym organom uprawnienia w zakresie kontroli i egzekwowania przepisów, niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą.

2. Uprawnienia przyznane właściwym organom na podstawie ust. 1 obejmują co najmniej:

   a) uprawnienia dostępu do istotnych dokumentów, danych lub informacji odnoszących się do naruszenia niniejszej dyrektywy, w dowolnej formie lub w dowolnym formacie, i bez względu na nośnik lub miejsce ich przechowywania, a także uprawnienia do uzyskania informacji, danych lub dokumentów lub sporządzenia ich kopii;

   b) uprawnienia do żądania od każdej osoby fizycznej lub prawnej dostarczenia istotnych informacji, danych lub dokumentów, w dowolnej formie lub w dowolnym formacie i bez względu na nośnik lub na miejsce ich przechowywania w celu ustalenia, czy doszło lub dochodzi do naruszenia niniejszej dyrektywy i w celu ustalenia szczegółów dotyczących tego naruszenia;

   c) uprawnienia do wszczynania dochodzeń lub postępowań z własnej inicjatywy w celu doprowadzenia do zaprzestania naruszeń niniejszej dyrektywy lub do ich zakazania;

   d) uprawnienia do żądania od przedsiębiorców przyjęcia odpowiednich i skutecznych środków zaradczych oraz podjęcia odpowiednich działań w celu zaprzestania naruszenia niniejszej dyrektywy;

   e) uprawnienia do przyjmowania, w stosownych przypadkach, nakazów sądowych w odniesieniu do naruszeń przepisów niniejszej dyrektywy;

   f) uprawnienia do nakładania kar za naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy zgodnie z art. 17.

3. Do celów prowadzonych postępowań właściwe organy mogą wykorzystywać jako dowody wszelkie informacje, dokumenty, ustalenia, oświadczenia lub inne pozyskane informacje, niezależnie od formatu lub nośnika, na którym są przechowywane.

Artykuł 15

Środki monitorowania zgodności

1. Właściwe organy państw członkowskich wyznaczone na podstawie art. 13 przeprowadzają regularne kontrole dotyczące wyraźnych oświadczeń środowiskowych i stosowanych systemów oznakowania ekologicznego na rynku

unijnym. Sprawozdania zawierające szczegółowe informacje dotyczące wyników tych kontroli są udostępniane publicznie w internecie.

2. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego wykryją naruszenie zobowiązania określonego w niniejszej dyrektywie, przeprowadzają ocenę obejmującą wszystkie odpowiednie wymogi ustanowione w niniejszej dyrektywie.

3. Jeżeli w następstwie oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, właściwe organy stwierdzą, że uzasadnienie i przekazanie wyraźnego oświadczenia środowiskowego lub system oznakowania ekologicznego nie są zgodne z wymogami niniejszej dyrektywy, powiadamiają o niezgodności przedsiębiorcę formułującego oświadczenie i wymagają od niego podjęcia w terminie 30 dni wszelkich stosownych działań naprawczych w celu doprowadzenia wyraźnego oświadczenia środowiskowego lub systemu etykietowania środowiskowego do zgodności z niniejszą dyrektywą lub zaprzestania stosowania niezgodnego z wymaganiami wyraźnego oświadczenia środowiskowego i odwoływania się do niego. Działania te muszą być jak najbardziej skuteczne i natychmiastowe, przy zachowaniu zasady proporcjonalności i prawa do bycia wysłuchanym.

Artykuł 16

Rozpatrywanie skarg i dostęp do wymiaru sprawiedliwości

1. Osoby fizyczne lub prawne albo organizacje uznawane na podstawie przepisów unijnych lub krajowych za mające uzasadniony interes są uprawnione do przedkładania właściwym organom uzasadnionych zastrzeżeń, jeżeli uznają, na podstawie obiektywnych okoliczności, że przedsiębiorca nie przestrzega przepisów niniejszej dyrektywy.

2. Do celów akapitu pierwszego podmioty lub organizacje pozarządowe promujące ochronę zdrowia ludzkiego, środowiska lub konsumentów i spełniające wszelkie kryteria prawa krajowego uznaje się za mające wystarczający interes w tym zakresie.

3. Właściwe organy dokonują oceny uzasadnionej skargi, o której mowa w ust. 1, i w stosownych przypadkach podejmują niezbędne kroki, w tym kontrole i przesłuchania osób lub organizacji, w celu zweryfikowania tych skarg. W przypadku pozytywnej weryfikacji właściwe organy podejmują niezbędne działania zgodnie z art. 15.

4. Właściwe organy informują, jak najszybciej i w każdym przypadku zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa krajowego, osoby lub organizację określone w ust. 1, które przedłożyły skargę, o decyzji o przyjęciu lub odmowie żądania podjęcia działań przedstawionego w skardze wraz z podaniem przyczyn.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda osoba lub organizacja, o której mowa w ust. 1, która przedstawiła uzasadnioną skargę, miała dostęp do sądu lub innego niezależnego i bezstronnego podmiotu publicznego właściwego do kontroli proceduralnej i merytorycznej legalności decyzji, działań lub zaniechania działań przez właściwy organ na podstawie niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla wszelkich przepisów prawa krajowego, które wymagają wyczerpania administracyjnych procedur odwoławczych przed wszczęciem postępowania sądowego. Procedury kontroli sądowej są bezstronne, oparte na zasadzie równości, terminowe i bezpłatne lub niedyskryminacyjne ze względu na koszty oraz

przewidują odpowiednie i skuteczne środki odwoławcze, w tym w stosownych przypadkach nakazy sądowe.

6. Państwa członkowskie zapewniają społeczeństwu dostęp do praktycznych informacji na temat dostępu do procedur administracyjnych i procedur kontroli sądowej, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 17

Sankcje

1. Bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich wynikających z dyrektywy 2008/99/WE[48] państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Określając rodzaj i poziom sankcji nakładanych w przypadku naruszeń, właściwe organy państw członkowskich należycie uwzględniają następujące kryteria:

   a) charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia;

   b) umyślny lub nieumyślny charakter naruszenia oraz wszelkie działania podjęte przez przedsiębiorcę w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, w stosownych przypadkach;

   c) sytuację finansową osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie, której wyznacznikiem jest na przykład wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód odpowiedzialnej osoby fizycznej;

   d) korzyści ekonomiczne uzyskane przez osoby odpowiedzialne w wyniku naruszenia;

   e) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną;

   f) wszelkie inne okoliczności obciążające lub łagodzące mające zastosowanie w danej sprawie;

   g) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 2017/2394, w stosownych przypadkach.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby sankcje i środki stosowane w przypadku naruszeń niniejszej dyrektywy obejmowały:

   a) grzywny, które skutecznie pozbawiają podmioty odpowiedzialne za naruszenia korzyści ekonomicznych uzyskanych w wyniku dopuszczenia się przez nie naruszeń, oraz podwyższenie poziomu takich grzywien w przypadku ponownego naruszenia;

[48] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28).

b) konfiskatę dochodów uzyskanych przez przedsiębiorcę z transakcji obejmujących odnośne produkty;

c) czasowe wykluczenie na okres maksymalnie 12 miesięcy z procedur udzielania zamówień oraz z dostępu do finansowania publicznego, w tym procedur przetargowych, dotacji i koncesji.

Do celów lit. a) państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku nakładania sankcji zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) 2017/2394[49] maksymalna wysokość takich grzywien wynosiła co najmniej 4 % rocznego obrotu przedsiębiorcy w danym państwie członkowskim lub w danych państwach członkowskich.

Artykuł 18

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 4 i art. 5 ust. 8, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data transpozycji niniejszej dyrektywy*] r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 4 i art. 5 ust. 8, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 4 i art. 5 ust. 8 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie [dwóch miesięcy] od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o [dwa miesiące] z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 19

[49] Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 1.

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 20

Monitorowanie

1. Państwa członkowskie regularnie monitorują stosowanie niniejszej dyrektywy na podstawie:

   a) przeglądu rodzajów wyraźnych oświadczeń środowiskowych i systemów oznakowania ekologicznego, które były przedmiotem uzasadnionych skarg zgodnie z art. 16;

   b) przeglądu wyraźnych oświadczeń środowiskowych i systemów oznakowania ekologicznego, w odniesieniu do których właściwe organy zażądały od przedsiębiorcy podjęcia działań naprawczych zgodnie z art. 15, lub nałożyły sankcje zgodnie z art. 17.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, określają wyraźne oświadczenie środowiskowe lub system oznakowania ekologicznego, charakter domniemanego naruszenia, charakter i czas trwania działań naprawczych oraz, w stosownych przypadkach, nałożoną sankcję.

3. Państwa członkowskie raz w roku przekazują Komisji informacje, o których mowa w ust. 1.

4. Na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie z ust. 3 oraz informacji udostępnionych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 15 ust. 1 oraz – w stosownych przypadkach – na podstawie dodatkowych konsultacji z właściwymi organami, Europejska Agencja Środowiska publikuje co dwa lata sprawozdanie zawierające ocenę zmian wyraźnych oświadczeń środowiskowych i systemów oznakowania ekologicznego w każdym państwie członkowskim i w całej Unii. Sprawozdanie umożliwia zróżnicowanie w zależności od wielkości przedsiębiorcy składającego oświadczenie oraz od jakości uzasadnienia.

Artykuł 21

Ocena i przegląd

1. Do dnia [*OP proszę wstawić datę = 5 lat od daty transpozycji niniejszej dyrektywy*] r. Komisja przeprowadzi ocenę niniejszej dyrektywy w odniesieniu do jej celów i przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące głównych ustaleń.

2. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, Komisja ocenia, czy osiągnięte zostały cele niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do:

   a) zapewnienia, aby wyraźne oświadczenia środowiskowe dotyczące efektywności środowiskowej produktu lub przedsiębiorcy opierały się na rzetelnych, porównywalnych i możliwych do zweryfikowania informacjach;

b) zapewnienia, aby systemy oznakowania ekologicznego były oparte na systemach certyfikacji i spełniały odpowiednie wymogi określone w art. 8;

c) zapewnienia, aby nowe prywatne systemy oznakowania ekologicznego dotyczące produktów lub przedsiębiorców już objętych istniejącymi systemami były zatwierdzane przez państwa członkowskie tylko wtedy, gdy zapewniają wartość dodaną w porównaniu z istniejącymi systemami;

d) określenia zasad informowania o wyraźnych oświadczeniach środowiskowych na rynku unijnym oraz unikania powielania kosztów podczas przedstawiania takich oświadczeń;

e) wzmocnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego.

3. Jeżeli Komisja uzna to za stosowne, do sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, dołącza się wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy, w tym rozważenie uzupełniających przepisów dotyczących:

a) odblokowania możliwości związanych z zieloną biogospodarką o obiegu zamkniętym w wyniku oceny adekwatności i wykonalności wprowadzenia obowiązku stosowania wspólnej, a w stosownych przypadkach – opartej na cyklu życia metody uzasadniania oświadczeń środowiskowych;

b) ułatwienia transformacji w kierunku nietoksycznego środowiska w wyniku rozważenia wprowadzenia zakazu stosowania oświadczeń środowiskowych w odniesieniu do produktów zawierających substancje niebezpieczne, z wyjątkiem przypadków, w których ich stosowanie uznaje się za niezbędne dla społeczeństwa zgodnie z kryteriami, które opracuje Komisja;

c) dalszej harmonizacji wymogów dotyczących uzasadnienia określonych oświadczeń środowiskowych dotyczących aspektów środowiskowych lub wpływu na środowisko, takich jak trwałość, możliwość ponownego użycia, możliwość naprawy, zdolność do recyklingu, zawartość materiałów z recyklingu, wykorzystanie zasobów naturalnych, w tym włókien, efektywność środowiskowa lub zrównoważoność, elementy pochodzenia biologicznego, biodegradowalność, różnorodność biologiczna, zapobieganie powstawaniu odpadów i ich ograniczanie.

Artykuł 22

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1024/2012

W załączniku do rozporządzenia (UE) 1024/2012 dodaje się punkt w brzmieniu:

„X [Urząd Publikacji: proszę wstawić kolejny numer] Dyrektywa (UE) .../... Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia [...] uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych i informowania o nich (Dz.U. L z [...], s. [...]): art. 13 ust. 3 i 15).”.

Artykuł 23

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/2394

W załączniku do rozporządzenia (UE) 2017/2394 dodaje się punkt w brzmieniu:

„X [Urząd Publikacji: proszę wstawić kolejny numer] Dyrektywa (UE) .../... Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia [...] w sprawie uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych i informowania o nich (Dz.U. L z [...], s. [...]).”.

Artykuł 24

Zmiana dyrektywy (UE) 2020/1828

W załączniku I do dyrektywy (UE) 2020/1828 dodaje się punkt w brzmieniu:

„X [Urząd Publikacji: proszę wstawić kolejny numer] Dyrektywa (UE) .../... Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia [...] uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych i informowania o nich (Dz.U. L z [...], s. [...]).”.

Artykuł 25

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = *18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy*] r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

   Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = *24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy*] r.

   Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 26

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 27

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodnicząca	*Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Oświadczenia środowiskowe: wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych i informowania o nich

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

09 – Środowisko i działania w dziedzinie klimatu[116]

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

☒ **nowego działania**

☐ **nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego[117]**

☐ **przedłużenia bieżącego działania**

☐ **połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania**

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

Celem niniejszej inicjatywy jest podniesienie poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do przyspieszenia transformacji ekologicznej w kierunku zielonej i neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym w UE, ochrona konsumentów i przedsiębiorstw przed nieuczciwym zielonym PR oraz umożliwienie konsumentom przyczynienia się do przyspieszenia transformacji ekologicznej poprzez podejmowanie świadomych decyzji o zakupie w oparciu o wiarygodne oświadczenia środowiskowe i oznakowania ekologiczne, zwiększenie pewności prawa w odniesieniu do oświadczeń środowiskowych i równych szans na rynku wewnętrznym, zwiększenie konkurencyjności podmiotów gospodarczych, które podejmują działania w celu zwiększenia zrównoważenia środowiskowego swoich produktów i działań, oraz stworzenie możliwości w zakresie oszczędności kosztów dla podmiotów prowadzących handel transgraniczny. Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie proponowanych zmian w zakresie nieuczciwych praktyk handlowych.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Ustanowienie przepisów UE dotyczących dobrowolnych oświadczeń ekologicznych mających zastosowanie do przedsiębiorców działających w Unii Europejskiej (z wyjątkiem mikroprzedsiębiorstw w przypadku niektórych przepisów) w zakresie uzasadniania, przekazywania i weryfikacji oświadczeń środowiskowych/systemów oznakowania ekologicznego.

---

116 W przypadku oświadczeń środowiskowych podstawą prawną inicjatywy jest jednolity rynek, ale środki budżetowe pochodzą z 09 – Środowisko i działania w dziedzinie klimatu.

117 O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Dzięki osiągnięciu celów szczegółowych większa liczba podmiotów gospodarczych byłaby w stanie uwzględnić wiarygodne informacje o środowisku w procesie podejmowania decyzji (np. decyzji o zakupie, wyborze dostawców lub współpracy z dostawcami i partnerami handlowymi, projektowaniu produktów, wyborze dotyczącym zamówień).

Konsumenci byliby w stanie zaufać oświadczeniom środowiskowym dotyczącym nabywanych produktów, co umożliwiłoby im bardziej systematyczne uwzględnianie kwestii środowiskowych przy podejmowaniu decyzji o zakupie.

Spowodowałoby to większy popyt na bardziej ekologiczne produkty i rozwiązania, co napędzi rozwój rynków ekologicznych. Odblokowałoby to możliwości dla łańcucha dostaw w zakresie większej wydajności i lepszej efektywności środowiskowej. Przyczyniłoby się to do osiągnięcia ogólnego celu, jakim jest uwolnienie potencjału zielonej gospodarki i gospodarki o obiegu zamkniętym. Ustanowienie unijnego podejścia do oświadczeń środowiskowych stanowiłoby realizację ogólnego celu, jakim jest wzmocnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego, a w szczególności rynków ekologicznych.

Wspólne podejście UE odpowiadające celowi wiarygodności, porównywalności i weryfikowalności ułatwiłoby organom egzekwującym prawo weryfikowanie oświadczeń, co jeszcze bardziej zwiększyłoby ich skuteczność. Wzmocniłoby to dodatkowo bodźce do poprawy efektywności środowiskowej produktów i przedsiębiorców, przyczyniając się do realizacji celów Europejskiego Zielonego Ładu.

1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

1. Oświadczenia środowiskowe dotyczące produktów i przedsiębiorstw są wiarygodne, porównywalne i możliwe do zweryfikowania: rosnący udział wiarygodnych oświadczeń środowiskowych i odpowiednio malejący udział wprowadzających w błąd oświadczeń środowiskowych monitorowanych poprzez:

o liczbę oświadczeń środowiskowych, które są zgodne (lub nie) z wymogami inicjatywy na rzecz oświadczeń środowiskowych;

o skuteczne wdrażanie inicjatywy na rzecz oświadczeń środowiskowych;

o odsetek organów krajowych, które uważają, że dyrektywa ułatwiła rozwiązanie problemu związanego z nieuczciwym zielonym PR.

2. **Użytkownicy informacji ufają informacjom o środowisku:** zwiększenie zaufania użytkowników informacji (konsumentów, przedsiębiorstw, inwestorów, administracji publicznej i organizacji pozarządowych) do oświadczeń środowiskowych monitorowanych poprzez:

o poziom zaufania konsumentów do oświadczeń środowiskowych;

o poziom zaufania konsumentów do oznakowania dotyczącego zrównoważonego charakteru;

o poziom zaufania innych użytkowników informacji (przedsiębiorstw, inwestorów, administracji publicznej, organizacji pozarządowych) do oświadczeń środowiskowych.

3. Poprawa efektywności środowiskowej produktów i organizacji: pozytywne zmiany w zakresie wartości poziomu referencyjnego w zasadach dotyczących kategorii śladu środowiskowego produktu (PEFCR) oraz wyników profilu śladu środowiskowego produktu (PEF) i śladu środowiskowego organizacji (OEF), które pokazują, że produkty i organizacje stają się bardziej ekologiczne; zmniejszający się ślad konsumpcyjny UE (zgodnie ze wskaźnikiem śladu konsumpcyjnego opracowanym przez JRC), obejmujący wszystkie 16 rodzajów wpływu na środowisko w ramach metod oznaczania śladu środowiskowego. Będzie to monitorowane poprzez uwzględnienie następujących wskaźników:

o zmiany w zakresie wartości poziomu referencyjnego w PEFCR;

o zmiany w zakresie wyników profilu śladu środowiskowego produktu i organizacji na przestrzeni czasu;

o zmiany w zakresie śladu konsumpcyjnego w UE.

4. **Zmniejszanie przeszkód na zielonych rynkach:** ograniczanie przeszkód związanych z przestrzeganiem wielu metod i dostarczaniem informacji o środowisku. Będzie to monitorowane poprzez uwzględnienie następujących wskaźników:

o postrzeganie produktów ekologicznych przez przedsiębiorstwa na rynku wewnętrznym.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

Zobowiązania krótkoterminowe

Państwa członkowskie będą miały dwa lata na dokonanie transpozycji dyrektywy. Niniejszy wniosek jest ściśle związany z przeglądem dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych zaproponowanym przez Komisję w marcu 2022 r. i oczekuje się, że obie dyrektywy mogą być transponowane wspólnie.

Oprócz transpozycji przepisów dotyczących uzasadniania oświadczeń środowiskowych i informowania o nich państwa członkowskie będą musiały ustanowić procedurę weryfikacji uzasadniania oświadczeń środowiskowych dotyczących produktów/przedsiębiorców wprowadzanych na rynek oraz systemów oznakowania ekologicznego, a także będą musiały wyznaczyć właściwe organy i mechanizm koordynacji.

We wniosku określono, że dobrowolne oświadczenia środowiskowe należy uzasadniać na podstawie oceny spełniającej szczegółowe wymogi ustanowione w art. 3. W przypadkach, w których Komisja przyjmie akty delegowane ustanawiające zasady oparte na cyklu życia dla konkretnych grup produktów lub sektorów, podmioty gospodarcze będą mogły na ich podstawie uzasadnić konkretne oświadczenia dotyczące wpływu na środowisko.

W celu wsparcia wdrażania niniejszej dyrektywy i wkrótce po jej wejściu w życie Komisja przyjmie akt wykonawczy w celu przedstawienia szczegółowych informacji dotyczących formy certyfikatu, który ma zostać wydany przez weryfikatora oświadczeń środowiskowych zgodnie z art. 12.

Zobowiązania bieżące

Właściwe organy będą zobowiązane do przeprowadzania regularnych kontroli oświadczeń środowiskowych stosowanych na rynku unijnym.

Państwa członkowskie będą zobowiązane do regularnego monitorowania stosowania niniejszej dyrektywy na podstawie przeglądu oświadczeń środowiskowych, które zostały zgłoszone organom odpowiedzialnym za egzekwowanie przepisów; przeglądu oświadczeń środowiskowych, w odniesieniu do których organy odpowiedzialne za egzekwowanie przepisów zażądały od odpowiedzialnej organizacji podjęcia działań naprawczych oraz, w stosownych przypadkach, wprowadziły środki egzekucyjne. Państwa członkowskie będą przekazywać odnośne informacje Komisji raz w roku.

Po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy Komisja przeprowadzi ocenę niniejszej dyrektywy w odniesieniu do jej celów i przedstawi sprawozdanie na temat głównych ustaleń oraz, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy.

Komisja będzie uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 3 ust. 4 w sprawie dalszego doprecyzowania wymogów dotyczących uzasadnienia wyraźnych oświadczeń środowiskowych. Będzie to proces ciągły, mający na celu opracowanie kolejnych metod uzasadnienia.

Komisja będzie również uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych i wykonawczych w celu uzupełnienia wymogów dotyczących systemów oznakowania ekologicznego zgodnie z art. 8 ust. 8 i 9.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii" należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Niezbędne jest zapewnienie podmiotom gospodarczym równych szans w zakresie wymogów, które należy spełnić przy formułowaniu oświadczenia środowiskowego, w tym wymogów dotyczących informacji i danych, które należy wykorzystać, poprzez wprowadzenie wspólnego zbioru przepisów w ramach rynku wewnętrznego UE.

Przy obecnym stanie rzeczy i w przypadku indywidualnego działania państw członkowskich istnieje duże ryzyko powstania wielu różnych konkurujących ze sobą systemów, opartych na rozbieżnych i nieporównywalnych metodach i podejściach, co spowodowałoby fragmentację rynku wewnętrznego, zwłaszcza w przypadku produktów transgranicznych będących przedmiotem handlu na rynku wewnętrznym, zwiększając ryzyko nierównego poziomu świadomości i informacji na temat efektywności środowiskowej produktów i organizacji w całej UE, a także doprowadziłoby do powstania dodatkowych kosztów dla przedsiębiorstw prowadzących handel transgraniczny (zwłaszcza jeśli będą musiały stosować różne metody lub przestrzegać różnych systemów oznakowania).

W przypadku braku działań na szczeblu UE podmioty gospodarcze będą nadal miały do czynienia z wprowadzającymi w błąd informacjami na temat aspektów środowiskowych, a przeszkody na rynku wewnętrznym będą utrudniały przedsiębiorstwom prowadzenie działalności na równoważnych warunkach. Ponadto niektórych aspektów, takich jak opracowanie metod uzasadniania określonych

oświadczeń i utworzenie powiązanych baz danych (w razie potrzeby), nie można zrealizować na poziomie krajowym ze względu na ich zakres w odniesieniu do produktów, sektorów lub regionów geograficznych.

Ustanowienie wspólnych wymogów na poziomie UE ma wyraźną wartość dodaną, ponieważ zharmonizowany i dobrze funkcjonujący rynek wewnętrzny UE zapewniłby równe szanse dla przedsiębiorstw działających w UE.

Oczekuje się, że w wyniku działań na szczeblu UE państwa członkowskie nie będą mogły jednostronnie wprowadzać szczególnych środków, a dyrektywa przyczyni się do ograniczenia ryzyka rozdrobnienia prawnego jednolitego rynku i przyniesie oszczędności kosztów rządom i sektorowi prywatnemu.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Inicjatywa stanowi uzupełnienie zmian przedstawionych przez Komisję Europejską Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wniosku dotyczącym dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych. Opiera się na doświadczeniach zdobytych podczas wdrażania dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych oraz na potrzebie wprowadzenia przepisów szczegółowych dotyczących uzasadnienia i przekazywania wyraźnych oświadczeń środowiskowych oraz ich weryfikacji. Opiera się również na wnioskach wyciągniętych z mnożenia systemów oznakowania ekologicznego. Inne wyciągnięte wnioski dotyczą rozwoju oznakowania ekologicznego UE, EMAS oraz rozwoju metod oznaczania śladu środowiskowego.

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Przedmiotowe inicjatywy wchodzą w zakres Europejskiego Zielonego Ładu, wokół którego koncentruje się unijna strategia odbudowy. W Zielonym Ładzie uznaje się korzyści płynące z inwestowania w nasz konkurencyjny zrównoważony rozwój poprzez budowanie bardziej sprawiedliwej, ekologicznej i cyfrowej Europy.

Inicjatywa jest finansowana w ramach działu 3 (Zasoby naturalne i środowisko), tytułu 9 (Działania na rzecz środowiska i klimatu) wieloletnich ram finansowych. Jak wyszczególniono poniżej, realizacja tej inicjatywy będzie wymagała dodatkowych zasobów ludzkich, poniesienia wydatków w ramach programu LIFE, a także pewnych wydatków na wsparcie w EEA. Odpowiedni wzrost dotacji EEA dla agencji zostanie zrekompensowany z unijnego Programu działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE).

Wsparcie dla przedsiębiorstw w zakresie wdrażania wymogów dotyczących uzasadniania i przekazywania oświadczeń środowiskowych, np. określonych w aktach delegowanych zgodnie z art. 3, mogłoby zostać udzielone w innych obszarach polityki, w szczególności dzięki finansowaniu unijnemu przeznaczonemu na innowacje i inwestycje w przedsiębiorstwa, zwłaszcza dla MŚP. Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, poprzez inteligentną specjalizację oraz programy LIFE i „Horyzont Europa”, stanowi uzupełnienie prywatnego finansowania innowacji i wspiera cały cykl innowacji w celu wprowadzenia rozwiązań na rynek. W ramach programu „Cyfrowa Europa” w 2022 r. uruchomiono wspólne działanie CIRPASS, którego celem jest stworzenie możliwości w zakresie innowacyjnych przepływów pracy, w szczególności w celu zwiększenia obiegu zamkniętego przepływu dóbr materialnych, ale także możliwości w zakresie informacji o konsumentach poprzez zdefiniowanie międzysektorowego modelu danych

o produkcie dla cyfrowego paszportu produktu o wykazanej przydatności dla gospodarki o obiegu zamkniętym.

Fundusz innowacyjny jest jednym z największych na świecie programów finansowania demonstracji innowacyjnych technologii i rozwiązań niskoemisyjnych. Dzięki niemu w latach 2020–2030 przyznane zostanie wsparcie w wysokości około 10 mld EUR, a jego celem będzie wprowadzenie na rynek rozwiązań przemysłowych służących dekarbonizacji Europy i wspieraniu jej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

Oceniono szereg wariantów, w tym objęcie wyłącznie przez służby DG ds. Środowiska, z udziałem usług na zamówienia zbiorów danych, po przeanalizowanie współpracy z innymi służbami i agencjami. Najlepszy utrzymany wariant łączy zamawianie usług w zakresie zbiorów danych przez DG ds. Środowiska i wkład do EOG w celu uzyskania wiedzy specjalistycznej od ich pracowników.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

☐ **Ograniczony czas trwania**

– ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

☒ **Nieograniczony czas trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2024 r. do 2027 r.,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania[118]

☒ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

– ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

– ☐ przez agencje wykonawcze;

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☒ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

– ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

– ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

– ☒ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;

– ☐ organom prawa publicznego;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

[118] Szczegóły dotyczące metod wykonania budżetu oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na stronie BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Inicjatywy te obejmują zamówienia publiczne, porozumienie administracyjne z JRC, zwiększenie wkładu na rzecz EEA oraz zmiany w zasobach ludzkich Komisji. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Nie dotyczy – por. powyżej.

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Nie dotyczy – por. powyżej.

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

Nie dotyczy – por. powyżej.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Nie dotyczy – por. powyżej.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn.[119]	państw EFTA[120]	krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących[121]	innych państw	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
3	09 02 02 – Gospodarka o obiegu zamkniętym i jakość życia	Zróżn.	TAK	NIE	TAK	NIE
3	09 10 02 – Europejska Agencja Środowiska	Zróżn.	TAK	TAK	NIE	NIE
7	20 01 02 01 – Wynagrodzenia i rezerwy	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20 02 01 03 – Krajowi urzędnicy służby cywilnej czasowo oddelegowani do instytucji	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20 02 06 02 – Spotkania, grupy ekspertów	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe

Nie dotyczy

[119] Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane

[120] EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

[121] Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

– ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	**3**	Zasoby naturalne i środowisko

Dyrekcja Generalna: ENV			**2024**	**2025**	**2026**	**2027 (i kolejne lata)**	**OGÓŁEM**
○ Środki operacyjne							
09 02 02 – Gospodarka o obiegu zamkniętym i jakość życia	Środki na zobowiązania	(1)	2,540	6,964	5,264	5,214	**19,982**
	Środki na płatności	(2)	2,540	6,964	5,264	5,214	**19,982**
OGÓŁEM środki dla DG ENV	Środki na zobowiązania	= (1)	2,540	**6,964**	**5**,264	**5,214**	**19,982**
	Środki na płatności	= (2)	2,540	**6,964**	**5**,264	**5,214**	**19,982**

Kwota ujęta powyżej będzie potrzebna na sfinansowanie następujących działań:

- Nabycie wtórnych zbiorów danych dotyczących śladu środowiskowego, zapewniających kluczowe średnie dane dotyczące zużycia zasobów i emisji dla kluczowych procesów, które mogą być wykorzystane przez wiele przedsiębiorstw do oceny ich łańcuchów wartości, nabycie i opracowanie danych w celu wypełnienia ewentualnych luk w danych, koszty rozwoju platformy informatycznej dla bazy danych dotyczących śladu środowiskowego, jak również utrzymanie bazy danych w latach 2026–2027 (10,095 mln EUR). Dostęp do zbiorów danych dotyczących śladu środowiskowego będzie stanowił wsparcie dla przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, w spełnianiu

wymogów dyrektywy w sprawie oświadczeń środowiskowych w sposób bardziej racjonalny pod względem kosztów i mniej uciążliwy. Łatwy dostęp do wysokiej jakości danych dotyczących ekologiczności produktów będzie dla wszystkich przedsiębiorstw, a zwłaszcza dla MŚP, kluczowym czynnikiem umożliwiającym uzasadnienie oświadczeń środowiskowych w sposób rzetelny, bez względu na to, czy obowiązują akty delegowane przyjęte na podstawie art. 3 niniejszego wniosku w sprawie oświadczeń środowiskowych, czy też nie. Dostęp do zbiorów danych dotyczących śladu środowiskowego wesprze również wdrożenie innych strategii politycznych UE dotyczących zrównoważenia środowiskowego oraz pomoże konsumentom w podejmowaniu właściwych wyborów, do których zalicza się wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów [122]. W rozporządzeniu w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów wprowadzono możliwość ustanowienia obowiązkowych wymogów informacyjnych, które mogą być również powiązane z wymogami dotyczącymi oznakowania, przy czym rozporządzenie to przyczyni się do poprawy przepływów informacji za pośrednictwem cyfrowych paszportów produktu. Zbiory danych dotyczących śladu środowiskowego pomogą również w obliczaniu i formułowaniu wymogów informacyjnych i wymogów dotyczących efektywności, np. w odniesieniu do śladu węglowego i środowiskowego – jak przewidziano we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów – na podstawie zharmonizowanego zbioru wysokiej jakości danych wtórnych.

- Zakup badań i ankiet dotyczących stosowania metod uzasadniania przez zainteresowane strony oraz oceny dyrektywy w sprawie oświadczeń środowiskowych (0,150 mln EUR)
- Kluczową rolę we wspieraniu Komisji w niektórych niezbędnych pracach technicznych odegra JRC. Oczekuje się, że porozumienie administracyjne będzie opiewało na kwotę około 1,700 mln EUR.
- Istotnymi wydatkami będą również wydatki na wsparcie administracyjne i techniczne podczas przygotowywania aktów delegowanych zgodnie z art. 3 ust. 4 w sprawie dalszego doprecyzowania wymogów dotyczących uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych, określających zasady oparte na cyklu życia dla określonych grup produktów lub sektorów. W ramach tej pozycji budżetowej uwzględniono przygotowanie sześciu takich aktów delegowanych (6,827 mln EUR)
- Środki wspierające mające na celu pomoc MŚP w dostosowaniu się do niniejszej dyrektywy, w tym opracowanie narzędzi do obliczania opartych na wymogach opisanych w aktach delegowanych zgodnie z art. 3 ust. 4 (1,210 mln EUR).

Agencja: EEA			**2025**	**2026**	**2027**	**OGÓŁEM**

[122] Dostępne pod adresem: https://environment.ec.europa.eu/publications/proposal-ecodesign-sustainable-products-regulation_en

Tytuł 1: Wydatki na personel	Środki na zobowiązania	(1a)	0,180	0,367	0,375	**0,922**
	Środki na płatności	(2a)	0,180	0,367	0,375	0,922
Tytuł 2: Infrastruktura	Środki na zobowiązania	(1b)				
	Środki na płatności	(2b)				
Tytuł 3: Wydatki operacyjne	Środki na zobowiązania	(1c)	0,095	0,065	0,065	**0,225**
	Środki na płatności	(2c)	0,095	0,065	0,065	**0,225**
OGÓŁEM środki dla agencji EEA	Środki na zobowiązania	=1a+1b+1c	**0,275**	**0,432**	**0,440**	**1,147**
	Środki na płatności	=2a+2b+2c	**0,275**	**0,432**	**0,440**	**1,147**

Koszty EOG obejmują koszty 2 dodatkowych EPC (jednego dla personelu zatrudnionego na czas określony i jednego dla personelu kontraktowego), jak również wydatki operacyjne do celów monitorowania oświadczeń środowiskowych wprowadzanych na rynek unijny po wdrożeniu dyrektywy zgodnie z art. 20 ust. 4. Do zadań Agencji będzie należało dokonywanie szczegółowej analizy informacji przekazywanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 20 ust. 1–3 oraz publikowanie co dwa lata sprawozdań zawierających ocenę zmian oświadczeń środowiskowych w całej UE. Szacunki te obejmują większość dowodów dotyczących sprawozdań półrocznych, które mają być sporządzane przez państwa członkowskie i przekazywane na szczeblu europejskim za pomocą kwestionariuszy. EEA zaproponuje te kwestionariusze w ramach porozumienia z DG ENV i udostępni je za pomocą standardowego narzędzia elektronicznego. Informacje przekazywane przez państwa członkowskie będą stanowiły połączenie statystyk dotyczących oświadczeń na ich rynkach krajowych oraz jakościowego opisu charakteru fałszywych oświadczeń i przeprowadzonych działań naprawczych. Zadania tych pracowników będą miały charakter stały i polegały na składaniu sprawozdań dotyczących danych państw i sporządzaniu co dwa lata sprawozdania z analizy, jak również na wykonywaniu zadań pomocniczych, które są niezbędne w ramach zaplecza (administracja, komunikacja, rozwój IT, wsparcie przedsiębiorstw itp.).

OGÓŁEM środki operacyjne			**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**OGÓŁEM**
	Środki na zobowiązania	(4)	**2,540**	**7,239**	**5,696**	**5,654**	**21,129**
	Środki na płatności	(5)	**2,540**	**7,239**	**5,696**	**5,654**	**21,129**

OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 3 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4	**2,540**	**7,239**	**5,696**	**5,654**	**21,129**

Dział wieloletnich ram finansowych	**7**	„Wydatki administracyjne”

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do załącznika do oceny skutków finansowych regulacji (załącznika V do zasad wewnętrznych), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2024	**2025**	**2026**	**2027 (i kolejne lata)**	**OGÓŁEM**
Dyrekcja Generalna: ENV						
□ Zasoby ludzkie		0,606	0,606	0,606	0,606	**2,424**
□ Pozostałe wydatki administracyjne		0,180	0,180	0,180	0,180	**0,720**
OGÓŁEM DG ENV	Środki	**0,786**	**0,786**	**0,786**	**0,786**	**3,144**

Obecny personel DG ENV składa się z 2 urzędników w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (grupa funkcyjna AD) zajmujących się sprawami związanymi z polityką oraz z 2 urzędników w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (grupa funkcyjna AD) zajmujących się kwestiami metodologicznymi. Personel ten będzie nadal odgrywał kluczową rolę w przyszłości i oczekuje się, że będzie wykonywał następujące zadania:

- Działania związane z inicjatywą na rzecz oświadczeń środowiskowych, takie jak koordynacja polityki, plan prac w ramach inicjatywy na rzecz oświadczeń środowiskowych (w tym częściowe uwzględnienie rozwoju dalszych wymogów związanych z konkretnymi oświadczeniami), koordynacja zespołu, monitorowanie, stosunki z zainteresowanymi stronami. Działania te wymagają zasobów w postaci 2 urzędników w ekwiwalentach pełnego czasu pracy.

- Dalszy rozwój metod oznaczania śladu środowiskowego i innych metod uzasadniania oświadczeń środowiskowych zgodnie z art. 3: prowadzenie grup ekspertów, zarządzanie fazą przejściową PEFCR/OEFSR (w tym dodatkowe zadanie polegające na przyjęciu przez Komisję Europejską części włączonych do aktów delegowanych zgodnie z art. 3 ust. 4 w sprawie dalszego określenia wymogów dotyczących uzasadnienia wyraźnego oświadczenia środowiskowego w przyszłości). Działania te wymagają zasobów w postaci 1 urzędnika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy.
- Zarządzanie danymi wtórnymi dotyczącymi śladu środowiskowego: zarządzanie umowami, kontrola danych, tworzenie bazy danych itp. Działania te wymagają zasobów w postaci 1 urzędnika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ogólnie rzecz biorąc, zadania związane z oceną cyklu życia (LCA) (np. opracowanie metod i danych) oraz zadania związane z opracowaniem metod i danych na potrzeby uzasadniania oświadczeń środowiskowych wymagają specjalistycznej wiedzy technicznej/naukowej na poziomie doktorskim oraz wieloletniego doświadczenia w tej dziedzinie. Zatrudnienie takich pracowników na warunkach pracownika kontraktowego nie jest możliwe. W związku z tym zadania te powinny być realizowane za pośrednictwem stanowisk urzędniczych, które w przypadku braku wyspecjalizowanych pracowników powinny być otwarte dla pracowników zatrudnionych na czas określony.

W związku z tym DG ENV wnioskuje o zatrudnienie dodatkowego personelu (**3 stanowiska w grupie funkcyjnej AD i 1 stanowisko dla oddelegowanych ekspertów krajowych** zgodnie z poniższym podziałem stanowisk), który:

- przygotuje około 6–7 aktów delegowanych zgodnie z art. 3 ust. 4 w sprawie dalszego doprecyzowania wymogów dotyczących uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych w celu uregulowania konkretnych oświadczeń, np. dotyczących możliwości naprawy, zdolności do recyklingu, trwałości lub ustanowienia szczegółowych zasad opartych na cyklu życia dla niektórych grup produktów i sektorów;
- przygotuje akty wykonawcze określające odpowiednie procedury zatwierdzania nowych prywatnych systemów oznakowania przez organy krajowe oraz format certyfikatu zgodności oświadczeń i systemów oznakowania;
- przygotuje akty delegowane doprecyzowujące kryteria zatwierdzania systemów oznakowania ekologicznego, o których mowa w art. 8, w celu zapewnienia ich jednolitego stosowania w całej Unii;
- oceni zgłoszone systemy oznakowania ekologicznego ustanowione przez organy publiczne w państwach trzecich, które mają być stosowane na rynku Unii, oraz przygotuje decyzje o ponownym zatwierdzeniu przez Komisję w celu zapewnienia, by oznakowania te wnosiły wartość dodaną pod względem ich ambicji dotyczących celów środowiskowych, zakresu ich wpływu na środowisko, aspektów środowiskowych lub efektywności środowiskowej, lub określonej grupy produktów lub określonego sektora, oraz spełniały wymogi niniejszej dyrektywy;
- będzie sprawował nadzór nad badaniami przygotowawczymi, przeglądowymi i innymi badaniami w ramach przygotowywania aktów delegowanych;

- będzie rozwijał bazę danych dotyczących śladu środowiskowego i zarządzał nią w odniesieniu do tej i innych dziedzin polityk, takich jak rozporządzenie w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów, rozporządzenie w sprawie baterii lub rozporządzenie w sprawie systematyki;

Ponadto w politykę tę zaangażowane są dwie grupy ekspertów, a budżet powinien obejmować spotkania każdej grupy ekspertów trzy razy w roku.

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	**0,786**	**0,786**	**0,786**	**0,786**	**3,144**

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2024	**2025**	**2026**	**2027 (i kolejne lata)**	**OGÓŁEM**
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	**3,326**	**8,025**	**6,482**	**6,440**	**24,273**
	Środki na płatności	**3,326**	**8,025**	**6,482**	**6,440**	**24,273**

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ⇩			Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	**OGÓŁEM**
	PRODUKT							

	Rodzaj[123]	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1[124]																		
- Produkt																		
- Produkt																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																		
OGÓŁEM																		

[123] Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

[124] Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(e) …”.

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne EEA i COM

3.2.3.1. Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie EEA

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2025	**2026**	**2027**	**OGÓŁEM**
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy funkcyjne AD)	0,117	0,240	0,244	**0,602**
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy funkcyjne AST)				
Pracownicy kontraktowi	0,063	0,128	0,130	**0,320**
Oddelegowani eksperci krajowi				
OGÓŁEM	**0,180**	**0,367**	**0,375**	**0,922**

Wymagania dotyczące pracowników (EPC):

	2025	**2026**	**2027**	**OGÓŁEM**
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy funkcyjne AD)	1	1	1	
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy funkcyjne AST)				
Pracownicy kontraktowi	1	1	1	
Oddelegowani eksperci krajowi				

OGÓŁEM	**2**	**2**	**2**	

3.2.3.2. Szacunkowe zapotrzebowanie na środki administracyjne w Komisji

3.2.3.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2024	**2025**	**2026**	**2027 (i kolejne lata)**	**OGÓŁEM**
DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych					
Zasoby ludzkie	0,606	0,606	0,606	0,606	**2,424**
Pozostałe wydatki administracyjne	0,180	0,180	0,180	0,180	**0,720**
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	0,786	0,786	0,786	0,786	**3,144**

Poza DZIAŁEM 7[125] wieloletnich ram finansowych	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Zasoby ludzkie					
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym					
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy

OGÓŁEM	0,786	0,786	0,786	0,786	**3,144**

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

125 Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

– ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

		2024	**2025**	**2026**	**2027 (i kolejne lata)**
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		3	3	3	3
20 01 02 03 (w delegaturach)					
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)					
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)					
Inna linia budżetowa (określić)					
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)		1	1	1	1
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)					
XX 01 xx **yy zz** 126	- w centrali				
	- w delegaturach				
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)					
01 01 01 12 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)					
Inna linia budżetowa (określić)					
OGÓŁEM		4	4	4	4

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Por. wyjaśnienie dotyczące H7 w sekcji 3.2.1.
Personel zewnętrzny	Por. wyjaśnienie dotyczące H7 w sekcji 3.2.1.

126 W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

– ☒ może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

Na potrzeby skompensowania wzrostu dotacji EEA wykorzystane zostaną środki przydzielone na program LIFE (linia budżetowa 09.02.02).

– ☐ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

– ☐ wymaga rewizji WRF.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

– ☒ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

– ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **N**[127]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

[127] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

– ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody

– ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

☐ wpływ na zasoby własne

☐ wpływ na dochody inne

Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków☐

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy[128]						
		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł …								

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[128] W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.